

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כותרת: פוליטי, התכתבויות מ-1990
התכתבויות, גזרי עיתון, חוברת, פתקים

מיקום בארכיון

ארגז: 19

תיק: 1

תת תיק: --

Title: Politics, correspondence from 1990
Correspondence, news clips, booklet, notes

Location in Archive

Box: 19

Folder: 1

Sub folder: --

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
לחומרי המקור צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For original materials please contact us at archive@digitalartlab.org.il

התאומות מעזה חורו ועמי נא-5

אוסף סג'א אוריון
ארצות אסוות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מוסף עזרא אוריון
אוסף אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מעריב

מוסף שבועי

כ"ב בסיון תשכ"ז * 30 ביוני 1967

בירושלים העתיקה
אחרי המיפקד

מאת:
יעקב ארז

אל פסגת החרמון

השעה אחת עשרה חמישים וחמש. אל הפיסגה, נוע" – פקד עזרא בקולו העמוק וטור הרגלים המתמשך החל אט אט מתפתל במעלה הרכס, כשעיריית הדרוזים מג'דל שמש נותרת מאחור. „נוע" פקד רס"ן עזרא וחיילי היחידה המובחרת שמעו פעם נוספת את הפקודה האופיינית שלוותה אותם בעת הקרבות על מוצבי דוריג'את, מורטפה, בית המכס העליון ושאר מוצבי הסורים בקידמת הרמה, ששט"פום בדיוק לפני שבועיים באותה שעה.

הקרבות נסתיימו. המשימות אשר הוטלו על היחידה המלחמה האחרונה בוצעו במלואן. זו יחידה המשמשת חוד לחטיבת המילואים אשר כבשה חלק ניכר ממוצבי הרמה הסורית, יחידה אשר אנשיה מאומנים ובעלי הכרה, המחפשים אתגרים גם עם שוך הקרבות. רכסי החרמון המתנשאים היו להם אתגר שהציבו לעצמם מיד עם כיר בוש חלקו הגדול של ההר. הרכסים הלבנים משכו אותם כמגנט למרות הקושי הרב שבהעפלה, זו משימה רצינית לכל כח רגלי ואות"י יכולת לאנשים שהצליחו לכבוש את ההר ולתקוע יתד באחת הפסגות. אני מאמין שנושא החרמון, טבוע עמוק בדמו של כל צעיר אשר גדל בארץ הזו, אני מאמין שבשבילו החרמון הוא יעד. השאלה רק אם הוא יהיה מסוגל לבצע את המשימה או שיהיו גורמים וקשיים אשר יעצרו אותו, אמר המפקד, „אנשיו של עזרא", כך כונתה היחידה, הלכה במסעה בעקבותיהם של אנשי הפלמ"ח ושאר הטיילים הנועזים והידישה עתה מסורת ישנה. הם התמודדו עם ההר ויכלו לו.

„פונדק הרוחות"

באחת עשרה חמישים וחמש החלו במסעם ל,ארץ

המסע אל רכסי החרמון יוצא לדרכו. מסדר היציאה נערך במבואות הכפר הדרוזי מג'דל שמש (למטה)

המתמשך בתלילות מעלה, קצב ההליכה היה איטי, צעדה של הרים, אנשים תקעו כף רגלם בין הסלעים המרפרים את המדרונות היטו גופם כלפי הקרקע ומשכו קדימה, שעות ראשונות עוברות כשהעניים תקועות בכל קפל קרקע לפנים, בודקות מקום למידרך הרגל ומהוות "קרני ראדר" לגוף, מקץ שלוש שעות הליכה הגיע הכח לכיפה ראשונה, למקום המשמש מוצב תצפית לכוחותינו היושבים על ההר. רוח קרה הקבילה פני העולים, הקור החל חדר לעצמות, מקפיא את אצבעות הרגליים והידיים. "יד אחת היתה בכיס והאחת מחזקת הנשק" אומר סגנו של עזרא, מוסה, שלמרות גילו המתקרב לארבעים הצטרף לאנשיו למסע המופך. הכח המשיך בהעפלה. בעת ההליכה במדרונות נשמעו מן הטור קולות צחוק ודברי לצון, אך בעת הטיפוס מלה לא הושמעה רק התנשמות עמוקה וקצובה ומתירה. אוויר הפסגות עשה את שלו, מיעוט החמצן גרם למאמץ מוגבר ולנשימה מואצת.

בקר עז צועד הטור קדימה, קדימה. הכל מסביב מכוסה של ככל שהעין רואה

נעו בשטח ועבדו. מעולם לא ראיתי אותם כל כך חרוציים. היו שהחלו להכין את האוכל והדליקו מדורות קטנות לחימום האוכל. במשך שעה נמשכה ההתארגנות. אחר נצטנפו האנשים בשקי השינה, סתמו בבוקר של שלג את הנקבים בין האבנים, הסתירו את אפם עמוק עמוק ניסו לגנוח. אבל מי יכול לישון בלילה כזה. נטלו תר' חב'ה את הגחלים, כיסו אותן בעפר וניסו לרבוץ מע' ליהן, אבל זה עזר רק למשך מחצית השעה ואז שוב חזר הכפור לשלוט בכל. איש לא נתן תנומה לעיניו, משך שינה למשנתו הוחלפו בדיחות. לפתע התגעגעו כולם לחמסינים של עמק הירדן, לשמש של הגב ולמעט... זיעה,

כמו בערבות סיביר...

בשלוש בלילה נשמעה הצעקה, "אדום" — אות להשכמה. הכח החל בהתארגנות לתווך, אנשים משכו על גופם את שקי השינה, התכסו בשמיכות והחלו לנוע. הטור נראה אז, כמו מחנה של פליטים הנעים בערבות סיביר. מקץ שלוש שעות של הליכה זרח השמש, "עכשיו אני מבין למה השבדיות מחפשות קרני שמש בישראל" אמר מישור, בראש הטור צעדה רוח'ה, צעירה אשר הצטרפה למסע ממזר האחרון. היא התחננה לפני המפקדים שיצרפו אותה ולבסוף נעתרו לה. הצעירה צעדה ללא לאות כשהיא מהווה כח מדרבן לאנשים. "הרגשתי שאני נשבר, אבל כשראיתי אותה התבישתי בתוככי נפשי והמשכתי בכל כוחי", אומר אחד האנשים. רק בשעה שמונה בבוקר החלו האנשים להסיר את המעילים ושקי השינה.

באחד ממדרונות הרכסים שהיה מכוסה בשלג גלש של הגב למרחק כמה עשרות מטרים, ואז לפני העליה

מנוחה קלה בדרך אל הפיסגה - כאשר אזלו המים המסו המעפילים שלג ושתו לרוויח

לגובה כה רב (2800 מ'). „אלוהים אמר למשה, מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא" — אך משה לא רצה להשלים עם הגזירה. הוא ביקש מאלוהים לבנות לו מחילה באדמה כדי להגיע לארץ אך התשובה היתה, רב לך, אז ביקש לעבור לא דרך הירדן אלא מהחרמון, החל לעלות בחרמון והיה החרמון עולה ומתרומם יחד עמו עד אשר יצאה בת קול ואמרה, רב לך". כשעה וחצי שהה הכה במקום, לאחר שנפשו במקצת החלו האנשים לבלוע בעיניהם את הנוף המקסים. גם המצלמות החרשמו מן המראות הנדירים והחלו לתקתקות. ואז החלה הירידה. בדרכם נפגשו האנשים ברועה עזים אשר הציע להם חלב, אך הדרך אצה להם והם סירבו. המסע חזרה, היה קל יותר אך גם הוא נמשך הרבה יותר מששעור.

סיכם עזרא את המסע: „זו תנועה בשטח מרובה...

המפקדים ליד הדגל שהונף על הפיסגה

האחרונה הוחלט על הפסקה לארוחת הבוקר כשרובם של המעפילים מנצל את הזמן לתנומה. ברבע לעשר שוב נשמעה קריאתו של עזרא, „נוע" הטור התפרס והחל המאבק הסופי. בעשר ועשרים בדיוק הגיעו ראשוני המטפסים לאחת הפסגות העליונות, עננים נראו שטים למטה, האוויר היה צלול ונקי והנוף היה עוצר נשימה. הרי מול-הלבנון, אגם הליטאני והסכר שבקצהו נראו מקרוב, רמת הגולן מדרום, וממזרח נראה כתם לבן ירוק על רקע צהוב — דמשק.

חמישים וחמישה אנשים ואשה אחת

החמישים וחמישה אנשים ואשה אחת ניצבים על הפיס-
גה. היו שניסו לצלם ולא הצליחו — האצבעות לא נעו
או שהמצלמות משום מה לא פעלו. אך המעמד הונצח
ובתצלום נראה רפי ניצב על גל הבטון כשסביבו חבריו.
אמנון כינס את האנשים להסבר קצר. „הוא איפשר לנו
לישון חצי שעה“ מתלוצץ מוסה ואמנון אינו נפגע, הוא
מבין לליבו. אמנון פתח באגדה מדוע החרמון מתנשא

הכיפות הרבות והרכסים המתמשכים של החרמון מנעו
מן הכח לראות את הנקודה אליה עמד להגיע, לכן בכל
פעם שהטור העפיל עד קצהו של אחד הרכסים וממול
נראה רכס אחר נפלטה אנחת אכזבה מפיו רבים. זיק
החובש הצעיר צעד במשך קילומטרים רבים כשסולית
נעלו ניתקה והוא קשר אותה בתחושת אישית. למרות
הסבל הרב שנגרם לו, לא נשמעה מפיו כל הדרך
טרוניה. כולם עמדו במשימה.

ספורט חורף? על החרמון: אוספים שלג למימיות, כדי להפכו למי שתיה.

רוחלה, הבחורה היחידה בין עשרות הגברים, חוטפת
תנומה קלה באחת החניות

המפקד עזרא — בחיים הפרטיים: מורה לאמנות
במדרשת שדה-בוקר

אנשי עזרא — אחדים מהמעפילים אל החרמון

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

24.12.90

לעמוס -

"...בתוקף זכותנו הטבעית
וההיסטורית... אנו מכריזים..."
(מתוך 'מגילת העצמאות')

הקשר המיתי בין היסטוריה של עם לזכויותיו הפוליטיות בהווה, לא שייך
ל'גל האשפה של ההיסטוריה'.

האבחנה שאין הוא קשר רציונלי אינה מפחיתה מתוקפו העכשווי בקהילה
הבינלאומית ובמזרח-התיכון בפרט...

מוצע להערך רעיונית לכך ש'האינתיפדה' תאמץ כסיוע לביסוס זכויותיה
ההיסטוריות את הנוכחות הערבית הרציפה בנגב משלב החדירה הנבטית - המאה ה-4
לפנה"ס בקירוב ועד ימיו - נוכחות של כ-2300 שנה .. וכי תשקיע מאמץ אקדמי
בחקירת והמחשת הנוכחות הזאת - הן בהיבטים ארכאולוגיים והן בהיבטים
היסטוריים.

הרציונל הציוני לחקר אקדמי של אותו תקופות פרה-איסלמיות ומוסלמיות
בנגב יכול להיות אוניברסליסטי, כלל-אנושי, מדברי, כאחד ההיבטים של התהיה
של המין הזה על עצמו - כפי שניסח זאת קאנט בשאלתו הרביעית: מהו האדם?

עזרא אוריון

העתקים: יהודה נבו
דזעון קרסל

לעורך "חדשות"

תל-אביב

שלום -

במוסףכם 18.10.91, התפרסמה הכתבה 'צילו של אורי אילן, מאת עינת ברקוביץ'. בתור מי ששָׁךְ לאותו דור, שגדי זבולון היה בן כיתה שלו ברמת יוחנן, החלטתי לבסוף להתייחס לכתבה הזאת.

יש מקום בחברה פתוחה לבדיקות חזרות של סמלים, ערכים ומיתוסים ומבחינה זו היא חיובית.

אבל כשאלו קשורות בחללים, חיוני לעבוד קצת יותר קשה ולדייק. מאיר מוזס היה אז **מפקד יחידת הסיוור** של חטי גולני*. באותן שנים טרם הוטבע המושג 'סיירת'. הוא ואורי אילן היו אז ביחידה הזאת. כד שהביטוי 'שבכלל סופח מגולני' הוא רשלני. ארכיון אמנות במרחב הציבורי
על אילו 'סיירת' מובחרים של מאיר הרציון כותבת העתונאית שלכם? יח' 101, שלא עליה פיקד, שהיה לוחם בה, צורפה כבר אז לגדוד 890 - הצנחנים. גם בו לא היתה עדיין 'סיירת'. מה בדיוק היה תפקידו של הרציון אז, צריך היה לבדוק במדויק.

התיאורים על מאיר יעקובי ש... דהר חשוף בגיפ אל מותו (עמ' 11) ר'... באיזה אקט של גבורה הוא זרק רימונים, הסתער חשוף, שכולם יראו שהוא בסדר, שיסכחו לו את הכניעה; והוא נהרג... (עמ' 13) - הם עתונות שטחית. הנסיעה בגיפ ביצע קר-דרור, הנהג האישי של הסמג"ד דויד. זה מתועד במקורות. צריך היה לעשות שיעורי בית לגבי קרב המיתלה.

האפיון של 'התקופה ההיא... האנשים היו הרבה יותר נאיביים... למשימות שמעבר לגבול' היו יוצאים בבגדים אזרחיים, יחפים, ללא סימני זיהוי על התחמושת... לא היה מכשיר קשר... הוא נכון (אולי) לחדירה ההיא, אך כמי שביצע חדירות כקצין ביח' הסיוור של גולני, שהוקמה בסוף 1954 מחדש - זאת עתונות שטחית - שלא לדבר על ביצועי הצנחנים.

ההתייחסות למורשת הקרב של צה"ל כאל פרה קדושה אנכרוניסטית, היא עתונות רדודה. זה נושא מורכב. גם עתונאי יכול למצוא דרכים להפנות את המתעניין למקורות רבים, שעסקו בה, אם הוא לא בקי בהם.

* הוא לא היה איזה ילד גולה מגולני, אלא אלוף 'הפועל' ב-2000 מ' חזה, מקיבוץ חוליות שבגליל העליון.

תוכפל
הגבינה הצהובה
בסנדוויץ'!

MORE
CHEESE

יועלה
מפלס הצהובה!

אל תתקמצנו
בצהובה!

דרוש יותר
גבינה צהובה
!!!!!!!!

אוסף עזרא ארזי
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ernst Orion Collection
Public Art Archive

צילו של אורי אילן

במשך מעט 15

מצאתי היריון למותם של גבורה.
הפרכת הסיפור למיתוס של גבורה."

היה אדריאלין, אחותו של אורי: "אין לי יכולת או רצון להתמודד עם הרגשות של מי שחור מהשבי. אחי לא חור, והעובדות על מה שהיה שם ואיך שהיה שם הן עובדות שנחקרו וגובשו והר פיעו בעיתונות ובספרות. לא המשפחה בחרה שאורי יוכנס לספר המופת. לנו יש תחושה בסדר. הכול לא הונצח כפי שאפשר היה, כפי שניע שה להנה נס למשל. אורי הקריב את חייו למען עירו, וזה דבר שאנחנו מחנכים לאורו גם היום. הוא, כמות, הביא לכך שהאז"ם התערב, שהנותרים קיבלו מעמד של שבוי מלחמה. הוא לא חור, הם חורו, והחורה חייבה אותם בהתמיר דדות. אדם מפתח לעצמו מנגנוני הגנה שונים, שיאפשרו לו לחיות שפוי. אני לא חושבת שאני צריכה להתמודד איתם."

וזכרתי: "אין כאן עניין של מנגנוני הגנה, ולא נכון שהאז"ם נכנס לתמונה רק בעקבות ההתאבדות של אורי. אורי עצמו עוד לווה לטיפול רפואי על-ידי איש אורי. מה בדיוק הביא אותו למות, למה הוא התכוון ולמה לא, אף אחד לא יודע. ההוחקו או הנפטר, כך שכל אחד יכול להעיר רק על מה שקרה לו. אני יודעת שאחיו לא עינו. בתחלה איימו שיוציאו אותו להורג כמרגל. הכריחו אותי להישאר עומד שעות על שעות. קרה לעמיתי שלושה ימים בצופים ללא שינה. אבל לא הייתי אותו, למעט סטירה אחת.

"אני חושב שחסידי ניוס לאחר בינינו את החוליה השלישית, ובחור, מנימוקים שלהם, באורי אילן, וכנראה עתלי לחצו יותר. בלילה שבו נפ"ל בשבי אורי התחיל לקשקש בעברית, והסורים כנראה נתפסו לזה וחשבו שהוא יודע ערבית, ולכן הקשו עליו יותר. אני זוכר שבלילה הראשון בקושישרה, כשנחקרה בקצרה ובשטחיות, אורי היה היחיד שסיפר שהוכה על כפות הרגליים. הוא היה אחוז חרדה מהשבי כולו היינו, אבל אצלו היה רמיון מפתח עם תיאור מלטיט הגנאי של מה שצפוי לנו. אני זוכר ששכננו שם, בלילה היחיד

לא יודע איך אפשר לומר שלא היו עינויים. אין לי בעיה עם התיאור. מה שגדי מתאר זה מה שהיה, מלבד העובדה שזה הוכיח. נכון שלא עקרו ציפורניים, נכון שלא היו מכות חשמל, לא נתנו לנו לישון, ואיימו עלינו בהוצאה להורג, והיכו אותנו וצעקו עלינו, וסגורו אותנו והחזיקו אותנו בתא מוצף מים. אני חושב שאלה עינויים. אני הרגשתי מעונה. אני נשברתי בגלל העינויים האלה, אז אולי אני לא כל-כך אובייקטיבי."

ג'קי לינר: "לפני שנה הייתי בארץ ונסענו, מאיר ואני, לראות את כל המקומות ההם. איפה שנתקלנו בהם, איפה שהיכו אותנו, לאן הלכנו. זה לא היה טיול גיבוש; רצינו, שינוי, לסגור מעגל. בראש 40 שנה כמעט? אנחנו סוחבים את השבר הזה כבר הרבה שנים. הצורך בתקופה, בהתקיים והפחדים. בשנים הראשונות טיילתי בכל העולם, לא יכולתי לשבת בשקט, להכניס את עצמי לשגרה. ואת יודעת מה? גדי עשה אותו דבר. הוא כמונו, התחתן בתוך שנה מהחזרה מהשבי, עם גדי חורה שכתבה לו לשבי. מצד אחד אתה מחפש בית ויציבות, מצד שני אתה לא יכול להתמודד עם שגרה, עם מחויבות."

מחוס: "אני יודע שגדי ואני, שינוי שנשארו בארץ, שינינו את שם המספחה. אני לא יודע למה גדי עשה את זה; אני רוצה לברור. אני בארץ מהשואה, ולשם המשפחה יש משמעות. אבל לא רציתי להיות מאיר מוזס יותר, שהוא שנשבר. השם השנה, אבל החלומות נשארו, והפחדתי מאז הצינוק יש לי פחד גוראי מחולדות. את לא מתארת לעצמך איהו פתח. חזרנו מסוריה כלי טיפת ביטחון עצמי. אולי מהמכרת היתה מטפלת בנו, היינו מתאוששים. אבל אז הכול היה אחרת. אפילו בדיקה רפואית לא עברנו, ורק אותי מהיחידה. אני זוכר שבאתי לבקר אחרי השבי, וכולם קראו לי 'זכר מרס', ולקח לי זמן לתפוס שזה בכונה. הלכתי לי שאני כבר לא קצין, כבר לא סגן. אנשים לא ידעו, חברים שגדלו איתי בחטיבה עברו למדרסה מכול, ואני לא אומר את זה כמשל. מספיק שאני קורא משהו על השבי ובכר אנכי רומע. שנים לקח לי עד שהעניתי לכנות למשפחה של אורי אילן, וגם אז עמדת שם ובכיתי."

גדי וזכרתי: "אני יודע שאני אפילו לא חולם על השבי, ואני דווקא בן-אדם מלעיתים בהחלט חולם. אבל על השבי לא חלמתי מעולם. על על

ה ו ר ו ס ק ו פ

מרילין בן-משה

ילדי השבוע

ילדי 18 זקוקים ליציבות בחיים, ולזכות להם זמן להסתגל לשינויים. הם מעדיפים להתחבר לפי הקצב האישי שלהם. ילדי 19 מחפשים להשפיע את חייהם הפרטים, והיחסים שלהם עם בן-אדם וחי החברה מאוד אינסטינקטיבי ועמוקים. ילדי 20 משתדלים להתחבר כדי להגיע להבנה מושלמת של כל חוויה שעוברת עליהם בחיים. ילדי 21 זקוקים לשקט, שלווה והבנה בחיים. הם נלחמים להשיג את מסירותם בצורה רגועה. ילדי 22 מוכנים לערוך חשבון כדי לטקס מסעונים לא נחוצים, וגם כדי לשפר ולפתח את כשרונותיהם. ילדי 23 נהנים מיחסי העומק שמפתחים בינם לבין החברה. הם חברים כנים ואמנים כלפי מי עשויה זאת. ילדי 24 מוכנים לקחת עמדה ולהילחם או להגן על העקרונות שלהם. הם אנשים הומנים מסבסם.

עקרב

22.11-24.10

שור

20.5-21.4

אתם מקדישים מחשבה ואנרגיה מרובת ליחסים שלכם עם השותפים ובני הוג השבוע. בימי שלישי ורביעי היוצרו מוויכוחים שעלולים לפרוץ באופן פתאומי, כי אחרי שתביעו, לא תוכלו לקחת את המלים בחזרה, ככל שתצטוו בכך. במשך סוף שבוע זה השתדלו לשנות את הנוף. אתם נהגתם זקוקים לשינוי. דבר זה יעזור לכם להישאר רגועים ולשמוע על דברים בפרופורציה נכונה. טיפ: אדם מבוגר מכני המשפחה מעוניין לעזור לכם. כדאי להתייחס להצעתו ברצינות.

תאומים

21.5-21.6

אתם נוטים לדבר מבלי לחשוב, וגם אם מה שאדם אומרים נכון, חוסר התאקט שלכם משוער. אתם תקדישו מאמץ רב לקידום עבודתו, ויום ראשון מתיאם להתחלת פרויקטים חדשים לקביעת פניות חשבות. במשך סוף השבוע המבחן בבית יקטן, ואתם הדבה יותר גמישים ופחות ביקורתיים. השינוי בהתנהגות שלכם יורגש, ואנשים יתייחסו לזה בחיוב. קשר עם מול בתולה יהיה מאוד מעניין השבוע, ואתם תופתעו לגלות כמה יש לכם במשותף. טיפ: נסו לסדר את לוח הומונים שלכם כך שיהיו לכם יותר הודמגיות לנח ולא לעשות דבר.

סרטן

23.7-22.6

זה זמן מתאים ביותר להיות יצירתי ולהתחיל בפרויקטים חדשים, אולי גם כשעת חדש חלופית. לאחר שתבינו שאינכם זקוקים לעוד שידחפו אתכם או יעניקו לכם משענת, תגלו

גדי

20.1-23.12

יחסים אישיים וגם היכרותיות עסקיות והיכרות עמוקים יותר השבוע, ואתם תופתעו באיזו מהירות אתם מסוגלים לחוות דעה על אנשים.

צינו בפסוק מרמז, עד שהשתקנו אותו, כי הערפנו לא ידענו. יכול להיות שהמורים, יודעם הלחץ שהפעילו עלינו, הכריעו אותו. הוא לא עמד בשבי, זה כל הסוד.

מאמר מומן "אני לא יודע אני גדי יכול להגיד ככה. אנחנו חייבים לאורי. הסורים כלכך נבחרו מהתאבדות שלהם. ושקיתות הופסקו צפת אתה. כך נכון שזה יצא גם כמקביל לבידור שלי, כך שהיה להם את התקן: ולא היה להם לא שום דבר חלוקי. אני מרגיש חייב לאורי כל הזמן. אני גם

ה' ג' ו'

מאזן: (1) ענף התהיה אלו עניי
לרביענים (2, 3, 4, 5) כמו הראשון פרש (8, 4)
בן פעולה משתמט על הגנש, שרש
אבות האוצר (9) עד שישו, כבר היה
צריכים להוציא מן המים (10) הנזל
בפח, ובאי ליקום (11) הנזל
מסוכנים בנות (12, 15) הנזל, הנזל
אותו (16) יצאה אותה כנבל
מערה (17, 18), לכן המשתתף, בעות
על ירססאנס (19, 22) לבנות
ענקתו הנזל (20) מותחם אותו
סכידור (24) לפי לרש מוחרגו
באמשה מרלה (26) כלב כר מעט,
ממשם חבל (27) אלא, עם האף
בארמ (28)
מאזן: (1) צוצה בעצמה, כדי שלא ירש
משו (2, 4) שם יין (2) הנזל חת
כאן (4) פרש בראש, הוא מעט
בלחם (6) שרש כולל מעשה חת
קריקע (7) אי את שולח הבסן
(10) מירדו אותו נזרד (11) הסכנת
(12)

אי (מא5). (17) מהחתיכה אין סיכוי לשלום (5). (19) האמן מצביע ברגליו (4).
ב לאחר מותו (4). (21) הדגים מזלזלים בנשימה – כציפורים (4). (22) האיש
הבוס (2).

סתיו תשבי 387

- גליה שמורא, ראשל"צ
- סמי בן-עמז, ת"א
- ארגמן שי, חיפה
- חיה בורוכוב, תולון
- ציגלניק חיים, יעדד

ההקססילית מהזמן הזה. אם מדמנת באופן אפסרור לנסוע או להחליל בעבודת או בלימודים לגמרי שונים, מומלץ להתחיל אליה כבכור ראש. או אחד הזמנים שציפור נאסר בידים יומם יורם מ... במי שליש ורביעי נוסר למצוא קצת זמן, גם אם לוח הזמנים שלכם עמוס, כדי לבלות בבית עם בני המשפחה. מימי יום שליש הוא יום קשה עבור השותפים שלכם, או השתדלו להיות מבניים יותר.

77

השבוע יהיה לכם קשה להישאר ארוכים ככל ש
שקשור לעמוד לפני התיבה. יש לכם הנדסה
שאתם עומדים מול פתחים כחיים, מפנה גורל
וצריני. אז תהיו מוידים וברקו אם יש מים
בצריכה לפני שאתם קופצים. אנשים בעלי
סמכות, בנית או בעבודתם יהיו נכונים יותר
להקשיב לכם, לאחר שצטלחו לערוך סדר
במחשבות שלכם. אז תולולו בנאמנות
שלכם ושימו לב לקול הפנימי. מים: ביום חמישי
התקשרו לקול טוב. גורל: אז בשל חוסר תקשורת
ועקבות מצד את הגורמים.

ג'ס

אתם מטעכם אנשים גרישים ורגניים ביות.
שבו על אתם חסרי חיים צורך ביחסים רצוניים
ובנאמנות רגשית עם אנשים. אתם מרגישים צורך
בנאות לבובו מן על דברים סטרויאלים או על
אנשים חסרי יגש ורשיות, ואז מוכנים להבהיר
אז אתם טהם חושבים לאלו המוכנים להקשיב.
סוף שבו על מתאים לביולי עם אדם איכותי
שאתם מפרדים. חיים שלישי או חפשי, אם
תמצאן, אז עצמכם במצב מדיד, אמרו אז האמת.
אולי תדיו נבוכים, אבל מוכה עדיפה על
הסתובבת. שיל: כעת אתם רואים את החסידים
הביניים לבין מן ונכנס בצורה אידיאטיבית.

ה'ל

אתם נוטים להבטיח הבטחות שספק אם אתם מסוגלים לעמוד בהן. אתם תשל תגמולות ופזיזות. מכיר לגרתי שחולל את תשועת במדרה, זה הפעם הצטברו כלבים על המלה שלכם. זה אחר הזמנים שעליכם לעמוד בהטעותי שלכם. בעיות כספיות הוכחות קשות יותר לקראת סוף השבוע, ועליכם לחפש עזרה ועצה מהרוע מעל גיטיון שעלי ינתן למסוג. היורד הממורס במלכית שוכנים, למסוג אם הרבר נראה כדאי. מים: הוכיחם בעבורה הרבה יותר נעימים ופחות נכבדים שחבר.

אָרײַ

השבוע אתכם שמים דגש על כל קשר אישי או אינטימי, ומוכנים לומר את כל מה שבלבכם, גם אם זה יגרום לריב. לזכור: אף על פי שיש לכם חוקים וקווים, אף על פי שיש לכם מדיניות אחת, חייבתם זמן וכן להודמנות המתאימה כדי לערוך שינויים בחיים, וכעת אתם מרגישים שהגעתם לסוף ההצלחה. לאלה מהם חוקי הוריהם: הוראות שהילדים הורשים ימנעו אינן מוגבלות. ידוע, והפעם הירושלית שלהם לא מוגבלות כלל. ידוע, והפעם מי שאחראי מתחייב להיכנס על ילדים ונעם אנשים צעירים, תגלו השבוע אתכם מעדיפים להמנע מלחברת מבוגרת. מול ג'יה נחמד אליכם, ויהיה לכם נעים להיות דור.

בתולה

אתם חשים צורך להיות פעילים, גם במישור השכלי וגם במישור הממדי, ומוכנים לעשות הכול כדי להימנע מפחיתות. שקט עם כל מן העול הזה יהיה מושג במיוחד, אך לפני שתמצאו את עצמכם מוקיעים מרוב זרם – אתם אנשים שחיים לפי עובדות וסדר, והם – רוב – לפי הרגשות והאינסטינקט. לאחר שתצליחו להכין ולהתגבר על ההבדלים שביןכם, תהפכו לצמד מיוחד במינו. כיום שני כל הקושר להכרח ולרוכס מוחך קל יותר לפתות מטריד. טיפ: נסו לבצוא צורה נעימה יותר של התנהגות, גם מילולית, כלפי בני משפחה.

מאזני

השבו תחליטו שעליכם להיות יותר בשליטה בכל הקשור למצבכם הכלכלי, וגם שהגיע הזמן לעשות משנה בחיים. בקשר עם כל מול דריש וסן לשמור על ראש פתוח ולהתמקד בחומשי הניבים במקום בשונה. בימי ראשון ומוצאי שבת תגלו שנסיעות הקניות והעבודות היו רחבה יותר עימות את הצדף חבר. שגינים של הדיר האחרון בעבודה היו בלתי נמנעים, ויהיה עליכם לערוך את לוח הזמנים מחדש, כדי להתאים את עצמכם אליו לפסס פניה שחטבת, אפילו את היה עליכם להיות את מועד. שנה החדשה שלכם כלפי אדם מסוים הופכים למרקטים יותר, גם את דמינות אחת את מערכת ההיסים שלכם.

23.10–24.9

השבו תחליטו שעליכם להיות יותר בשליטה בכל הקשור למצבכם הכלכלי, וגם שהגיע הזמן לעשות משנה בחיים. בקשר עם כל מול דריש וסן לשמור על ראש פתוח ולהתמקד בחומשי הניבים במקום בשונה. בימי ראשון ומוצאי שבת תגלו שנסיעות הקניות והעבודות היו רחבה יותר עימות את הצדף חבר. שגינים של הדיר האחרון בעבודה היו בלתי נמנעים, ויהיה עליכם לערוך את לוח הזמנים מחדש, כדי להתאים את עצמכם אליו לפסס פניה שחטבת, אפילו את היה עליכם להיות את מועד. שנה החדשה שלכם כלפי אדם מסוים הופכים למרקטים יותר, גם את דמינות אחת את מערכת ההיסים שלכם.

כשגדי חזר מן השבי, קיבלה אותו רמת יוחנן בזרועות פתוחות - במסיבה בחדר-האוכל
שהיה מלא מפה לפה.

פיקדתי על משמר הכבוד של יח' הסיור של גולני בהלויה של אורי אילן בגן שמואל.
הניסוח שלפיו "...ההתאבדות הועלתה לדרגה... של הערצה..." (עמ' 15) הוא כדוד.

ובאשר לרוח היחידה של אחרי מאיר מוזס ואורי אילן - פתחנו דף חדש. לא שפטנו אותם.

נסו להשתפר.

עזרא אוריון
מדרשת שדה-בוקר

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

לעורך "חדשות"

תל-אביב

שלום -

במוקפם 18.10.91, התפרסמה הכתבה 'צילו של אורי אילן', מאת עינת ברקוביץ. בתור מי ששיך לאותו דור, שגדי זבולון היה בן כיתה שלו ברמת יוחנן, החלטתי לבסוף להתייחס לכתבה הזאת.

יש מקום בחברה פתוחה לבדיקות חוזרות של סמלים, ערכים ומיתוסים ומבחינה זו היא חיובית.

אבל כשאלו קשורות בחללים, חיוני לעבוד קצת יותר קשה ולדייק. מאיר מוזס היה אז **מפקד יחידת הסיור** של חט* גולני*. באותן שנים טרם הוטבע המושג "סיירת". הוא ואורי אילן היו אז ביחידה הזאת. כך שהביטוי "שבכלל סופח מגולני הוא רשלני".

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

על איזו "סיירת מובחרים של מאיר הר-ציון" כותבת העיתונאית שלכם? יח' 101, שלא עליה פיקד, שהיה לוחם בה, צורפה כבר אז לגדוד 890 - הצנחנים. גם בו לא היתה עדיין "סיירת". מה בדיוק היה תפקידו של הר-ציון אז, צמיד היה לבדוק במדויק.

התיאורים על מאיר יעקובי ש... זהו חשוף בגיפ אל מותח (עמ' 11) ר... באיזה אקט של גבורה הוא זרק רימונים, הסתער חשוף שכולם והוא שהאזכור, שישכחו לו את הכניעה; והוא נהרג... (עמ' 13) - הם עתונות שטחית. הנסמך בגיפ ביצע קן-דרור, הנהג האישי של הסמג"ד דויד. זה מתועד במקורות. צריך היה לעשות שיעורי בית לגבי קרב המיתלה.

האפיון של "התקופה ההיא... האנשים היו הרבה יותר נאיביים... למשימות שמעבר לגבול היו יוצאים בבגדים אזרחיים, יחפים, ללא סימני זיהוי על התחמושת... לא היה מכשיר קשר... הוא נכון (אולי) לחדירה ההיא, אך כמי שביצע חדירות כקצין ביח' הסיור של גולני, שהוקמה בסוף 1954 מחדש - זאת עתונות שטחית - שלא לדבר על ביצועי הצנחנים.

ההתייחסות למורשת הקרב של צה"ל כאל פרה קדושה אנכרוניסטית, היא עתונות רדודה. זה נושא מורכב. גם עתונאי יכול למצוא דרכים להפנות את המתעניין למקורות רבים, שעסקו בה, אם הוא לא בקי בהם.

* הוא לא היה איזה ילד גולה מגולני, אלא אלוף 'הפועל' ב-200 מ' חזה, מקיבוץ חוליות שבנגיל העליון.

כשגדי חזר מן השבי, קיבלה אותו רמת יוחנן בזרועות פתוחות - במסיבה בחדר-האוכל
שהיה מלא מפה לפה.

פיקדתי על משמר הכבוד של יח' הסיור של גולני בהלויה של אורי אילן בנן שמואל.
הניסוח שלפיו "...ההתאבדות הועלתה לדרגה... של הערצה..." (עמ' 15) הוא כדוד.

ובאשר לרוח היחידה של אחרי מאיר מוזס ואורי אילן - פתחנו דף חדש. לא שפטנו אותם.

נסו להשתפר.

עזרא אוריון
מדרשת שדה-בוקר

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון תרבות ויזמות
אמנות וציבור
מרכז למחקר ופיתוח

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מכתבים

לא שפטנו אותם

בעיתונכם התפרסמה כתבה, "צילו של אורי אילן", מאת עינת ברקוביץ (מוסף "חדשות" 18.10.91). בתור מי ששייך לאותו דור, שגדי וכולון היה בן כיתה שלו ברמת יוחנן, החלטתי להתייחס לכתבה הזאת. יש מקום בחברה פתוחה לבריקות חזרות של סמלים, ערכים ו"מיתוסים" ומבחינה זו הן חיוביות. אבל כשאלו קשורות בחללים, חיוני לעבוד קצת יותר קשה ולדייק.

התיאורים על מאיר יעקבי, ש"דהר חשוף בג'פ אל מותו" ו"באיה אקט של גבורה הוא זרק רימונים, הסתער חשוף, שכולם יראו שהוא בסדר, שישכחו לו את הכניעה; והוא נהרג", הם עיתונות שטחית. את הנסיעה בג'פ ביצע ק"ך ררור, הנהג האישי של הסמג"ד דויד. זה מתועד במקורות. צריך היה לעשות שיעורי בית לגבי קרב המיתלה.

כשגדי חזר מן השבי, קיבלה אותו רמת י"ר חנן בורזעות פתוחות, במסיבה בחדר האוכל שהיה מלא מפה לפה. פיקרתי על משמר הכבוד של יחידת הסיוור של גולני בהלוויה של אורי אילן בגן שמואל. הניסוח "ההתאבדות הועלתה לדרגה..." של הערצה" הוא ררור. ובאשר לרוח היחידה של אחרי מאיר מוזס ואורי אילן - פתחנו דף חדש. לא שפטנו אותם.

עזרא אוריון, מדרשת שדהיבוק

עינת ברקוביץ מעריה: יהודה קרדרור אכן הסתער בג'פ בקרב המיתלה, אך לפי עדותו של אהרן דויד כך עשה גם מאיר יעקבי: "הוחל שלו עלה על מוקש, הוא החליף לג'פ וכשהסתערנו עמד זקוף".

ריח הקנאה

קראתי בעיתונכם את כתבתו של אסי דיין המכותרת כמשל" (מוסף "חדשות" 1.11.91). הלקרוא את דברי הארס, הקנאה והשנאה על אותם אנשים אשר הפרוטה מצויה עם וחלקם הגדול בעמל רב. כן, מר יש לי רכב ואפילו אמריקני (ובלי ממלא עגלת מצרכים כל שבוע מוזמן. לאחר שאני מעמיס מצ' חזונה לבית קפה קרוב ללגום הנאתי בעיתון ואף לחיידד מוכר בהם לעתים ר

אוהב ואשר הם מנת חלקי, ולא בחינם. כן, אסי, לא בחינם. אני עבדתי ולפעמים שתי עבודות, חסכתי ובגיתי את עצמי, הקמתי משפחה והי כול בכוח התמדה וברצון להגיע לעצמאות כל-כלית ונוחיות. ריח הקנאה מבצבץ בין השורות של כתבתך. כמיהתך לבוסית ולעוד הנאות מפוקפקות גרמן לך להרוק עצמי, ובסופו של יום, כזה הרי טבעי שחגיע למעוץ, על גחונך, ואז המוחה משתלשלת עליך ובעזרת ריכאון, הסכולר, ג'ייר ועיפרון, או מכונת כתיבה ישנה, אתה מוציא ועמר על אנשי עמל או עסי קים, אתם עשירים, בצורת כתבות חצי ספרותיות.

דניאל אליאלי, מושב אורדים

אות ומותרות שאני

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מוסף
חדשות

6

13

16

18

ועידת ע

חדשות

העורך הראשי: יוסי קליין. העורך האחראי: יואל אסתרין
עורך משנה: יוסי עבאדי
רכז מערכת: דורון צברי, כלכלה: זאב חספר, תרבות:
עפרה מזרחי, חוג: מירון רפפורט, ספורט: רוזמקי

עתון יומי בע"מ
מנהל כללי: רוני ארן

רח' ינאל אלון 108 תל-אביב 67891, טל. 5120555, הפצה: 5120544/6,
פקסימיליה: 5611354 / ירושלים: הלל 7 טל. 02-257972
חיפה: נורדא 19 טל. 04-643276-8 / באר-שבע: הרצל 94 טל. 057-75765

לראות את הקוצים במקום את היער

לא קשה לחפש בעצבנות את הלכלוך מתחת לציפורניים
ביד שאולי תושט. קליין ספור כמה פעמים נאמרה המלה "אינתי-
פאדה" בנאומו של חידד עבר אל-שאפי, או לצקצק בלשון כמה
בוטה היה פארוק אשרע כאשר דרש נסיגה ישראלית כוללת.
לראות את הקוצים במקום את היער.

מאכזב להיווכח עד כמה אוטומטית היתה התגובה הישר-
אלית הרשמית לנאומים הכליכך צפויים של הפרטנרים הער-
בים לוועידה. זה, גראה כמו תשובה רצינית מדי לשאלה "מה
נשמע?"; איזו הקלה מדומה של "אמרנו לכם": הנה, הערבים
אותם ערכים והים אותו ים.

התגובה הרפלקסיבית הזו שייכת לזירת האיגרוף, כאותה
הקפה מקובלת לקראת התגוששות עתידית. היא לא מתאימה
לוועידת שלום. היא עצבנית מדי מכדי להותיר מקום לחזון
שכה חיוני לסיטואציה השבירה הזו.

אין אלא לקוות שלא רק פרשנים מפוכחים רואים את
הרמזים החבויים בין השורות המובנות מאליהן של ריטואל הפ-
תיחה ההכרחי. לקוות שמישהו קובע משלנו מחפש, אפילו
בכוה, את ההמשך הקונסטרוקטיבי, את חצי הכוס המלאה.

יוסי עבאדי

להרוויח מהדולר יותר

"ענבל פ.ק.ן" - הקרן לכסף הפנוי

אנשים עדיין חושבים
אולי אין אמונה בזהירות ואכילת

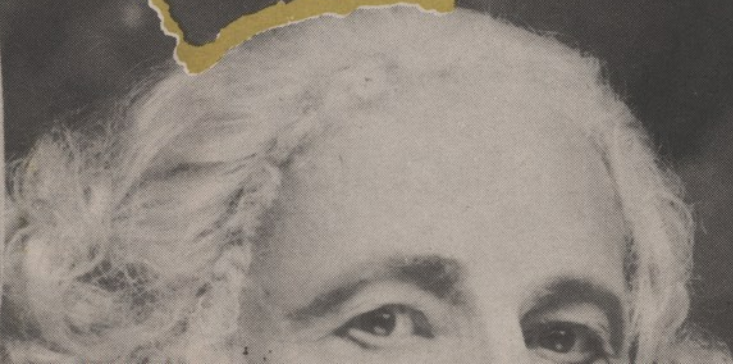
IB

ARTLAB

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

חדש!

אפשר להרוויח משינויים
בשערי המטבע, בקרן
הנאמנות החדשה המתמחה
בהשקעות מט"ח לטווח קצר.

אין הודעה זו מהווה הצעה לרכישת יחידות השתתפות.

קמח

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

עֵינֵת בִּרְקוֹבִיץ

א

כולם, מאיר מוזס הוא חיד ששומר על קשר. דור קא מוזס, שבכלל סופח מ' גולני ולא היה שייך לסיי רת המוכחרים של מאיר הרציון, דווקא מוזס הוא שמרים פה ושם טלפון לג' די, הוא שחוזר עם ג'קי אל מסלול הבלחות שעשו באר תו לילה שבו נפלו בשבי, הוא שעולה כל שנה אל הקברים. כינואר הקבר של אורי בגנישמואל, באוקטובר הקבר של מאיר בבית-אלפא. פעם היה מקפיד לעמוד רחוק, שלא יוהו אותו. רק לפני כמה שנים, אחרי 30 אוכרות בדיוק, העז לגשת אל אמא של אורי ולהציג את עצמו. אני מוזס, הוא אמר לה, אני זה שבגדרתי.

זה אינו סיפור על שבי, למרות שגיווריו היו שבוים. המישה חיילים ישראלים שהתנדבו למ' שימה בשטח סוריה, נקלעו למארב, נכנעו ונפלו בשבי. אחד, אורי אילן, התאבד כדי לא להישבר ולהסגיר סודות, ארבעת הנותרים חזרו אחרי 15 חודשים הביתה ואל העימות עם מיתוס החבר המת. כולם התחתנו כמעט מיד, רובם התגרשו במהירות יחסית, כמעט כולם התגלגלו, בדרך זו או אחרת, בחזרה למערכת הביטחון, אל החלק ההרפתקני והמתגרה שבה, לא לשירות מילואים רגיל. אחד מהם, מאיר יעקובי, התנרב לכל פעי' לות מבצעית מודמנת, ובקרב המיתלה, שבעה חור דשים אחרי שחזר מהשבי, הוא דהר חשוף בג'פ אל מותו. ג'קי לינר התמוטט נפשית ועזב את הארץ, מאיר מוזס הלם ועדיין חולם, כמעט 40 שנה אחריכך, את השבי ואת השבירה שלו מול החוקרים הסורים. גרי קסטלניץ, זה שהתנבק מכולם מיד, עזב את הקיבוץ, הלך ללמוד, שהה תקופה ארוכה באתיופיה ואחריכך, בחיתוך די מפתיע למתבונן מהצד, הגיע לפעילות במערכת הביטחון.

ארבעת השבוים בכלא הסורי: גדי קסטלניץ (מימין), מאיר יעקובי, ג'קי לינר, מאיר מוזס

ציילן שטל אורי אילן

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

כולם זוכרים את אורי אילן, חייל ישראל,
שהעדיף להתאבד בשבי הסורי מאשר
לדבר, והפך מיד למיתוס ענק. רק מעטים
יודעים מה קרה לארבעת החיילים שהיו
איתו וחזרו מהשבי על תקן של בוגדים.
עכשיו, לראשונה מאז הטראומה, הם
מבטאים בקול את הספקות

אורי אילן, חייל גולני: למה רק הצנחנים?

במבט לאחור מתברר, שהשחקן הראשי לא היה אף אחד מהארבעה, גם לא החמישי שמת. השחקן ניהל הראשית, ממש מהרגע הראשון, היתה תעשיית ההרואיקה הישראלית. חמישה חיילים ישראלים העזו להיכנע ללא קרב ולקראו עליה תיגר; לארבעה מהם עוד היתה התוצפה לחזור הביתה חיים. אריאל שרון, אז בתפקיד מג"ד, קרא להם לשיחה כמה ימים אחרי שהוחזרו מהשבי. החייל לא הסכים, אלא חזר מוצדקת כשטח, הם מצטטים מפיו, אבל כזה סיפור אני לא יכול להעביר כדוגמה, כמורשת קרב. אף אחד מהם לא ניסה להתווכח, אף אחד מהם, לפחות אז, לא חשב שלעזאזל מורשת הקרב והעיקר החיים. אף אחד לא אמר לו: המפקד, אתם שלחתם אותנו למשימת התאבדות, ואנחנו כבר שלמנו ב־15 חודשי שבי. כולם היו בניה של תעשיית המיתוסים, ורק אחרי יותר מ־30 שנים העזו, לא כולם, להתחשבן ובוהירות עם המערכת. בתקופה ההיא היה להם ברור שהם אשמים. שהם שברו את השורה. כשי

חדש בענף הצבע! חדש בענף הצבע! חדש בענף

"אקסטרה"-בפנים "גארד"-בחוץ

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

השבוע הטוב ביותר לקיר

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

"גארד" לצביעת קירות חיצוניים

"אקסטרה" לצביעת קירות פנימיים

100% אקרילי ▲ עמיד בכל מזג אוויר ▲ מונע עובש
 כח כיסוי מעולה ▲ נוח וקל לעביעה
 גימור מט משי עדין ▲ לבן כשלג ▲ דוחה לכלוך

יותר לבן ▲ יותר יפה ▲ יותר חלק ▲ הרבה יותר
 כח כיסוי ▲ יותר עמיד ▲ יותר קל לעביעה

אוסף עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

עלה!
 כל מוצר - בול!

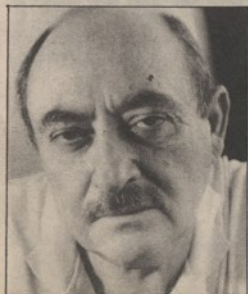

WORLD WIDE QUALITY

להשיג בכל חנויות הצבעים בארץ. יבואנים: יקב ינקבי ובניו בעים, רח' החשמל 1 ת.י.א. סל 621565-03.

**ג'די לינד: "איך אפשר לומר
שלא היו עינויים? אז מה יש
לי בראש 40 שנה כמעט?
אנחנו שוחבים את השבי
הזה כבר הרבה שנים. הצורך
בחופש, במרחבים,
והמחדים"**

המיתלה", אומר חיים וזלצר, חבר קיבוץ בית אלפא, איש הסיירת וכן אותו שנתון, "אני חושב שרחפה אותו תחושה פנימית שהוא צריך לחפש על הכניעה, והיא שהריצה אותו הלאה והלאה. מאיר חזר מהשבי חרוור רגשות אשם. הוא לא חשב שההחלטה מוטעית – על זה הוא נלחם איתם בבית-הדרין הצבאי וניצח – אבל הוא כל הזמן חי בהרגשה שהוא הוסיף למדינה. ההתאבדות של אורי אילן היתה על המצפון שלו, הכול היה מונח על המצפון שלו.

"בחודשים שבין השבי והמוות שלו, היתה לי תחושה, שכל הזמן עובר לו בבטן מערבול שטוח וטוחן וטוחן את הרגעים שבהם הוא אמר לחוליה שלו לקום ולהרים ידיים. הוא לא דיבר, לא ביקש עזרה, לא התלונן. רק אחרי שמת בא אלינו עורך הדין שמניח לו אריק שרון – אריק, שהיה היחיד שגם אם היתה לו ביקורת, לא הפנה לו את הגב – וסיפר לנו הכול: על המשפט, על לסקוב, שהורה לבית-הדרין למצות את הדין. על דרו שהעיד מטעם התביעה, שהתבטא בכל מקום שהם המיטו חרפה יומיים אחרי הלוויה הגיעו לקיבוץ אנשי מודיעין, באו אלי כדי לגבות עדות על חברי הפרי קלון, להעמיד אותו לדין על זה שהעז לדבר נגד המערכת. אמרתי להם: חברי, תגידו למי ששלח אתכם שמאיר יעקובי מת ונקבר. שיירגעו כבר."

התווכח איתו. הרימו ידיים והכול נגמר. אחר-כך, בישראל, אמר להם שרון ישירות, שזה"ל לא יכול להרשות לחוליית לוחמים מאומנת להיכנע ללא קרב, גם אם לא היתה דרך חילוץ.

מאיר יעקובי, שנתן את פקודת הכניעה, הועמד לדין צבאי בדלתיים סגורות. בית-הדין הצבאי מצא אותו אשם והוריד אותו לדרגת רב"ט. אחר-כך הגיש ערעור וזוכה מאשמת הכניעה. יעקובי היה היחיד שהועמד לדין בגלל הכניעה, אבל כל השאר היו צריכים להתמודד עם תחושת הכישלון, עם העובדה שזה"ל ציפה מהם ליותר.

רק אחד מהם, ג'די לינד, סירב לחצוץ אחרי השבוי לפעולות מעבר לגבול. יעקובי נצא עם מאיר הר"ר ציון למשימות כמעט מיד.

גדי וזבולון, או קסטלניץ, מאיר התפטר כל תקופת השבי עם פקודת הכניעה שנתן, עם העובדה שברגע האמת לא בחר להילחם עד טיפת הדם האחרונה. ההחלטה שלו – היתה – החלטה שונה מהמצופה: נכנסנו למאבק, בדרך התגובה המצופה היא הסתערות. ככה חייגנו ואייגנו אותנו, ואנחנו עשינו משהו אחר. הנחנו את הנשק והרמנו ידיים. היינו מוקפים בפלוגה סורית, לא חסד לאן לסגת, לא היינו יוצאים משם בחיים, ומאיר, באותו געגוע החליט לטובת החיים. זו החלטה מהסוג שאותה שמח שלא אתה היית צריך לקבל אותה, גם אם

צילו של אורי אילן

מאיר יעקובי נהרג במעבר המיתלה, אחרי שני משפטים צבאיים ואחרי שהורשע בהסגרת סוד, ואמו שלחה מכתב לבן-גוריון כדי לברר אם המע" רכת באה סופיסוף על סיפוקה, השיב לה בן-גוריון באלה המלים: "אני ופיקוד הצבא חייבים בשיקור לים קרים ולפעמים גם אכזריים לטובת הצבא כולו. השופטים, אם כי טעו, אני בטוח שעשו בתום לב ומתוך מילוי חובה". השופטים, בוודאי במערכת הצבאית, בוודאי אז, עשו מה שהמערכת ביקשה מהם, ומשה ריון, הרמטכ"ל, הורה לא להרפות ולמצות את הדין. רק אחרי שקיבל עליו סופיסוף את הציווי הטרוםפלדורי, אומץ מאיר יעקובי בחורה אל חיקה של המערכת. הוא קיבל חנינה מלאה.

התקופה היא, אמצע שנות ה-50, מצטיירת עכשיו כמו עידן אחר. האנשים היו הרבה יותר נאיביים, הממסד לא למשימות שמעבר לגבול היו יוצאים בכגרים אורחיים, יחפים, ללא סימני זהויה על התחמושת, כדי לא להביך את ישראל בהפרה מתוכננת של הסכמי שביתת הנשק. לא היתה תכנית חילוץ, לא היה כוח מסייע, לא היה מכשיר קשר לאזעקת עזרה, ההוראות היו שבשבי מוסרים רק שם, דרגה ומספר אישי. ההוראות האלו כבר לא קיימות כזה"ל. הניסיון שנצבר הבי, שכן או כך כולם מדברים בשבי, ועדיף ואנושי יותר להורות לחיילים לרכז את המאמץ בהישרדות. ההוראות הן להשתדל לא לחשוף סוד דות בימים הראשונים כדי לאפשר ליחידה להתארגן מחדש, לשנות שמות קוד, להקטין את הנזק הצפוי.

כל אחד מהחמישה שנפלו בשבי שילם מחיר, כבד יותר או פחות, כדי להגן על עיקרון, שאו נחשב כסיסי כלי-כך עד שטטייה ממנו נחשבה בגידה. כמה שנים אחר-כך התברר שבהחלט מותר להישרב בחקירה, וסליחה שכתבבלבול.

האשמה, הנכרה

היעד היה עמוד חשמל סורי, ש' אליו הוצמד מתקן האזנה, שחר בר לקו הטלפון של המוצבים הסוריים. מתקן פרימיטיבי ל' מדי, שפעל על סוללות. אחת ל' כמה שבועות צריך היה לחזור אל העמוד ולהחליף את הסול' לות. אנשי החוליה עצמם גילו שנים אחר־כך, שלא סיפרו להם את הכול: כדי להבטיח שהחלפת הסוללות נעשתה היטב והמתקן פועל כראוי, הפעיל אמן' חוליה נוספת, שהיתה חזרת אל השטח המפורז, מתקרבת למוצבים הסוריים ופותחת כיריות. הסר רים היו משיבים אש ומשתמשים במערכת הטלפר' גם, מה שהיה מאפשר לחוליה שלידי העמוד, בעומק שטח האויב, לוודא שהמכשיר עובד. אחר' כך, כשהסורים ערניים ועצבניים, עוד היו צריכים לעשות את כל הדרך מעמוד החשמל בחזרה אל הגבול. מאיר מוזס, אז סגן גולוני, מספר לי שאת קיומה של החוליה הנוספת גילה במקרה באנציקלופדיה "צה"ל בחילו". ואם היה יודע עליה אז "הייתי רואה יותר, אבל אני לא מאמין שהייתי מעז להגיד משהו. אלה היו החבר'ה של מאיר הרציון, ואני הייתי עולה חרש, ילד שואה מרומניה, בלי משפחה בארץ. עשיתי מה שאמרו לי".

פעמים הושלמה החלפת הסוללות בשלום. בפעם השלישית, ליל ה'8 בדצמבר 1954, יצא אל עמוד החשמל כוח מעורב: שלושה צנחנים ושני חיילי גולני. הכוונה היתה להעביר לגולני את ה' אחריות על מתקן ההאזנה, כדי להעלות את מורל החטיבה. מאיר מוזס, סגן, היה אמור לפקד על תחזוקת המתקן מטעם גולני, ובינתיים סופק לצנ' הנים ולפיקודו של מאיר יעקובי, הסמל. יעקובי היה סגנו של הרציון וחביבו של המג"ד, אריאל שרון. בחור גדול, כהה, שתקן, בן לקבלו ירושלים עשיר, שמוריו התגרשו והוא נשלח להתחנך בקי' בוינאפאלא.

זה היה לילה בהיר מאוד והראות היתה טובה, טובה עד כדי סכנת נפשות, אבל ההוראות היו לצאת לפעולה. אחרי שלושה קילומטרים גילו שום מוקשים חיילים סורים. מאיר יעקובי, בהחלטה של רגע, החליט להיכנע. אף אחד לא

היא נכונה לדעתך. את מאיר אכל הספק, וזה, במבנה האישיות שלו, היה יותר קשה מהתמור' דות עם המערכת.

"מאיר לא היה שלם עם עצמו ולא הפסיק לרוש' בהחלטה הזו ובתוצאות שלה. הוא מלכתחילה חזר שפוף מהשב', קורד מאוד, עוד לפני שהמערכת הצבאית טיפלה בו. אני זוכר שבשיחה אצל שרון, כמה ימים אחרי החזרה מהשב', מאיר ישב שם ודעך לנגד עינינו. ג'קי ואני עוד יכולנו לבלוע את הביקורת, כי היא לא היתה מופנית ישירות אלינו. אבל מאיר, שהיה צבינו של אריק, שהיה כוכב בצנחנים, הוא פשוט דעך. אחר־כך מנעו ממנו לצאת לקורס קצינים. הוא נחשב כוכב בצנחנים, והוא לא היה מסוגל לשנות כיוון בחיים, לוותר על הצבא, לפי מה שסופר בצנחנים. הוא הלך לאריק זביקש לצאת לקורס. או אריק אמר לו, תוכנת את עצמך ונראה. הוא הסתער על התנג' בכל הכוח, התגבר לכל מה שרק אפשר. הסוף היה שבפעולת המיתלה הוא התגבר להיות עם הסיירת הסדירה, ושם, באיזה אקט של גבורה, הוא זרק רימונים, הסתער חשוף, שכולם יראו שהוא בסכנת' שישפחו לו את הכניעה. והוא נהרג. הוא אפילו לא ראה את הילד שלו, שנולד אחר־כך וקיבל את השם שלו".

אריאל שרון: "אין כל יסוד לסברה, שלפיה דחפתי אני את מאיר יעקובי להוכיח למערכת הצבאית כי הוא ראוי לאמון מחדש. מעולם לא התנית את יציאתו לקורס קצינים בכך שזינח את עצמו. מאיר יעקובי היה מוכר לי אישית כלום מצטיין ועז נפש, אשר הוכיח את עצמו פעמים רבות לפני שנפל בשבי. במשפט הצבאי שנערך לו לאחר שהוחזר מהשב', הייתי אני עד ההגנה העיקרי".

"אני לא מאמין שמאיר חיפש את מותו במעבר

אורי אילן וחברתו. גדי זבולון: "אורי היה פשוט נער שנפל בשבי והגיע לידי התאבדות"

אילן, המיתוס ושברו

15 חודשים שכמו הוחזקו הש' בימים בכלא היתה תקופה מספיק קה להתארגנות לשמירה של מע' רך מורשת הקרב. מרבית פרטי האירוע היו ידועים בישראל עוד לפני שהשבויים חזרו ארצה ותור' חקרו. בינואר 1955, חורש אחרי שנתפסו, נשבר מאיר מוזס בחקי' רה וסיפר לחוקרים על סיבת הח' יורה לשטחם. מוזס סירב להוסיף פרטים עד שלא יופש' עם זבולון, והסורים אפשרו את המפגש. כשיעקובי שמע שהסורים יודעים על המתקן, הוא סיכם עם מוזס שיחד יובילו את הסורים אליו, ואו יפעילו את מתקן הפיצוץ העצמי של המכשיר וישמידו אותו. גם הם יכלו להיהרג תוך כדי כך. אבל מתקן הפיצוץ העצמי, שהיה טמון באדמה, נטב בגשם ולא פעל. הסורים, שקיבלו לידיהם את המתקן, הגישו תלונה לוועדת שביית הנשק, וזו העבירה את התלונה עם פרטי עדויותיהם של יעקובי ומוזס אל ישראל.

בישראל ידעו אפוא שהשבוים דיברו, וגם ידעו שנפילתם בשבי לא לוותה בקרב. על העוב' דה שמשו השתבש בפעולה נודע כמעט מיד, כשהרכב שהמנין לוחמים על הגבול ריווח על צורו יריות שגורה מכיוון המוצבים הסוריים. צורו יריות אחד. הצעד הראשון שנעשה היה הסוואת הפרט הזה: צורו יריות הפך לאש תופת, והכוח הישראלי, כך סופר, אף השיב אש. לא השבוים הם שהפיצו את הגירסה הזו: עליהם נאסר לדבר, וכולם נוהרו במשך שנים. את המש' פפ הצבאי ניהלו בדלתיים סגורות, ומה שהם סיפ' רו שם על נסיבות הכניעה לא התפרסם. מה שכן התפרסם בעיתונים היה הגירסה הרשמית,

מאיר מאור: "יותר מהכול אני כועס על תחושת האשם שהכניסו לי, שלא עזבה אותי 30 שנה. לקח לי הרבה זמן עד שהבנתי שהמערכת דפקה אותי. זו הפעם הראשונה שאני אומר את זה בקול רם"

גדי זבולון: "אורי היה אחוז חרדה מהשב'. יכול להיות שהפחדים, יחד עם הלחץ שהפעילו עליו, הכריעו אותו. הוא לא עמד בשבי, זה כל הסיפור"

● בכנסת נפוצה שמועה על שר אחד, שמחזיק חדר אחד במי לון אחד בירושלים האחת, על חש בון המדינה, ומארח שם מרי פעם אורחת אחת. זה מה שקורה ממנו יתר של משה דיין.

● דן מרגלית אירח ב"ערב חרש" את סולנג' אקסלרוד, פרופסור לפיזיקה רפואית ולייד גלובס. לאחר הראיון הוא חצה את הכביש, הגיע לאוניברסיטה ונכנס ישר למשרד של סולנג' מאז הם כבר נראו יחד בכמה מסעדות באזור. זה בסדר, הוא פנוי.

● הדלפה מלשכת ראש הממש' לה: בפעם האחרונה שיצחק שמיר הלך להסתפר, התחיל פתאום הספר מרסל לשאול אותו כל מיני שאלות על יחסי הכוחות במרכז וכל זה. יצחק די התפלל ובי סוף שאל את מרסל מה כל הש' אלות האלה. או מרסל אמר שפשוט, כל פעם שיצחק שומע את השם דוד לוי, תענוג לספר אותו, כי השערות שלו נעמרות.

● ועוד בדיחה מאותו מקום: רותי היימן, "הארץ", התקשרה למשרד ראש הממשלה וביקשה את התלפון של אלכס בלוי, הוועץ של שמיר לענייני ער-רים. אז אמרו לה שלא שמעו על אחד כזה.

עפרה ויינגרטן

● גם שולה רייב, לשעבר רחל המרחלת, החליטה להנציח בספר את מפעל חייה. אבנר, בעלה, יתרו, רק לציפורה אין מי שיערוך אותה.

מוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

● מנחם מייבלסון כותב את הביוגרפיה של משה קצב. הרעיון הוא לסיים את האפוס עד הבחירות הפנימיות. כנראה שרונן אהרונוביץ לא יכתוב בסוף את ההקדמה.

● הדיירים, שלמה גרונר, יצא למרפסת וצעק: "תפסקו" לקצץ, אתם מפרעים לי לישון." בפער בבוקר ציפורה אמנם כבר אחרי הורו ולפני יונג, אבל מכסחות רשא תמיד תרמו הרבה למינוסטר פיה שלה.
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

● אתיה (הצילום) שמחה, שחקנית ידועה ויועצת ראש המ' משלה לענייני נשים, הגיעה לכנס קוסמיטיקאים, והפעם סירבה להצטלם. למה כי היא באה רק כדי לעודד את אחיותיה הלוחמות.

● הקופה הרושמת הגיעה הש' בוע למסעדה אחת, ירדה על כמה גרפות, הסתובבה בין השול' חנות והורידה שהיא גרגמל.

● נעמה חסין, הבת של הרושמת, קיבלה כמתנה מקרובות משפחה שלמה של גרשוץ ברם. די פריחה.

● פנינה מור, המכונה פינצ'י, ומרדכי רייב, המכונה מוטי, חגגו לפנינוש וימולדת 41 בפאנסטי סלאב של אזורי חו.

● ז'נס קוסמיטיקס התחילו להזמין אותו לצילומי דוגמנות, חצי גוף עירום. עכשיו מתחילות מעריצות להתקשר הביתה וצרה, אשתו, בקריזה.

● דודו אלהרר הגיע השבוע לפאב, ניסה לשבת על הכר ונפל לרצפה. זה נגמר עם אמבולנס.

● אריה מקל הכריז ברגע האחד רון למפיקי "תיק תקשורת" בלימודית, והוריע שהם ילדותיים מדי בשבילו. זה מוזר, כי הם היו מספיק בוגרים בשביל לדרוש מהם את השאלות מראש. מצד שני, אריה נותן דוגמה אישית ביחסיו הבוגרים עם הצילכה שלו, יוסף בראל.

● נלה יעקבי הסתפרה.

● מיכל מירון, כוכבת "פנט' האו", הכירה בארץ אלון' משנה נשוי וחתיך, ומאז ניתן למצוא אותם יחד במושב ליד ירושלים.

● סילבן שלום לומר משפטים בבית-ספר פרטי. לך תדע מתי תצטרך את זה.

● ארבעה הגיעו לפיצה האט בריונגוץ סנטר, והתיישבו. באה מלצרית והגישה להם תפריט. פתאום הגיעה מלצרית אחרת ואמרה: "מצטערים, האגף הזה סגור." הארבעה התעקשו ונשארו. כעבור כמה דקות נפתחה התעלומה: למקום הגיעה חבורה גדולה וחשולחן ההוא היה בדיוק מה שחסר להם.

● לו מריבה עם גברת הברזל, שרון דרי.

● יואל שר מספר שהוא מגדל קוקו, כרי שאשתו תכיר אותו מאחור, כי מקרימה היא כבר לא.

סולנג' אקסלרוד

● קלוד לנצמן ישב בשלדג וריבע ער אחר על סרט חרש. בסוף השאר שם 300 ש"ח.

● דורון מזר קרא לבן שלו, דניאל, על שם הלהיט שלו. סמיר שוקרי כותב עכשיו שיר על שם הבן שלו נאדיר, אחרי התקדים של הבת, רונה.

● וחוז' מזה סמיר עושה עכשיו קורס טיס.

● מתוך סולידריות (נשית ומק' צועית) מוצאת ציפורה לנכון להודיע, שאת הידיעה הראשונה על מבצע הגבורה כסילואן העבירה מירה אמסלם מקול ישראל בחמש בבוקר, אחרי שבילתה כל הלילה בשטח.

צ. אוכלת את עצמה שהיא לא מתעוררת בכל מסע יח"צנות שמסתובבת בעיר. כי הנה אתמול, פתאום מתקשרים אליה ואומרים לה: "כל העיר מדברת...", ומחכים לתשובה. וצ, במקום להגיד תיכף: "O.K." - שה כידוע חסוף השקולד החדש והמטריף של יורד הגליל" - מתחילה עם כל הפלסוף שלה. ומה אתם חושבים הבר שהכי הורס אותה? שהפסידה פרס בגלל שלא השלימה את הסיסמא? לא. זה שהיא, צ. גדולת, לא היתה הראשונה שידעה על מה כל העיר מדברת. על זה היא לא סולחת לעצמה.

(מודעה)

שרונה בן מוציא תכלית מזורח. חצי הצלחה כבר יש לה.

● וכינתיים זהבה בן, שהיתה צריכה לצאת בסוף השבוע שעבר לסרט שלה במרוקו, התעכבה בגלל בעיות ויזה. בארי סימון ודאק בהן, שגם מופיעים בסרט, הגיעו למרוקו, אבל לא נתנו להם להיכנס. שוב משהו עם חווי וות. בקיצור, זאב רוח נשאר לכר ולא מפסיק לבכות.

● ערב אחד הגיע זאביק המבואס למועדון לילה במר וקו. ניגשה אליו אחת וניסתה למכור לו משהו. זאביק לא רצה. ההיא לא הפסיקה לנדרג, אז הוא רחף לה קצת כסף, שתירגע. זה לא הפסיק לה והיא הציעה לו את עצמה ובשרה. הוא לא קנה.

● זהבה היתה צריכה להקליט שיר בצרפתית לסרט החדש. אז היא ביקשה שיכתבו לה את המילים בעברית. במקום זה הצמידו אליה את אנט פלמו שרון שידעת גם צרפתית וגם לשיר. מאז אנטוש צמודה לזהבה בהקלטות ומלמדת אותה לשיר.

● רקדנית הבטן אלקסיס פנתה לצבי לירסקי, שיגיש בשמה תביעה נגד הרבנים שהורסים לה את הפרנסה.

● עפרה ויינגרטן ועופר אבני באו לאיזה אירוע במלון דן ויצאו משם עם שלל עוגות לילדים.

● באחד מימי השבוע, בעשר בבוקר, התחילו לכסח דשא בגינה ליד כיכר המדינה. אז אחד

פנינו בן הגיעה עם שלושת ילדיו וכתר פרחים על הראש. הזמינו 1,000 איש. הגיעו 500.

● המאפרת עדה לורוביץ הנירה עשה לשם לא מאופרת. היא ביקשה מהבנות מייק אפ, אבל לא היה, או שלא רצו לתת לה.

● גם פנינה רוזנבלום היתה שם עם צעיר אחר. כולם שאלו מי זה, או פנינה אמרה: "לא מתאים לי לקרוא למי שאיתי מח ליי ולמי שהיה אקס. הוא ירד קרוב מאוד והוא יוביל את הליון שלי לגברים. הוא קלאסה, קוראים לו משה, שם משפחה לא חשוב."

● מעניין עד איזה גיל הבנות האלה ישתקו בקלאס.

● אוסף עזרא אוריון מביא פלטיק הייז מארץ ארבעה ימים. יום אחד יצא לטייל בתל-אביב, אחר כך חזר למלון, צלצל לאיזה מנהל בלור גדון, וסיפר לו שזו ארץ נפלאה, כי כולם מדברים רוסית.

● האלוף דן גורן הגיע לשיבא לבקר את פגועי הפיגוע בעוטמפאח. הוא נאם לאחרי חצי צועים ואמר "שלוש אנשים ראש אביא, אתה לא מכיר אותי? הפצוע לא כל-כך גיב, אולי בגלל שהיה מעולף מסמי הרגעת, אבל רני הוא לא אחד שמוותר בקלות. אז הוא הסביר לו שמה שעבר עליו רק מחשל.

● לפי תזוזה הוא ציפורה צריכה להיות המושלת בארם, אז למה היא מוחה דמעה ב"מי הבוס?"

● אחרי שנפסי ברנדס נבחר לגבר הסקסי במשאל של

נסי ברנדס

● יוסי צמח ואלי ניסן התאחדו מחדש לשעות ארוכות במסע עדה תל-אביבית ורקמו עתיד משותף.

● להרמת הכוסית של סורגים 2 הגי רמי דנין עם קרחת חרשה. הבירות נשפכו שם בכי מויות. בכל זאת, מיכה שרפשטיין עזר כמאי, לא?

● עופר לוי יצא להופיע באר לימפיה. לא המסערה, האולם.

● עומס ויפעת מנסדורף רכשו בית לא זול בסביון.

● מאיר גולדברג כבר לא באן.אס.טי. אומרים שהיתה

● דודו דותן, שמוכר את הסוכרו שלו, השאיר טלפון של חבר "כדי שלא יבלבלו לי את המוח כל היום".

● לאלונה דניאל יש חבר חדש. ריזן אקרמן, צלם אופנה.

● ונסיים בבדיחה: אחד הסתובב עם יד מגובסת. פגש אותו חבר ושאל מה קרה. אז הוא מספר: "תפסתי שתי שווייזות, ובקשתן משהו שישיאר אותי בכוסר כל הלילה. אז הרופא נתן לי טיפות ואמר שאפילו אם ארצה להפסיק, לא אוכל." שואל החבר: "אבל איך זה קשור ליד?" אז המגובס עונה: "בסוף הן לא באו."

צילו של אורי אילן

שניסטה לרכב את הרושם. שנים אחריכך, כש השבויים הרשו לעצמם לוותר על גזירת השתיקה ולדבר, התברר שכבר אי אפשר להפריד את הגירסה הרשמית מהזכרונות הפרטיים. וכולן: "מאיר נתן פקודת כניעה ונכנענו. לא היה קרב, לא השבנו אש, נכנענו. אלה העובדות. הרי בגלל שלא היתה אש מצידנו המערכת לא יכלה לסלוח למאיר יעקובי והעמידה אותו לדין. העיתונים היו מלאים בסיפורים על שבוינו הגיר בורים, אבל עלינו אסרו להוציא מלה, כי מי יודע אם מה שנספר לא יהיה את האפקט. אני זוכר שיום אחד, שנה אחרי החזרה מהשבוי, נסעתי לירושלים ונתקלתי בג'קי לינר, שהזמין אותי לאכול איתו ועם אשתו הטרייה ארוחת צהריים. ישבנו מסביב לשולחן, ופתאום ג'קי מתחיל לשחזר איתי את קרב הרמים שניהלנו לפני שנכנענו. אמרתי לו שאני לא זוכר דבר כזה, כי בכלל לא ניסיון להילחם, ואני זוכר שהוא היה המום ממני. מכינתו אני פשוט שכחתי הכול. ג'קי אימץ את מה שהמערכת סיפרה עלינו, הוא השתלב במיתוס שניסו למכור בכל מחיר: צנחנים הם גיבורים. כמה שנים אחריכך הוא קיבל התמוטטות. אחותי פגשה אותו אחרי כמה שנים בסיר הרצאות שהוא נתן בקיבוצים, והוא סיפר לה שבתקופה שבין השבוי להתמוטטות הוא היה עסוק בלהמציא סר פורים, ושעכשיו חלק מהתפריה שלו זה ההרצאות האלה וגילוי האמת."

ג'קי לינר: "ירו עלינו אש נוראה מכל הכיוונים. אני הייתי האחרון בטור העופרי, ולא כליכר ידעתי מה קורה מקרימה. אני יודע רק שבת אחת היתה אש נוראה, ואני הוצאתי רימון ויריתי. הרימון לא התפוצץ. הנצרה שימשה אותי אחריכך בצנינו, לסמן את הימים שעוברים. כל אחד מאיתנו התמודד עם השבי אחרת. גדי היה זה שבהתחלה נראה היה שנשארו אצלו הכי פחות שלמות אחריכך. כשהוא התחיל ללכת, ירד על

משקיף אום (מימין) עם השבויים הישראליים בדמשק: גדי קסטלנץ (משמאל). ג'קי לינר ומאיר יעקובי

הוא הורשע, הורד לדרגת טוראי והורחק מגולני. את מאיר יעקובי העמידו לדין גם על הובלת הסר רים למתקן. במשפט הראשון זוכה, אבל צה"ל ערער, ובערעור הוא הורשע וקיבל גזיפה. יעקובי קיבל תנינה אחרי מותו: 12 שנים אחריכך קיבל מוות בחזרה את דרגותיו. מישוה הבין שהגיומו.

המערכת, שטיפחה את התאבדותו של אורי אילן, דאגה להיפריד היטב בינו לבין האחרים. שובם של הארבעה הביתה בי ריאש ושלמים סיכו את המי

"מאיר יעקובי התנדב אחרי החזרה מהשבוי לכל מה שרק אפשר. הסוף היה שבפעולת המיתלה, באיזה אקט של גבורה, הוא זרק רימונים,

השטח הרשוי, שכולם יראו שהוא בסדר, שישכחו לו את הכניעה והוא נהרג

פשוט רציתי לחיות בכל מחיר".
גרי וכולון: "כפי שאני רואה וזוכר את אורי
אילו, הוא היה סתם נער שנפל בחוסר מזל בשבי
והגיע ליד התאבדות. בחור שקיבל אולי חינוך
דרמטי מדי, שאותו לקח ברצינות רבה מדי. שום
גבורה לא היתה בסיפור הזה מצד אף אחד מאי-
תנו. אבל המערכת, שהתפתלה עם הסיפור שלנו
והתקשתה לבלוע את הכניעה, העדיפה להתמרק
במותו של אורי. הנסיבות והמכתב המאוד דרמטי
שהשאר סייעו לה. במשך שנים לא התעסקתי עם
זה. בעיקר משום שחורתי מהשבי והייתי עסוק
בעיקר בעצמי, אבל גם משום שרשויות צה"ל
דאגו לאסור על כולנו לדבר על השבי.
"אין לי עניין לפגוע במשפחה, אין לי עניין
מיוחד לנפץ מיתוסים. כשאנחנו הגענו ארצה,

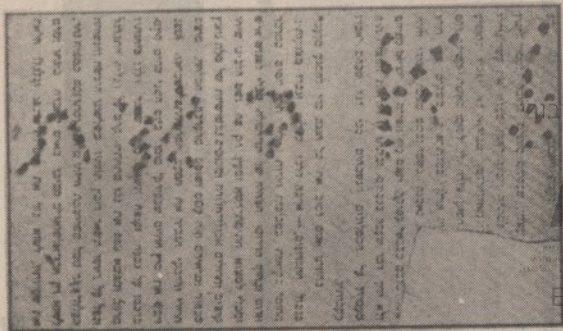
תוס. אם הם החזיקו במעמד
לי לא היה הכרח להתאבד?
אי-משם צצו עובדות נוספות
שהבהירו את ההבדל בינם לי-
בינו. הוא הוחזק באגף נפרד, הם הוחזקו יחד. הוא
חשב שהאחרים הומנו, הם שמרו על קשר ויריעו
שהאחרים חיים. הוא יצא לפעולה כזו בפעם הרא-
שונה, להם היה ותק רב וגיבוש כיחידה.

מאיר מוס: "זה לא נכון שאורי הוחזק באגף
נפרד. אני הווחתי באותו אגף שלו, אם כי את זה
גיליתי רק בדריעבך. גם לא נכון שבין כולנו היה
קשר. ג'קי ויעקובי הצליחו ליצור פעם אחת קשר
של שריקות, אבל אני לא ראיתי נפש חיה, וגם לי
אמרו שאני האחרון. זה לא שאני אומר שאורי
אילן לא גיבור. אורי לא הסגיר את הסוד שאני
הסגרת. אם לוקחים את המעשה שלו, את הטוב
דה שדרי לא להישרב ולדבר הוא בקור רוח תלה
את עצמו, אפשר להסיק מזה שני דברים: שהוא
היה יותר פחדן ממני, או יותר גיבור ממני. אני
חושב שהוא היה יותר גיבור. הפתקים, התכנון, כל
הרות, הכול מעיד שזו לא היתה פניקה. הוא היה
יותר גיבור ממני, אני לא יצאתי להתאבדות.

"אני נשברתי אחרי שהסורים הביאו לחרדתי
קירות את פועל הניקיון הצרבי שעבד במכריה
בבת'גלים בחיפה, והוא שכר את סיפור הכיסוי
הטיפשי שבנינו בכמה שניות כהתפסות אותנו. הרי
שלחו אותנו בלי לדאוג לסיפור כיסוי כלל, ורק
כשהסורים עזבו אותנו רגע אחרי שנפלנו בשבי,
המצאנו על רגל אחת משהו: כאלו אנחנו חברות
טוראים שהולכת לשחק כדורסל בכפר סאלק-ה-
טורים מלכתחילה לא קנו את זה. איזה כדורסל
עם טומיגאנים ורימונים וחמש מחסמות ודורגנים
לטיפוס על עמודים. אבל עם הבחור ההוא מחיפה,
שידע שאני מגן מסיירת גולני, איבדתי את העשי-
תונות ודיברתי. אחר-כך אמרתי להם, תביאו לי
את מאיר יעקובי. מאיר היה אחד כזה שימצא
מוצא. כשמאיר הציע לפוצץ את המתקן, הסכמתי
מדי. וזה לא שהתכוונו להתאבד, זה לא מקביל
למה שאורי עשה. לא מתקרב אפילו. לא מאיר
ולא אני רצינו למות שם. לקחנו סיכון, בעיקר
מאיר, אבל הוא לא התכוון למות, הוא השתטח
הצידה מאחורי אנבים.

"אני חושב שיותר מהמשפט, התנכרות החב'
רים, עלבון שלילת הדרגות, יותר מהכול אני

השנים הוא ש-ק. הסתבר שהרחיק הכול.
את הצניקו, את האש, את היריות. אני זוכר את
הפגישה איתו ואת העמדה שלו. אני יודע שאני
זוכר אחרת".
מאיר מאור (או מוס): "אם לא היתה אש
שנוגית עלינו, לא היינו נכנעים, כך שבדוראי
היתה אש. מצד שני, ככון שלא היה קרב. מג'קי
שמעתי שהוא זרק רימון, אבל הוא לא התפוצץ,
כך שאי-אפשר לקרוא לזה קרב. לא השבנו אש. זה
מה שאכל אותם בארץ. שלא רצינו להתאבד".
ההתאבדות בהקשר הזה היא מושג רגיש.
כשאורי אילן היה לגיבור לאומי, מיד עם החזרת
גופתו על-ידי הסורים בינואר 1955, כבר ידעו
כאן שהיו שבויים שכן דבריו. אורי אילן היה הופך
לגיבור בכל מקרה, בזכות הנכונות לתת את החי-
לא להסגיר סוד, ובעיקר בזכות השעת הפתקים
הקטנים שהטמין בכגוריו ועליהם כתובות שניכר
בקיסם עץ, ובעיקר הפתק ועליו הכתובת: "לא
בגדתי". אבל אורי אילן הופך כמיתוס לא רק
בגלל הסיפור שלו, אלא גם כאנטיטה למי שכן
דבר, למי שלא התאבד, וכאמצעי הסחה מהצד
דים הפחות נעימים של אותה פרשה.
ההתאבדות הועלתה לדרגה כזו של הערצה,
עד שיעבק חזן נזקע להבהיר שאורי אילן, גיבור
ככל שיהיה, היה צריך לדבוק בחיים, שהוויתור
על החיים אינו גבורה. חזן היה קול יחיד. בעיתור
נים מורסמו שיטות עינויים סוריות מבעיתות:
מכות חשמל, עקירת ציפורניים, הרעבה, מריחת
הגוף בריבה והפקרתו לקציצות וזבובים ודבורים.
על גופתו של אילן לא מצאו ראיות לעינויים
כאלה, ולא היתה שום עדות שהסורים הפעילו את
השיטות האלו, אבל למה להתעקש על פרטים
קטנים. עשורת ילדים קטנים בישראל נקראו בשם
אורי אילן או אורה אילנה, ובחלוף השנים נוסף
נכראה גזון מקברי לשבועתם הכנה לגמרי של
הוריהם "לגדלם במסירות כדי שילכו בדרכו".
כשהארכה הוחזרו לישראל, אחרי יותר
משנה, היתה התרגשות גדולה. הציבור, שהולעט
בסיפורי האכזריות הסורית, ייתם אותה מטבע
הדברים גם לשבויים הללו, וצה"ל אסר עליהם
לדבר. הסיפור היחיד שפורסם היה סיפורו של
אורי אילן: מבחינה ציבורית, טושטש האחרים
לכדי כתם לא ברור. צה"ל, למטרות פנימיות,
העמיד לדין את מאיר מוס על הסגרת סוד לאויב.

פתק מנוקב שנמצא על גופתו של
אורי אילן: "לא בגדתי"

אורי אילן כבר היה גיבור לאומי. לנו נודע על
מותו רק כששוחזרנו מהשבי. במהלך השבי הסר-
רים סיפרו לנו שהוא הוחזר לארץ בגלל שחלה
ובגלל הייחוס המשפחתי שלו: אמו היתה חברת
כנסת מטעם מפ"ם. כשחזרנו ארצה התארגנו יחד
הצלבנו לבקר את ההורים. שם לראשונה הבנו ש-
דובר כמיתוס. אני זוכר שהלכנו לקבר ואחר-כך
לתור ההורים. היתה אווירה הילה לאומית, ואני
הרגשתי מאוד לא נוח. זה היה הביקור האחרון
שלי שם. אפילו שנים אחר-כך, כשהתקשרו
להזמין אותי לתנועת חדר לזכור בקרית-שמונה,

מדרשת שדה-בוקר

15.9.92

נא

16/9

לשולמית אלוני
שרת החינוך והתרבות
ירושלים

שלום -

שמע ישמעאל

קיבלתי שלשום את תשובתה של מיכל רפאלי מיום 1.9.92.

העובדה שהשקעת קריאת המואזין הזאת כל בוקר "משמחת רבים"... היא **סיבה** **לשינוי**
ולא לאמירת 'הן'. זהו המזרח התיכון הזה.

מציע להטיל על מישהו כמו אבשלום קור להכין 365 פסוקים, מן המקורות, ברוח של
פתיחות הומאניסטית - שיושמו אחד לבוקר בשעה 06.00.

מכון לזכויות יוצרים
אשראיטל פאבליק ארט ארכיוו
מנהל לזכויות היוצרים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive
ישר כוח,

עזרא אוריון

מצרף 'סביבות' 28.

לשכת שרת החינוך והתרבות

ירושלים, 1.9.92

לכבוד
עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר

שלום רב,

אני מתנצלת על האיחור במתן התשובה לסניתך לשרת החינוך והתרבות.
הכניסה למשרד החדש, הצוות החדש ופתיחת שנת הלימודים שעמדה עד
היום בספק תרמו לעיכוב ועמך הסליחה.

אוסף עזרא אוריון

ולגופה של בקשתך.

ארכיון אמנות במרחב הציבורי
העליתי את הדברים בפני השרה והיא ביקשה אותי לומר לך את עמדתה
בענין - השמעת "שמע ישראל" בעת פתיחת שידורי השחר בודיו גם אם
אינה בחירה שלה, מפני שה ככל הנראה למעטים ומשמחת רבים אחרים, על
כן אינה רואה מקום להתעקש על השינוי. לעומת זאת, בימים אלו ממש
מבקשת השרה לאשר לקור ישראל לשר גם בימי ששי ושבט 24 שעות
ביממה: גם כאן היא מאמינה כי הדבר יפריע למעטים וישמח רבים.

INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מכון לתערוכות הציבוריות

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

בברכה,
מ.רפאלי
מיכל רפאלי

יועצת השרה לענייני תיקשורת

מדרשת שדה-בוקר

15.7.92

לשולמית אלוני
שרת החינוך והתרבות
ירושלים

שלום -

שמע ישראל - הודעה מוקלטת

יישר כוחך עם היכנסך לתפקיד, חרף מחאותיה של יהדות ימי הביניים.

מזה כשלוש שנים אני בועט בדלתו של שר החינוך והכוח לשנות את קריאת
המואזין הזאת מדי בוקר, בשעה 06.00 מנות במרחב הציבורי

אם תוכלי להביא לכך שהיא תוחלף במשהו יציגתי יותר - עוד במשך
מאה הימים הראשונים שלך.

מכון לטכנות דיגיטלית
מחלקת ארכיון
מרכז לטכנות דיגיטלית

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

דרך צלחה,

עזרא אוריון

מצורפת: הפניות הקודמות.

לכ

זבולון המר

שר החינוך והתרבות

ירושלים

שלום -

שמע ישראל - הודעה מוקלטת

ב-13.11.1989 שלחתי ליצחק נבון, שר החינוך דאז, את הנוסח הזה בקירוב:

כאזרח-עובד משכים קום, אני סובל כל בוקר בשעה 06.00 מן ה"מואזין" הקורא את הנוסח השחוק - דברים, ו, 4-9.

זוהי (תקן אותי אם אני טועה) תעודת זהות של חברה המאמינה עד היום בשינון פנדמנטליסטי של הוראת-קבע דתית בערה לאומי האם יתכן שהציונות מאמינה בהנחלה כזאת של מורשת היסטורית? מציע לך לשקול עם הנוגעים בדבר לקרוא כל בוקר פסוק אחר מן התנ"ך, או ממקורות אחרים של התרבות האנושית.

על מכתב זה ענתה לי ב-26.11.89 טובה אזולאי, שהפנתה אותי לאריה מקל.

Ezra Orion Collection

מ'רשות השידור' ענה לי ארי אבנר ב-17.12.89 כי "בשיעור" פסוק הבית' הבא בנוסחאות השידור הקבועות, תובא גם עמדתך בחשבון...

מאז עברו למעלה משנתיים. מאחר והמואזין ממשיך בשלו, אני מפנה את הפנייה הזאת אליך.

לשיקולך הפתוח,

עזרא אוריון

ISRAEL BROADCASTING AUTHORITY

רשות השידור

ארי אבנר, יועץ למנכ"ל

י"ט בכסלו התש"ן
17 בדצמבר, 1989
י/178

לכבוד
מר עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר
שדה בוקר 990 84

מכובדי,

אוסף עזרא אוריון
לשכת שר החינוך והתרבות העבירה לעיבוד מכתבך אל השר, מיום
13/11/1989, בעניין פתיחת שידורי הבוקר בראדיו.

אולי זכור לך, שלא תמיד נפתחו שידורי הראדיו ב'קריאת שמע', כמו
עכשיו; היו נוסחאות פתיחה אחרות, ושום נוסח אינו קבוע ועומד לעולמים.

כשייעשה 'בדק הבית' הוא בנוסחאות השידור הקבועות תובא גם עמדתך
בחשבון.

בהוקרה נאמנה

ארי אבנר

רח' יפו 97, ירושלים, ת.ד. 6387 מיקוד 91063, טל. 222121, טלסקס 26488, פקס. 02-242944

97 JAFFA ROAD, JERUSALEM, P.O.B 6387 CODE 91063, TEL. 222121, TELEX 26488, FAX. 02 - 242944

מדינת ישראל
משרד החינוך והתרבות
לשכת הדוברת

ירושלים: כ"ח חשוון תש"ן
26 בנובמבר 1989

לכבוד
מר עזרא אוריון
מדרשת שדה-בוקר-84090

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון תרבות ציבורית
מרכז אמנות פאבליק ארט
מנהל המרכז: אילנה גולד

שלום רב,

הנדון: שמע ישראל - הודעה מוקדמת

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

שר החינוך והתרבות בקשני לאשר בתודה קבלת מכתבך מיום 13.11.89 בנושא הנדון.

מאחר והשר הינו ממונה אך ורק על ביצוע חוק רשות השידור הפנתי את מכתבך למר אריה מקל, מנכ"ל רשות השידור שנתבקש לטפל בפנייתך ולהשיב לך ישירות.

ב ב ר כ ה,

טובה אזולאי
ס/דוברת

מדרשת שדה-בוקר

13.11.89

לכ'

מר יצחק נבון

שר החינוך והתרבות

רח' שבטי ישראל 34

ירושלים

שלום רב -

שמע ישראל - הודעה מוקלטת

זמן רב אני מתלבט אם לכתוב לך את המכתב הזה.

אוסף עזרא אוריון

בעקבות שיחתך בטלביזיה עם אליעזר שטורם בערב שבת האחרון, החלטתי לכתוב.

כאזרח משכים קום, אני סובל כל בוקר בשעה 06.00 מן ה"מואזין" הקורא

את הנוסח הקבוע, השחוק - דברים, ו 4-9.

זוהי, לכאורה, תעודת זהות של חברה מאמינה עד היום בשינון פנדמנטיסטי

של הוראת-קבע דתית כערך לאומי.

האם יתכן שהציונות החילונית מאמינה בהנחלה כזאת של מורשת היסטורית?

מציע לך לשקול עם הנוגעים בדבר, לקרוא כל בוקר באותה שעה פסוק אחר,

מתחלף, מן התנ"ך, אולי מפרשת השבוע.

ב ב ר כ ה,

עזרא אוריון

לובה

6.12.92

אריה לובה אליאב

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

25.11.92

מכון לתיעוד ופרסום
מכון לתיעוד ופרסום
מכון לתיעוד ופרסום

בטיה

הפיליפי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

המרכז

ארכיון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

בטיה רבה

לובה אליאב

22/12/17

415 ז'רוט

אנא' רחמאס

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

3 פונק

לשכת שר הבינוי והשיכון

ירושלים, יז' טבת תשנ"ג
10 בינואר 1993
 534 שוטף

לכבוד
 עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר

אוסף עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

נתבקשתי ע"י שר הבינוי והשיכון להודות לד' על שמצאת לנכון
 לשלוח לו את המכתב.

בכבוד רב,

איתן כבל
 יועץ השר

העתק: שר הבינוי והשיכון

לפואד ומוטה

שלום -

לשיפור דחוף

- צריך להתחיל לספק את המגורשים חזרה, במשך כ-4 חודשים, כארבעה ביום, ואת המנהיגים להשאיר לסוף.
- המחדל של רבין, לכל אורך התהליך, הוא אי-הגדרת היעד הסופי שלנו. מה שחיוני הוא להצהיר על מפת היעד של הציונות - תכנית אלון בקירוב, עם מדינה פלשתינית מפורזת בשטחים המאוכל סים. ועל השלבים ועל פרטי הפרטים לנהל משא ומתן.
- ורדו מן העץ של "לא לדבר עם אשף". רבין לא צריך לנשק אותו. לובראני צריך לשבת מולו מעבר לשולחן. לפני שהאסלם הקיצוני יהיה ה"פרטנר" היחיד במזרח התיכון הזה... משא ומתן על שלום מנהלים עם אנוכ

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

יישר כוח -

עזרא אוריון

א. (אשרה ומן)

משרד הביטחון

לשכת סגן שר הביטחון

י' סבת תשנ"ג
 3 ינואר 1993
 א - ס - 353

לכבוד
 עזרא אוריון
 מדרשת שדה בוקר 84990

שלום רב,

אוסף עזרא אוריון

מוטה גור בקשני לאשר בתזוזה קבלת מכתבך אליו מיום 25.12.92.

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

בברכה,

רחל פופוביץ
 עוזרת סגן שר הביטחון

לפואד ומוטה

שלום -

לשיפור דחוף

- צריך להתחיל לטפסף את המגורשים חזרה, במשך כ-4 חודשים, כארבעה ביום, ואת המנהיגים להשאיר לסוף.
- המחדל של רבין, לכל אורך התהליך, הוא אי-הגדרת היעד הסופי שלנו. מה שחייני הוא להצהיר על **מפת היעד של הציונות** - תכנית אלון בקירוב, עם מדינה פלשתינית מפורזת בשטחים המאוכלסים. ועל השלבים ועל פרטי הפרטים לנהל משא ומתן.
- ורדו מן העץ של "לא לדבר עם אשף". רבין לא צריך לנשק אותו. לובראני צריך לשבת מולו מעבר לשולחן. לפני שהאיסלם הקיצוני יהיה הפרטנר היחיד במזרח התיכון הזה... משא ומתן על שלום מנהלים עם איזה

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ישר כוח -

עזרא אוריון

לשכת שר הבינוי והשיכון

ירושלים, ד' באב תשנ"ב
3 באוגוסט 1992
13 שוטף

לכבוד
מר עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר

נתבקשתי ע"י שר הבינוי והשיכון, להודות לך על מכתבך אליו.
יחד עם זאת הפתרונות לבעיות של מדינת ישראל, אינן נמצאות
בכף עזרא אוריון.
אכן ישראל זקוקה להנהגה, שתציג סדר יום חדש לעם, ושתהווה
דוגמא לאזרחיה.

אין לנו כוונה לשקוע באופוריה של נצחון, עבודה רבה בפנינו
ועלינו להצדיק את האמון שנתן העם, ולגישה האחרת שהצגנו בפניו.

מכון תוכנית בינוי
מחלקת אמצעי אוריון
מסמך למחלקת המערכת

* ישר כח על עבודת האומנות, פסל הזהות בירושם.

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

נ ב ר כ ה ,

כפ א"מ
ככל איתן
יועץ השר

העתק: שר הבינוי והשיכון

חבר הכנסת

הכנסת

אורי יורי

נא להעביר לי את כל
האמנות במרחב הציבורי

אוסף עזרא אוריון

מכון לטכנות דיגיטלית

INSTITUTE FOR DIGITAL PRESENCE

مركز للتقنية الرقمية

IP

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

אורי יורי

אורי יורי

אורי יורי

חבר הכנסת

הכנסת

לדעתו, יצירי - לא 22

חזרה ונניח על חזרה -

כן על חזרה לא -

וכן על חזרה לא -

החזרה לא -

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות ומרחב הציבורי

ארכיון אמנות ומרחב הציבורי

ארכיון אמנות ומרחב הציבורי

ארכיון אמנות ומרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ארכיון אמנות ומרחב הציבורי

חזרה

למוטה ופואד שלום -

ישר כוח על המהפך - -

דוגמא אישית

- חיוני מהיום הראשון להנהיג את העם הזה בדרך אחרת. באורח חיים אחר -
- בלי עניבות,
- הורידו את השכר של ראש הממשלה, של השופט ושל חברי הכנסת של 'העבודה' בכנסת, ארכיון אמנות במרחב הציבורי
- וותרו על מכוניות השירים של הליכוד והסתפקו ברכבים יעילים ופשוטים יותר,
- בלי שמפניות,
- עם הרבה סינר שטח ומפגשים מהותיים עם העם הבעייתי הזה - -
- לא קרנגל של עליה לשלטון - אלא אורח חיים משימתי, פשוט, משכנע ואמין -
- לטווח ארוך - -

מכון לטיפוח חזיונות

מכון לטיפוח חזיונות

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

עזרא אוריון

שלום -

- שוררת תחושת סיכוי להפיל הפעם את הליכוד ואת החרדים. להערכתי, זה יהיה מאבק צמוד -
- חיוני להבהיר לבוחרים הצעירים ולעולים החדשים מי היה **רמטכיל** **מלחמת ששת הימים**;
- חיוני לשדר **בטחון לפני שלום**: בטחון - שלום - עצירת ההתנחלויות - תיעוש נמרץ, אף לא מובקל אחד, צמיחה נמרצת - תגבור ישובי בקעת הירדן, רמת הגולן, הנגב הגליל* -
- חיוני להבהיר מול תדמית 'שוך היונים', מי היו בצה"ל מוטה גור, פואד, קהלני, אורי אור ואפרים סנה;
- חיוני להחזיר את **עזר ויצמן** למערכת הבחירות - בגדול!
- אוטונומיה מרחיקת-לקת בגב ההר המאוכלס. משא ומתן על שלום מנהלים עם אניב, כולל אש"ף. מיזעור מבוקר של השליטה בגב ההר המאוכלס, קיצור שירות המילואים ומיקודו של צה"ל בהתכוננות להדיפת מתקפה בת-זמנו.
- חיוני לגייס את טדי **קולק** למערכת הבחירות

מכון תרבות עזרה
ארכיון אמנות במרחב העירוני
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

יישר כוח!

עזרא אוריון

* בחוגי בית: לפי מפת אלון.

36/11

הקור 100 +

דני. רגל. לוק. ים

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

קו

מכון לזכויות פומביות
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מרכז לחקר הציבוריות

ק. י. מ.

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

החורבן קדש.

שם חנוכה *

לנעם סמל
מנכ"ל הקאמרי
תל-אביב

שלום -

סוף-סוף 'פליישר'

לפני כשבועיים ראיתי ב'יומן תרבות' קטע מקריאת הקרב הזאת, ואמש קיבלתי את הזימון לערב המשותף עם חמדת ב-27.6.93.

אוסף עזרא אוריון
בגלל מגבלות גיאוגרפיות ואישיות לא אוכל להגיע. אך אני כותב לכם מתוך תמיכה מלאה. טקסטים שלי 'אתאיסט' ו'אתאיזם יוצר' פורסמו בעתון 77 בשנים האחרונות, ופיסול קיומי פורסם ב'אלפיים' מס' 6. מציע לכם לשקול הוצאת לקט של תזות ברוח לוחמת זו. אינני חילוני חרד אלא אתאיסט יוצר. ההתקפות נגד 'פליישר' ילכו ויגברו. הגיעה השעה לגייס את מלח הארץ - קום התעורר.

מכון לזיכרון עזרא אוריון
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ישר כוח -

עזרא אוריון

ד"ש לעמית גזית.

לנעם סמל
מנכ"ל הקאמרי
תל-אביב

שלום -

סוף-סוף 'פליישר'

לפני כשבועיים ראיתי ב'יומן תרבות' קטע מקריאת הקרב הזאת, ואמש קיבלתי את הזימון לערב המשותף עם **חמדת** ב-27.6.93.

אוסף עזרא אוריון
בגלל מגבלות גיאוגרפיות ואישיות לא אוכל להגיע אך אני כותב לכם מתוך
תמיכה מלאה. טקסטים שלי 'אתאיסט' ו'אתאיזם' יוצר פורסמו ב'עתון 77'
בשנים האחרונות, ופיסול קיומי פורסם ב'אלפיים' מס' 6.
מציע לכם לשקול הוצאת לקט של תזות בלוח לוחמת זו.
אינני חילוני חרד אלא אתאיסט יוצר. ההתקפות נגד 'פליישר' ילכו ויגברו.
הגיעה השעה לגייס את מלח הארץ. **קום התגברות!**

מכון תרבותי בישראל
מרכז יצירה ופיתוח
המכון לתרגום העברי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

יישר כוח -

עזרא אוריון

ד"ש לעמית גזית.

התיאטרון של תל-אביב

הקאמרי

רח' דיזינגוף 101
ת.ד. 3014, תל-אביב 61030
טל. 03-5279888
פקס. 03-5246068

חמדת
אגודה למען
חופש
מדע
דת
תרבות

HEMDAT Council for
Freedom of Science,
Religion and Culture
in Israel

2/6/93
11578

לכבוד

תומכי חמדת וחברי ארגוניה

שלום רב,

הצגתו החדשה של התיאטרון הקאמרי "פליישר" עוסקת ביחסים שבין
אוסף עזרא אבינון
חילוניים לחרדים.

ארכיון אמנות במרחב הציבורי
"יכול מאד להיות שבהצגה זו נורתה ירית הפתיחה במלחמת התרבות,
שבשאל עדיין מטאטאים אותה מתחת לשטיח".
זוהי תחילת ביקורת התיאטרון של ד"ר אליקים ירון בעיתון "מעריב".

לאור העובדה שכל ארגוני חמדת מאוחדים במאבק למען פלורליזם
וחופש תרבות בישראל ועוד כניעה לסחטנות כלשהי, החלטנו לערוך
במשותף עם התיאטרון הקאמרי ערב מיוחד שיהודש לנושא זה.

ביום א' 27.6.93, בשעה 20:30, תתקיים הצגה מיוחדת בהשתתפות
יוסי ידין, זהרירה חריפאי, לוסי כרמון, נאחרים.

בתום ההצגה יתקיים רב-שיח בהשתתפות:

פרופ' יהודה באואר
חבר כנסת ממפלגה דתית (טרם הוחלט)
המחזאי - יגאל אבן אור
יוסי ידין

תומכי חמדת וחברי ארגוניה שיציגו מכתב זה, יוכלו לרכוש כרטיסי
הנחה מיוחדים (עד 4 כרטיסים) במחיר 40 ש"ח בקופות התיאטרון
הקאמרי או בטלפון 03-5233335 באמצעות כרטיס אשראי.

הצגה נוספת לתומכי חמדת תיערך ביום א' 18.7.93, בשעה 20:30.
בתום ההצגה יתקיים רב-שיח, רשימת המשתתפים תפורסם בנפרד.

נעם סמל
מנכ"ל הקאמרי

בנימין רב
פרופי חלל שובל
יו"ר חמדית

מעריב

אמש בתיאטרון
אליקים ירון

חילוני חרד

אוסף עזרא אוריון

"פלויושר" - התיאטרון הקאמרי
(בית ציוני אמריקה)

יכול מאוד להיות שבהצגה הזאת
נותרה ירידת הפתיחה במלחמת
התרבות, שבישראל עדיין מסאטי
אים אותה פתחת לסטית יוהי הירר
יה של המחנה החילוני החרד, מחואי
צער, יגאל אבן אור, עושה זאת והח
תיאטרון הקאמרי מצטרף אליו באר
מז. ברגעים אלה ממש, יש מי שס
בר מנסה להשתיק את ההצגה הזאת
מן הסתם באותן דרכים עצמן שעל
הן היא מתריעה.

המחואי הצעיר משכנע אותנו כי
העניין בנפשו. על כן, כשם שאין
תופסים אדם על צערו, קשה גם
במקרה שלו לבוא חשבון בעניינים
של דרמטורגיה.
קל מאוד להאשים את המחזה
בריאליזם פשטני, בסחטנות רגשית,
בגיוסם של עניינים רבים מדי (שר)
אה, שכול, בן מפגר, אונס ועוד) -
אך כל אלה אין בכוחם לטשטש את
העובדה היסודית, שהמחואי נלחם
את מלחמתם של החילונים ביושר,
באומץ ובכאב. יש מקרים, שעצם
העובדה שהדברים נאמרים חשוכה

הם לפחות, בכימיו השקול והג
בון של עמית גוית, מצליחים להר
עיר כמה נימים בנפשנו, חרף חולש
תן של המלים שהם משמיעים. זהו
תיאטרון חילוני חרד.

פליישר

מחזה עם בשר

דרמה מקורית
על חילוניים וחרדים

מאת יגאל אבן אור
בימוי: עמית גזית
תפאורה: אלי סיני
תלבושות: צילי צירני
מוסיקה:
רפי קדישזון
תאורה:
חני ורדי

יוסף כרמון, זהרירה חריפאי
יוסי ידין, אלברט כהן
מרים גבריאלי, יוסי קאנץ
נעמה שפירא, איתן נוה
איה שבא

כרטיסים לקהל הרחב:

טל. 03-5279888

בקופת הקאמרי:

טל. 03-5233335

למנויים:

טל. 03-5245211

בערב ההצגה

בבית ציוני אמריקה:

טל. 03-6959341

הקאמרי
של תל-אביב

הקאמרי

של תל-אביב

בני הזוג ברטה ואריה פליישר הם בעלי איטליו בשכונה מודקנת, שמיסדיה הם מאלה "שהקימו את המדינה". האיטליו של פליישר מהווה מעין מרכז שכונתי לפנסיונרים הקשישים, אשר מתחת לאפם, מבלי ששמו לב לכך, הולכת ונבנית שכונה חרדית. ברטה ופליישר מנסים להציל את מקור הפרנסה שלהם;

י ג א ל א ב ן א ו ר
ב י מ י ת ג ז י ת
ת פ א ו ר ה
א ל י ס י נ י
ת ל ב ו ש ו ת
צ י ל י צ ' ר נ י
מ ו ס י ק ה
ר פ י ק ד י ש ז ו ן
ת א ו ר ה
ח נ י ו ר ר י

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

הם לוויים כסף ומשפצים את האיטליו, משלמים עבור תעודות-הכשר ומצפים ללקוחות. אולם האיטליו מוחרם על ידי התושבים החדשים, החרדיים, ומצבם הכלכלי של הפליישרים מידרדר, עד שהם נאלצים להחזיר לביתם את בנם המפגר, החוסה במוסד.

סופו הטראגי של המחזה יכול להיותפש כתמרור אזהרה עבור שני המחנות - הדתי והחילוני - שאי היכולת להידברות ביניהם, עלולה להביא למלחמת אחים, שבה אין מנצחים ואין מנוצחים, שבה כולם רק מפסידים.

י ו ס ך כ ר מ ו ן
ז ה ר י ר ה ח ר י פ א י
י ו ס י ד י ן
א ל ב ר ט כ ה ן
מ ר י ם ג ב ר י א ל י
י ו ס י ק א נ ן
נ ע מ ה ש פ י ר א
א י ת ן נ ו ה
א י ה ש ב א

רח' דיזנגוף 101
ת.ד. 3014 ת"א 61030

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מנוי בקאמרי טוב פי

7

עשה מנוי עוד היום
לעונת תשנ"ד 94/93

הקאמרי
של תל-אביב

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון לטיפוח ירכובים
ארכיון אמנותי וציבורי
מגד ליהודים המלכותי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אוריון עזרא
מדרשת שדה בוקר
שדה בוקר

תל-אביב - יפו
TEL-AVIV - JAFO

שולים - P.P.
2361

לשבת נשיא המדינה
המנהל הכללי

ירושלים, טז' בתמוז תשנ"ג
4 ביולי 1993
72-19065926

לכבוד
מר עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר

מר אוריון הנכבד, אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

בשם הנשיא ברצוני להודות לך על מכתבך וכן על דגם הפסל שלך שנמסר לו
בירוחם ומאוד מצא חן בעיניי.

צר לי על שלא ניתן להענות לבקשתך לערוך מפגש עם הנשיא. הלחץ והעומס
המוטלים עליו פשוט אינם מאפשרים זאת. אני מקווה שתקבל אילוץ זה
בהבנה.

בברכה,

אריה שומר

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אורי אור

אסור לוותר על הביקעה

"ביריחו ראיתי איך גוועת הדרך השלישית,
שאיפיינה את תנועת העבודה זה כמה דורות"
(חיים גורי, מוסף "ידיעות אחרונות"
22.10.93)

היום, אחרי החתימה על מיסמך העקרונות עם הפלשתינים, אנו עומדים בפני הכרעה הרתיגורל: מה יהיו גבולות הקבע של מדינת ישראל, בשלום ובמלחמה. אין לעמעם את העובדה, כי שטח שיימסר לפלשתינים, במהלך שיחות הביניים, ייצור תקדים ולא תהיה ממנו חזרה בשיחות על הסדרי הקבע.

שתי דרכים עומדות לפנינו: הדרך אחת היא דרכה של תנועת ארץ-ישראל השלמה, המסרבת לדון על נסיגה כלשהי מהשטחים, שנכבשו במלחמת ששת-הימים, ומנופפת בסיסמא "אף שעל" חסידי הדרך זו משרטטים מפה ברורה בתכלית, שעל פיה קווי הפסקת האש מיוני '67 יהפכו לגבולות קבועים. אבל דרך זו לא תבטיח מדינה עם רוב יהודי, ואין בה שום פתרון לבעיה הפלשתינית. תוצאתה הישירה היא הנצחת מצב הלוחמה בינינו לבין הפלשתינים.

הדרך השנייה היא דרך הנסיגה לגבולות ישראל ערב מלחמת ששת-הימים. מצדדים בה חוגי השמאל וחלק מחברי מפלגת העבודה. אלה טוענים כי לא ניתן להגיע לשלום וליציבות באזורנו ללא נסיגה ישראלית לגבולות '67 והקמתה של מדינה פלשתינית בשטח שיפונה. מפה כזו נותנת אומנם פתרון למאויים הפלשתיניים, אך טמונים בה זרעי המלחמה הבאה. חזרה לגבולות '67 אינה מבטיחה ביטחון מינימלי למדינת ישראל.

■ ■ ■

בין שתי הדרכים הללו הולכת ונזנחת הדרך השלישית. דרך שיש בה פתרון לבעיית הביטחון המרכזית של מדינת ישראל, ועם זאת היא מפרידה בין מרבית היהודים לבין מרבית הערבים.

הדרך השלישית גורסת, כי ישראל חייבת להחזיק בביקעת הירדן בואכה ים המלח, על מנת לייצב קו הגנה ראשון לאיזור שבין חיפה לאשדוד. איזור זה, שהוא לב ליבה של ישראל, מאכלס כ-67 אחוז מתושבי המדינה, ומהווה את מרכזה הכלכלי, התעשייתי, התרבותי והמסחרי. חשיפת איזור חיוני זה לסכנה ביטחונית מגבולה המזרחי של ישראל, גובלת בחוסר אחריות.

הדרך השלישית תומכת בהמשך שליטה צבאית באיזור הביקעה, בין היישוב הפלשתיני לבין ירדן. אל נשלה את עצמנו: לא ייכון פתרון של שלום לטווח רחוק, כאשר מטוליכרם, קלקיליה, ואדי ערה ועד למדבר הגדול בפאתי עיראק, תכונן פדרציה או קונפדרציה. מבחינת ישראל שטח עצום זה, ללא איזור חיץ ישראלי שיפריד בין היישוב הפלשתיני לירדן, הוא סכנה קיומית. בדברי על שליטה באיזור ביקעת הירדן, כוונתי למרחב הגנה, עומק המאפסר חיים, תנועה ופריסת כוחות.

מי שחושב שניתן לפרו את היישות הפלשתינית שתקום, בלי להבטיח ריבונות ישראלית בביקעת הירדן, טועה ומטעה. פירושו ללא פיקוח ישראלי, המתבסס אך ורק על הסכמים, יהיה זמני ותלוי רק ברצונו הטוב - או הרע - של הריבון בשטח. סכנה גדולה אורבת לישראל ביצירת קו יבשתי, מאילת ררך רכסי חברון, ועד למותניה הצרות של ישראל, אם לא נשריין מראש את שליטתנו באיזור הביקעה.

ויתור על עומק אסטרטגי הגנתי זה, בגבולה המזרחי של המדינה, יחזיר אותנו לגבול הנושק לעמק חפר ולשרון אשר במישור החוף. העומק הגיאוגרפי של ישראל בין טול-כרם לנתניה ייותר ברוחב של כ-15 ק"מ בלבד. העומק האסטרטגי בין קלקיליה לחוף הרצליה יהיה כ-14 ק"מ. רצועת הגנה צרה זו עלולה לחשוף את ישראל בעתיד לסכנה חמורה של התקפה ערבית מתואמת ממזרח. מותניים צרות ישראליות מחד, אל מול שטח המשתרע מטול-כרם ועד למדבר הגדול מאידך, עלולים לזרז התלכדות של חזית מזרחית נגדנו. התלכדות של עיראק וירדן ממזרח, סוריה מצפון וחילות משלוח ממדינות ערביות נוספות. אלה עלולים לנקז את צבאותיהם אל היישות הפלשתינית שתקום במסגרת האוטונומיה, כדי לאיים על ריכוז האוכלוסין הישראלי הגדול שבמרכז המדינה.

ביסוד תביעתה המוצרבת של ישראל, לשליטה בביקעת הירדן, עומד אסמך הרצון למנוע פיתוי של התהוות סכנה כזו, על מנת להבטיח את קיומה של מדינת ישראל גם בדורות הבאים. עבור ישראל זהו עניין קריטי.

גם מבחינת ירוך עדיף איזור שליטה ישראלי, שיפריד בין היישות הפלשתינית לבין הממלכה ההאשמית, על מנת למנוע את התפשטותה של היישות הפלשתינית לכיוון ירדן (שיותר מ-50 אחוז מאוכלוסייתה הם, כידוע, פלשתינים). שליטתנו בביקעה מבטיחה את ביטחונה של ישראל וכן משרה יציבות על האיזור כולו. הקשר בין היישות הפלשתינית לבין ממלכת ירדן יתקיים באמצעות "מסדרון" או "מסדרונות", שאחד מהם יהיה באיזור יריחו. אלה יאפשרו תנועה חופשית בין יהודה ושומרון לבין ירדן וישראל.

הדרך השלישית היא הפיתרון המדיני והביטחוני היחיד, המאפשר יציבות וביטחון לישראל. אין בהצגת אפשרות זו משום הצגת עמדות לצורכי מיקוח במו"מ, כי אם ראייה מפוכחת אל העתיד.

מדרשת שדה-בוקר

15.11.93

נא

לאורי אור

יור ועדת חוץ ובטחון

הכנסת, ירושלים

שלום -

הדרך השלישית

הייתי הרבה שנים מ"פ סיירת ומג"ד בחטי חדר 3

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

אני עורך כאן זה למעלה מעשור בטאון בין-תחומי - 'סביבות'

בחוברת הקרובה אני פורס רצף של תפיסות לאומיות - מישראל אלדד וגנדי

עד מאיר פעיל ומורלח בראיון, 'ארץ ישראל' - ארץ ישמעאל'.

מבקש את אישורך לצטט קטעים ממאמרך: 'אסור לוותר על הבקעה',

ידיעות אחרונות' - 11.11.93

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

מאחר וחוברת זו צריכה לצאת בקרוב - אם תוכל המזכירה שלך לשלוח

תשובה בפקס.

מצרף: תכני 30 חוברות 'סביבות' שיצאו.

פקס: 07-558352.

ישר כוח -

עזרא אוריון

הכנסת

ועדת החוץ והבטחון
היושב-ראש

ירושלים,
16 בנובמבר 1993

לכבוד,
מר עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר

שלום רב,

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

הנני לאשר בזאת כי אני מוכן שתצטט קטעים ממאמרי "אסור
לוותר על הביקעה" שפורסם ב"דיעות אחרונות". לנוחותך מצ'ב
מאמר נוסף שכתבתי בנושא זה הוא פורסם בעיתון "על-המשמר".

מכון תרבות וידיעות
מחלקת ארכיון ופרסום
מסמך לשימוש אישי בלבד

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

בברכה

אל. יל. ר

ח'כ אורי אור

PAID
ניח בסמ
ת"ד
2.12.3

חבר הכנסת

אורי אור
יו"ר ועדת חוץ ובטחון

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

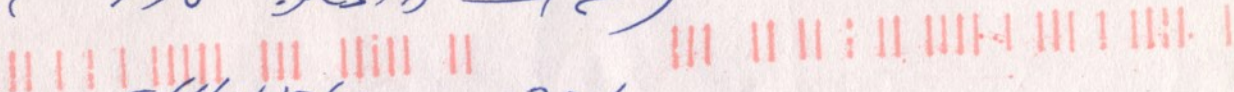
8/22/08

מכ ע"מ א"כ"י

מכ"מ — מדינת ישראל

(ב"מ — מדינת ישראל)

מכ"מ — מדינת ישראל

מדרשת שדה-בוקר

30.5.94

למוטה גור

סגן שר הבטחון

ח"כ אורי אור

ירר ו. חוץ ובטחון

הכנסת

תכנית אלון - הדרך השלישית - עכשו

ראיתי מודעה בעתון על קנס - 6.5.94. לא אוכל להגיע
לא ברור לי איפוא 'כוח וכקן' של 'השדרה הפמולה' - חיוני לרכז מאמץ.

האם ניתן עם ח"כ גדליה גל, ח"כ מיכאל איתן, ח"כ גיון שגב ויוסי פלד, להקים
כוח שלישי שיוביל את 'תכנית אלון עכשו' - בתוככי תא-ודאות הנוכחית - -

מכון תוכניות פרימוריס
מחלקת אסטרטגיה ופיקוד
מנהל המחקר והפיתוח

ישר כוח - -

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

עזרא אוריון

העתק: פרופ' אברהם וכמן

מדרשת שדה-בוקר

30.5.94

למוטה גור

סגן שר הבטחון

ח"כ אורי אור

ירר ו. חוץ ובטחון

הכנסת

תכנית אלון - הדרך השלישית - עכשו

ראיתי מודעה בעתון על קנס - 65.94 לא אוכל להגיע
לא ברור לי איפוא 'כוח' וכמו של 'השורה הפעולה' היתה לרפז' מאמץ.

האם ניתן עם ח"כ גדליה גל, ח"כ מיכאל איתן, ח"כ גורן שגב ויוסי פלד, להקים
כוח שלישי שיוביל את 'תכנית אלון' עכשו! - בתוככי האי-ודאות הנוכחית - -

מכון תרבות וידידות
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ישר כוח - -

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

עזרא אוריון

העתק: פרופ' אברהם וכמן

מפתח לייציבות העולם

18/11/93

את האזור עם לב הארץ ומשמים יגורם וערבים כאחד. בשנים האחרונות סובלים ישובי הבקעה ממשבר כלכלי, הגובע מהממוססות החקלאות ומשיטת הערבות ההדדית. מסגרות שיתופיות פורקו, והיישובים נקלעו למצוקה כלכלית וחברתית. חלק נכבד מהמספר נעוץ בהונחת הבקעה במסלם העדיפויות הלאומי כ-15 שנות שלטון הליכוד. מרכז הכובד עבר ליהודה ושומרון, והבקעה נעזבה עם זאת, משבר כלכלי חולף

רצון בין ירדן לבין האוטונומיה הצומחת והולכת ביריחו. לא רק ישראל מעוניינת בנוכחות צה"ל ליד קו המים - גם ממלכת ירדן היא צד בעלי עניין, המעריך נוכחות ישראלית ככלים בפני אפשרות של התפסות הישות הפלסטינית על פני שתי גדות הירדן. הירדנים לא יכולו למנוע זאת, והם מקווים כי הבליס הישראלי הוא שייסכל את חבירתן מחדש של שתי הגדות והפיכת ירדן למדינה פלסטינית.

רצועת ההגנה של בקעת הירדן היא הקו הקדמי מול החזית המזרחית, שאין לדעת אם ומתי תחלכד נגד ישראל. השליטה בבקעה תמוע קשר רצוף בין ירדן לבין האוטונומיה הצומחת והולכת ביריחו

ריק מארם.

רובונות ישראלית בבקעת הירדן היתה חשובה, או, וחשובה גם היום. שלא כיהודה ושומרון, בהם מצויים

אורי אור

מלחמת ששת הימים עצר צה"ל בנות הירדן, כלי שניסה לעבור את מכשול המים. בכך הוחזר תגבול המגנרטורי. זמן קצר לאחר שוך הקרבות חזלה מלחמת חרש, מלחמת התשה. התקריות לאורך הירדן הסלימו, והביטוי העיקרי שלהן היה ירי ארטילרי גם על מטרות אורחיות, פשיטות על מוצבים, מארכים לכלי רכב ומוקשים.

מלחמה זו הוכיחה את חשיבותה האסטרטגית של הבקעה הארוכה וקלות הצית הנדה, שמפלה המים שלו נמוך. נתוני שטח אלה איפשרו למחבלים לחבור עם הפלסטינים ביהודה ושומרון, ולצאת לפיגועים. המאבק בין צה"ל למחבלים נמשך עד ספטמבר 1970, הודש בו נהנית עלייה המלך חוסיין מהחלומה קשה והביא להסקת פעילותם ולהעתקת המוקד שלהם לירדן ולבנון.

כשחשבו אצלנו על התגולות בבקעה, היה אתר השיקולים הי שוב הערבי והדלי בה. בסך הכל התגורר בבקעה ב-1967 15 אלף נפש, רובם ביריחו.

משך ההתיישבות היהודית נשען על סעמים פוליטיים ודמוגרפיים. ההתיישבות נשאה אופי חקלאי, שלא האפיל על יקדה החשוב השני - לחות רצועת ביטחון מקבילה לקו המוצבים התמציתיים שאורך הירדן. על ישובי הבקעה היה ליצור חץ בין עבר הירדן, מקומה של החזית המזרחית, לבמת הדר. לא היה צורך להפקיע ארמות. אלה היו ברובן ארמות מדינה, או נכסי נפקדים. הארמה היתה סרקע ויברית, שיש להשידה ולהשקיע בה כדי שתוציא לתם למעבריה. מאגר זה של סרקע זמן איפשר לבנות התיישבות בשטח

בקעת הירדן. "גם ממלכת ירדן מעדינה נוכחות ישראלית"

מעולם לא היווה סיבה לנטישה. יש לראות את הבקעה בראייה מחודשת. רצף היישובים לאורך גדה הירדן, והקשר בין הגליל לבנגב ולהבל ים המלח, אסור שינתק. שורת היישובים יוצרת חץ בטחוני, הגופה אל ירדן, השליטה על בקעת הירדן תעניק לישראל מרחב הגנה ועומק. המשך הריבונות הישראלית בבקעת הירדן היא מפתח לייציבות השלום. אם וקויים אנו לחיזוק נוסף, הממלכה האסמית תשמח לעשות זאת למעננו.

הכותב הוא ירד עזרת ותיק בייחזון של הכנסת

ישובי בקעת הירדן הם הכוחה ניצחת לכיבוש המבר. באזור ספר זה, בעזרת השקעות בתשתית ונכונות והקריה של מתיישבים, נצורה חממת היצוא של ישראל. ישובי הבקעה הם גשר חי בין עמק בית-שאן לבין ירדן. הבכיש החוצה את הבקעה לכל אורכה שוקק תנועה יומם וליילה. קשה לרמזין איר נגיע מטבריה או מקרית-שמונה לירושלים בלערי. תשתית הרכבים התפתחה בשנים האחרונות, והקשר עם המערכת הארצית התהדרק. שני הנתיבים החשובים בכיש הבקעה והבכיש העולה לשכם, סכאליי נוסף בכיש מעלה אפרים תוצה שומרון, הם עורקי תנועה חיוניים, המקשרים

ריכוזים גדולים של תושבים ערביים, הבקעה עדיין שומרת על רמת איכילוס נמוכה. משה ריין, ששימש שד הביטחון, אמר בשעתו כי חשיבותה של ההתיישבות בבקעה היא בעיקר פוליטית, כיוון שהיא מציבה את גבול המדינה אין ספק, כי ההתיישבות בבקעה מהווה גורם בטחוני חיוני. הסכמים, טובים ככל שהיו, עלולים ליהפך לפיטות נייר, אם אחז הצדדים ימאס בהם. מי שלא שבת, עדיין זוכר את ההסכם עם לבנון. רצועת ההגנה של הבקעה היא הקו הקדמי מול החזית המזרחית, שאין לדעת אם ומתי תחלכד נגדה. השליטה בבקעת הירדן תמוע קשר

יזמי ה"שידרה" שולחים שדר

התוכנית הקרויה "השידרה השנייה", חופפת בקווים כלליים את "תוכנית אלון" ליישוב בקעת הירדן וליצירת חיץ בטחוני בין ישראל לירדן. העלאתה בימים אלה ביוזמתם של שלושה חברי קיבוץ, מעוררת את השאלה, אם אין כאן רצון לטרפד את המו"מ עם הפלסטינים. אחד היוזמים, דובי הלמן, שולל זאת ואומר, כי התוכנית חזתה מראש את הצורך בתהליך המו"מ עם הפלסטינים, שבא להציע להם ריבונות על השטחים

סימה באר

שיש לו משקל מיוחד בדיון הזה, ומתוך הנחה שמקבלי ההחלטות במדינת ישראל יהיו קשובים לציבור שתומך ברעיון "השידרה הכפולה".

אחד מחותמי הקריאה, יהודה גלר (גבעת חיים מאוחד), אל"מ במילואים, אומר שככל מקרה הוא חסיד של תוכנית אלון, בין אם מדובר ברעיון ה"שידרה הכפולה" ובין אם מדובר בכל תוכנית אחרת.

"אין ספק, שיהיו פרשנויות רבות ורעות וקבוצות שונות בנושא החלוקה. המטרה היא להגיע למסלול הדרגתי של פשרה עם העולם הערבי והפלסטיני. אני מאמין שאין אפשרות לבצע זאת בתהליך של זכנג וגמרנו", הוא אומר ומצטרף לקביעה, שלא מדובר כלל בתוכנית שבאה לטרפד את המו"מ והחזרת השטחים. גם התוכנית שלנו מדברת על החזרת שטחים. הנה, למשל, ברמת הגולן אני בעד פשרה טריטוריאלית בתהליך הדרגתי ממושך. אחרי הכל, מדובר במדינות טוטליטריות חסרות תרבות שלטון דמוקרטי".

אל"מ במילואים דודיק רוטנברג (בית אורן) טוען כאותו הקשר, כי קבוצת התומכים מדברת בעצם על הסכם סופי ולא על הסכם ביניים. "ההידברות שלנו עם רבין והמשלה בנושא השידרה השנייה הינה קבועה ולא שינינו את עמדתנו כהוא זה. האכזבה שלנו מהמשלה נובעת מכך, שהיא לא היתה מספיק אמיצה לשותפות אמיתית עם הפלסטינים ולא מספיק אמיצה להשאיר לישראל גבולות של רבונות וביטחון, המתאימה למציאות ולבעיות של ישראל. אם יש מקום שניתן לשנות זאת, זה ביהודה ושומרון, משום ששם החוק הבינלאומי אינו נוגד סיפוח שטחים עליידי ישראל", אומר רוטנברג וקובע, כי השאלה העיקרית מופנת דווקא לכיוון התק"ם, "אם הוא בכלל מייצג עמדה פוליטית כלשהי, כי מי שאין לו דעה פוליטית הוא גוף חלש", כדבריו.

אריה שחל (עין גדי), היחיד מבין חותמי המנשר שאיננו קצין אומר כי אין לו שום כוונה לטרפד תוכניות ממשלה. בתוכנית המוצעת הוא רואה תשובה לבעיית הרצף הטריטוריאל של ישובי הבקעה. "לתמיכה שלי אין קונוטציה מפלגתית", הוא אומר. "אני איש התיישבות, הייתי קרוב לישובי הבקעה, היה חשוב לי להקים אותם ולכן חשוב לי עתידם. הראייה שלי היא התיישבותית נטו".

קריאה לחברים בתק"ם להצטרף לתוכנית "השידרה הכפולה", התפרסמה בימים אלה מעל גבי העיתונות ובמנשחים לקיבוצים. על התוכנית חתומים 25 חברים, מרביתם קצינים בכירים במילואים, שחלק מהם מילא וממלא תפקידים שונים בתנועה ובמוסדות אחרים. יוזמי המינשר, דובי הלמן (יוטבתה), דודיק רוטנברג (בית אורן) ואלישע שלם (רמת יוחנן), כבר הציגו את תוכניתם בפני חברי פורומים שונים, והשבוע הם היו אמורים להתכנס לעצרת תומכים ליד אנדרטת הבקעה.

תוכנית "השידרה השנייה" עלתה לדיון ב-1976, כשפרופ' וכמן הציג אותה בפני הציבור כמודל לפיזור צפיפות האוכלוסיה לאורך מישור החוף, ויישובה בשידרה מקבילה לאורך בקעת הירדן כולה. עכשיו באים קציני המילואים מקיבוצי התק"ם ומבקשים תמיכה בתוכנית, כבסיס לשלום ולרקמת חיים משותפת עם הפלסטינים. בנוסף לכך, הם מצהירים על רצונם לתמוך בביצורה ובפיתוחה של השידרה המזרחית, מרמת הגולן ועד אילת, כבסיס לריבונות ישראלית ולבטחון ישראל, ותובעים מהתק"ם תמיכה באימוץ התוכנית כתכנית פעולה מחייבת.

התוכנית חופפת בקווים כלליים את "תוכנית אלון" ליישוב בקעת הירדן וליצירת חיץ בטחוני בין ישראל לירדן, והעלאתה בעצם הימים האלה מעוררת את השאלה, אם אין כאן בעצם רצון לטרפד את המו"מ עם הפלסטינים, כדי למנוע החזרת שטחים. דובי הלמן שולל כל כוונה כזאת ואומר, כי תוכנית "השידרה השנייה" חזתה מראש את הצורך בתהליך המו"מ עם הפלסטינים, שבא להציע להם ריבונות על השטחים.

"התוכנית מדברת על פשרה טריטוריאלית, באופן שהם מקבלים ריבונות וישראל מצידה שומרת על ריבונות בשטחים שמעבר לאלה שהיו בידיה לפני 67'. מדובר על רמת הגולן, מדבר יהודה ובקעת הירדן", אומר הלמן.

לדבריו, השקיעה ישראל - באמצעות התנועות התיישבותיות - מאמץ ליישב את האזורים הללו, מתוך הנחה שהדבר יהווה קלף מיקוח במו"מ. "התק"ם אחראי להקמת הישובים הללו ברמה ובבקעה. לכן פנינו לתק"ם עצמו, מתוך אמונה

אסור לוותר על הביקעה

„ביורחו ראיתי איך גוועת הדרך השלישית,
שאיפיינה את תנועת העבודה זה כמה דורות”
(חיים גורי, מוסף „ידענות” אחרונות)
(22.10.93)

היום, אחרי החתימה על מיסמך העקרונות עם הפלשתינים, אנו עומדים בפני הכרעה הרת-גורל: מה יהיו גבולות הקבע של מדינת ישראל, בשלום ובמלחמה. אין לעמעם את העובדה, כי שטח שיימסר לפלשתינים, במהלך שיחות הביניים, ייצור תקרים ולא תהיה ממנו חזרה בשיתות על הסדרי הקבע. **סוף עזרא אורינו**
שתי דרכים עומדות לפנינו: דרך אחת היא דרכה של תנועת ארץ-ישראל השלמה, המסרבת לדרך על נסיגה כלשהי מהשטחים, שנכבשו במלחמת ששת-הימים, ומנופפת בסיסמא „אף שעל” חסדי דרך זו משרטטים מפה כרוזה בתכלית, שעל פיה קווי הפסקת האש מיוני ’67 יהפכו לגבולות קבועים. אבל דרך זו לא תבטלה מדינה עם רוב יהודי, ואין בה שום פתרון לבקעה הפלשתינית. תוצאתה הישירה היא הנצחת מצב הלוחמה בינינו לבין הפלשתינים.
הדרך השנייה היא דרך הנסיגה לגבולות ישראל ערב מלחמת ששת-הימים, מצדדים בה תנוגי השמאל וחלק מחברי מפלגת העבודה. אלה טוענים כי לא ניתן להגיע לשלום וליציבות באזורנו ללא נסיגה ישראלית לגבולות ’67 והקמתה של מדינה פלשתינית בשטח שיפונה. מפה כזו נותנת אומנם פתרון למאווים הפלשתיניים, אך טמונים בה זרעי המלחמה הבאה. חזרה לגבולות ’67 אינה מבטיחה ביטחון מינימלי למדינת ישראל.

■ ■ ■

בין שתי הדרכים הללו הולכת ונוגתת הדרך השלישית. דרך שיש בה פתרון לבעיית הביטחון המרכזית של מדינת ישראל, ועם זאת היא מפרידה בין מרבית היהודים לבין מרבית הערבים.

הדרך השלישית גורסת, כי ישראל חייבת להחזיק בביקעת הירדן בואכה ים המלח, על מנת לייצב קו הגנה ראשון לאיזור שבין חיפה לאשדוד. איזור זה, שהוא לב ליבה של ישראל, מאכלס כ-67 אחוז מתושבי המדינה, ומהווה את מרכזה הכלכלי, התעשייתי, התרבותי והמסחרי. חשיפת איזור חיוני זה לסכנה ביטחונית מגבולה המורחבי של ישראל, גובלת בחוסר אחריות.

הדרך השלישית תומכת בהמשך שליטה צבאית באיזור הביקעה, בין היישות הפלשתינית לבין ירדן. אל נשלה את עצמנו: לא ייכון פתרון של שלום לטווח רחוק, כאשר מטולי-כרם, קלקיליה, וארי ערה ועד למדבר הגדול בפאתי עיראק, תכונן פרדציה או קונפרדציה. מבחינת ישראל שטח עצום זה, ללא אזור חיץ ישראלי שיפריד בין היישות הפלשתינית לירדן, הוא סכנה קיומית. דברני על שליטה באיזור ביקעת הירדן, כוונתי למרחב הגנה, עומק המאפשר חיים, תנועה ופריסת כוחות.

■ ■ ■

מי שחושב שניתן לפרו את הישות הפלשתינית שתקום, בלי להבטיח ריבונות ישראלית בביקעת הירדן, טועה ומטעה. פירו זה ללא פיקוח ישראלי, המתבסס אך ורק על הסכמים, יהיה זמני ותלוי רק ברצונו הטוב - או הרע - של הריבון בשטח. סכנה גדולה אורבת לישראל ביצירת קו יבשתי, מאילת דרך רכסי חברון, ועד למותניה הצרות של ישראל, אם לא נשריין מראש את שליטתנו באזור הביקעה.

ויתור על עומק אסטרטגי הגנתי זה, בגבולה המזרחי של המדינה, יחזיר אותנו לגבול הנושק לעמק חפר ולשרון אשר במישור החוף. העומק הגיאוגרפי של ישראל בין טול-כרם לנתניה ייוותר ברוחב של כ-15 ק"מ בלבד. העומק האסטרטגי בין קלקיליה לחוף הרצליה יהיה כ-14 ק"מ. רצועת הגנה צרה זו עלולה לחשוף את ישראל בעתיד לסכנה חמורה של התקפה ערבית מתואמת ממזרח. מותניים צרות ישראליות מחד, אל מול שטח המשתרע מטול-כרם ועד למדבר הגדול מאידך, עלולים לזרז התלקחות של חזית מזרחית נגדנו. התלקחות של עיראק ויהודן ממזרח, סוריה מצפון וחילות משלוח ממדינות ערביות נוספות. אלה עלולים לנזק את יציבותם של הישות הפלשתינית שתקום במסגרת האוטונומיה, כדי לאיים על ריכוז האוכלוסין הישראלי הגדול שבמרכז המדינה.

ביסוס תביעתה המוצדקת של ישראל, לשליטה בביקעת הירדן, עומד אם כן הרצון למנוע פיתוי של התהוות סכנה כזו, על מנת להבטיח את קיומה של מדינת ישראל גם בדורות הבאים. עכור ישראל זהו עניין קריטי.

גם מבחינת ירון עדיף איזור שליטה ישראלי, שיפריד בין הישות הפלשתינית לבין הממלכה האשמיית, על מנת למנוע את התפשטותה של הישות הפלשתינית, לכיוון ירון (שיותר מ-50 אחוז מאוכלוסייתה הם, כידוע, פלשתינים). שליטתנו בביקעה מבטיחה את ביטחונה של ישראל וכן משרה יציבות על האיזור כולו. הקשר בין הישות הפלשתינית לבין ממלכת ירון יתקיים באמצעות "מסדרון" או "מסדרונות", שאחד מהם יהיה באיזור יריחו. אלה יאפשרו תנועה חופשית בין יהודה ושומרון לבין ירון וישראל.

הדרך השלישית היא הפיתרון המדיני והביטחוני היחיד, המאפשר יציבות וביטחון לישראל. אין בהצגת אפשרות זו משום הצגת עמדות לצורכי מיקוח במו"מ, כי אם ראייה מפוכחת אל העתיד.

1083 - 1084

לחרמונה גרונאו
מנהלת המח' לאמנויות פלסטיות
אגף התרבות והאמנות
בנין לב-רב, דבורה הנביאה 2
ירושלים

לחרמונה שלום,

שילוב אמנות חזותית בבניה

קיבלתי את החומר ששלחת לפני שבוע.

- זה נראה לי מהלך **חיובי**. אוסף עזרא אוריון
- חשוב להגיע למצב שבכל תכנון מקומי/עירוני תשולב תכנית-אב לשילוב פיסול ועבודות על חזיתות בתי ציבור באותו ישוב. ארכיון אמנות במרחב הציבורי
- חסרה בהצעה הזאת אפשרות מובנית להקים פיסול-מבניות ופיסול-צמתיים על-ידי שילוב של 1% מן המימון הפרטי וציבוריים הבונים מסביבם; וכן מיסוד אחזקתם. חסרה בהצעה הזאת פיסקה המסדית שילוב צינור של עבודות האמנות: שם העבודה, שם האמן, תאריך ואחזקה של
-
- מציע לכם לשקול מהלך מקיף יותר: לשלב תכנית-אב של פיסול שטחים פתוחים בפארקים ובצמתיים, כהשלמה לתכנית-אב מחוזיות ולתכנית-האב הארצית.

ישר כוח -

עזרא אוריון

3 x
1
לחבר
הוא

מדינת ישראל
משרד החינוך והתרבות
מינהל התרבות
האגף לתרבות ולאמנות

3 ביולי 1994

לכבוד

אור"ל 1058
 מנהל מנהל-מנהל

שלום רב,

הנדון: תזכיר חוק הבניה הצבורית - שילוב עבודות אמנות התשנ"ד - 1993

המדור לאמנויות ^{אוסף עזרא אוריון} פלסטיות ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} במועצה הלאומית לתרבות ולאמנות, ניסח את תזכיר הצעת החוק הנ"ל.

טרם הבאתו לקריאה ראשונה בכנסת ע"י ^{השרה שלומית אלוני} אנו מבקשים לקבל חוות דעת של אמנים, ארכיטקטים ואוצרים וכו' - לגבי ההצעה.

אודה לך אם תוכל להעביר אלינו בהקדם האפשרי את דעתך בנושא עפ"י הכתובת:

Ezra Orion Collection
חרמונה גרונאו
מנהלת המח' לאמנויות פלסטיות
אגף תרבות ואמנות
בנין לב-רם
דבורה הנביאה, 2
ירושלים 91911

ב ב ר כ ה

אור"ל 1058

חרמונה גרונאו
 מנהלת המח' לאמנויות פלסטיות

העתק: יוסי פרוסט, ראש מינהל התרבות
 דר' דן רונן, מנהל האגף לתרבות ולאמנות
 רן שחורי, יו"ר מדור אמנויות פלסטיות

רח' דבורה הנביאה, 2, בנין לב רם, ירושלים, טל' 23-293140-02

חוק-בניה

משרד התקשורת

היועץ המשפטי

רח' יפו 23, ירושלים 91999

י"ז בכסלו התשנ"ד

1 בדצמבר 1993

תק- 32 (10)

אל: כבוד נשיא בית המשפט העליון

נגיד בנק ישראל

היועץ המשפטי לממשלה

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה)

נציב שירות המדינה

הממונה על התקציבים, משרד האוצר

היועץ המשפטי למשרד

היועץ המשפטי, מינהל מקרקעי ישראל

דיקן הפקולטה למשפטים, האוניברסיטה העברית, ירושלים

דיקן הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל-אביב, רמת אביב

דיקן המפקדה למשפטים, אוניברסיטת חיפה, חיפה

דיקן הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת חיפה, חיפה

מנהל המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי, הפקולטה למשפטים, ירושלים

לשכת עורכי הדין, ת.ד. 1881, תל-אביב

הנדון: תזכיר חוק הבניה הציבורית - שילוב עבודות אמנות, התשנ"ד - 1993

INSTITUTE FOR PUBLIC RELATIONS
מכון למחקר ופיתוח

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

גב' שולמית אלוני, שרת המדע והאמנויות, ביקשה ממני לספק בהפצתו של תזכיר החוק המצ"ב שבדעתה להגיש לממשלה.

אודה בעד מתן הערותיכם תוך 21 יום.

בברכה,
מנחם אזולאי
היועץ המשפטי

העתק: גב' שולמית אלוני, שרת המדע והאמנויות
מר צבי ינאי, המנהל הכללי, משרד המדע והאמנויות
מר יוסי פרוסט, יו"ר המועצה לתרבות ואמנות

תזכיר חוק

א. שם החוק המוצע

חוק הבניה הציבורית - שילוב עבודות אמנות, התשנ"ד-1993.

ב. עיקרי הוראות החוק המוצע

1. ייקבע כי ועדת מקומית לתכנון ובניה לא תאשר עבודת בניה של בנין ציבורי אלא אם כן תשולב בו עבודת אמנות של אמן ישראלי שתאושר בידי ועדה מיוחדת לכך (=ועדה מקומית לשילוב אמנות) שתוקם בכל מרחב תכנון מקומי כמשמעות בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.
2. העלות המזערית של עבודת האמנות תהיה אחוז אחד (1%) מהעלות הכוללת של הבנין הציבורי.
3. הועדה המקומית לשילוב תורכב מ-5 חברים: 2 אדריכלים, 2 אמנים ואיש ציבור אחד, שימנה שר המדע והאמנויות מתוך רשימה שתציע הרשות המקומית או הרשויות המקומית במרחב תכנון הבניה לכלי של 18 או 19, בהתאמה, שבחוק התכנון והבניה; תקופת כהונה של חברים בועדה תהיה 3 שנים.
4. הועדה העליונה לשילוב אמנות תשמש כועדת ערר על החלטות הועדה המקומית, תורכב מ-5 חברים: 2 אדריכלים, 2 מומחים מהאקדמיה בתחום האומנויות ואיש ציבור, שימנה שר המדע והאמנויות, תקופת כהונתו של חבר ועדה זו תהיה אף היא 3 שנים.
5. נקבעו הוראות למניעת ניגוד עניינים ובכך יימנע מחבר ועדה לשמש כאדריכל של בנין ציבורי הנדון בפני אותה ועדה או לשמש כאמן המשתתף בעבודת האמנות.
6. ההצעה לשילוב עבודת אמנות תוגש לוועדה לשילוב בעת עבודת התכנון, תוך מסירת מירב הפרטים אודות מיקום עבודת האמנות, פרטי האמן ועבודותיו בעבר בתוספת תכניות הבנין ועלותו; כן מוצעות אמות המידה העיקריות לפיהן תפעל הועדה בבחירת העבודה; הועדה תפרסם בעתונות דבר הגשת ההצעה תזמין תגובות הציבור; הועדה תוסמך להתנות תנאים, לדרוש שינויים, השלמות והבהרות להצעה והיא תהיה רשאית לדחותה - ואם ההצעה אושרה היא תועבר יחד עם יתר מסמכי הבקשה להיתר בניה לוועדה המקומית לתכנון ובניה.
7. אדריכל הבנין הציבורי יהיה ראשי לערער בפני הועדה העליונה לשילוב אמנות אם הועדה המקומית דחתה את הצעתו, ואם הועדה המקומית אישרה את ההצעה - ראשי כל אדם שהגיש השגה בפני הועדה המקומית לערער בפני הועדה העליונה על החלטתה של הועדה המקומית; הועדה העליונה תחליט תוך 30 ימים.
8. האחריות לתחזוקתה של עבודת האמנות ושימורה תהיה על הרשות המקומית והמימון על בעלי הבנין והרשות המקומית רשאית לקבוע בחוק ערר גובה המימון; הרשות המקומית תעביר את עבודת האמנות לאחר, בכפיפות לזכויות הקנייניות של הבעלים של הבנין, אם נהרס הבנין או שהוכנסו בו שינויים המחייבים הסרתה של עבודת האמנות.
9. החוק יחול על המדינה.
10. עבירות על חוק זה ייראו כעבירה לפי חוק התכנון והבניה.

ג. מטרת החוק המוצע והצורך בו

הנוף האורבאני בישראל, במיוחד בנייני הציבור, "מצטיין" בחד-גוניותו ובאפרוריות, זאת בשל היעדר מסורת של בניה ציבורית אסתטית.

מטרתו של חוק זה היא, איפוא, לתת גוון אסתטי לנוף האורבאני, לתרום להנאה האסתטית של הציבור ובמקביל, לתמוך ביצירה הישראלית הציבורית.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

הצעה לעבודת אמנות שתאושר יראו אותה כחלק מהמסמכים שיש לצרפם לבקשה להיתר בניה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1985 ועבירה על החוק המוצע יראו אותה כעבירה לפי חוק התכנון והבניה.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה וההיבט המינהלי

ביצוע החוק יחייב תוספת של אחוז אחד (1%) לתקציב הבניה של בנייני המדינה וכן תוספת מיזערית של כוח אדם לעבודות שיבצעו החוק המוצע.

רצ"ב נוסח החוק המוצע.

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

תזכיר חוק

חוק הבניה הציבורית - שילוב עבודות אמנות, התשנ"ד-1993

1. הגדרות בחוק זה -

"בנין ציבורי" - כמשמעותו בסעיף 158 לחוק התכנון והבניה התשכ"ה-1965 (להלן - חוק התכנון והבניה), ולמעט פרטים 7,5,2, ו-10 בהגדרת "בנין ציבורי ב" שבסעיף 8.01 לתוספת השניה של תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות), התש"ל-1970;⁽²⁾

"השר" - שר המדע והאמנויות;

"ועדה מקומית לשילוב אמנות" - הועדה שהוקמה לפי סעיף 4;

"ועדה עליונה לשילוב אמנות" - הועדה שמינה השר לפי סעיף 5;

"עבודת אמנות" - עבודת אמנות של אמן שאישרה אותה הועדה המקומית או הועדה העליונה לשילוב אמנות;

2. שילוב אמנות בבניה ציבורית

לא תאשר ועדה מקומית לתכנון ובניה לפי חוק התכנון והבניה, בנייתו, הרחבתו או שיקומו של בנין ציבורי, אלא אם כן תשולב בו עבודת אמנות שאישרה אותה הועדה המקומית לשילוב אמנות ובהתאם לתנאי האישור.

3. עלות עבודת האמנות

עלות הכוללת של עבודת אמנות לא תפחת מאחוז אחד (1%) מהעלות הכוללת של הבנין הציבורי.

4. הועדה המקומית לשילוב

(א) בכל מרחב תכנון מקומי, כמשמעותו בחוק התכנון והבניה, תוקם ועדה מקומית לשילוב אמנות;

(ב) ואלה חברי הועדה:

- (1) שני אנשי ציבור שמקום מגורם בתחום מרחב התכנון המקומי;
- (2) שני אנשי אמנות בעלי מוניטין בתחום האמנות בו הם עוסקים;
- (3) אדריכל רשוי לפי חוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958;⁽³⁾ בעל נסיון של חמש שנים לפחות בתחום הבניה הציבורית ומורשה להיתר כאדריכל רשוי לפי סעיף 158 לחוק התכנון והבניה; האדריכל ישמש כיושב-ראש הועדה.

(1) ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשנ"ג, עמ' 21.
(2) ק"ת התש"ל, עמ' 1841; התשנ"ג, עמ' 336.
(3) ס"ח התשי"ח, עמ' 108; התשמ"ב, עמ' 37.

(ג) שר המדע והאמנויות ימנה את הועדה מתוך רשימת מומלצים שתגיש לו הרשות המקומית שבמרחב התכנון המקומי לפי סעיף 18 לחוק התכנון והבניה, או כלל הרשויות המקומיות שבמרחב התכנון המקומי לפי סעיף 19 לחוק התכנון והבניה ועל פי עקרונות הייצוג שבפסקה 19(א)(2) לחוק התכנון והבניה.

(ד) חבר ועדה ימונה לתקופה של שלוש שנים וניתן לשוב ולמנותו.

5. הועדה העליונה לשילוב אמנות
(א) הועדה העליונה לשילוב אמנות תמונה בידי השר ותשמש כועדת ערר על החלטותיה של ועדה מקומית לשילוב אמנות.
(ב) ואלה חברי הועדה:

- (1) שני אדריכלים רשויים לפי חוק המהנדסים והאדריכלים, בעלי נסיון של עשר שנים לפחות בתחום הבניה הציבורית ובעלי מוניטין ציבורי;
- (2) שני מומחים בתחום האמנויות מתוך רשימת מומלצים שהגישו כל המוסדות שהוכרו כמוסד להשכלה גבוהה לפי חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958 ובכפף שמוסד כאמור מקיים פקולטה או מחלקה להוראת האמנויות;
- (3) איש ציבור בעל נסיון ומוניטין בתחומי הבניה והאמנויות ואשר ישמש כיושב-ראש הועדה.

(ג) חבר ועדה ימונה לתקופה של שלוש שנים וניתן לשוב ולמנותו.

6. ניגוד עניינים
(א) לא ישמש אדריכל-חבר בועדה מקומית או בועדה עליונה לשילוב אמנות הדנה בהצעה שהגיש לה לשילוב עבודת אמנות בבנין ציבורי; לענין סעיף קטן זה, והאם את ההצעה להצעת האדריכל גם אם ההצעה הוגשה מטעם המשרד בו מועסק האדריכל או משמש בו כיועץ.

(ב) הממשל כחבר בועדה מקומית לשילוב אמנות לא יגיש מועמדות, לא ישמש מועמד לביצוע עבודת אמנות בבנין ציבורי, לא יציע ולא ישתתף בעבודת אמנות בבנין ציבורי במרחב התכנון של הועדה במשך תקופת כהונתו ובמשך שנה לאחר סיומה.

(ג) הממשל כחבר בועדה עליונה לשילוב אמנות, לא יגיש מועמדות, לא ישמש מועמד לביצוע עבודת אמנות בבנין ציבורי, לא יציע ולא ישתתף בעבודת אמנות בבנין ציבורי לפי חוק זה במקום כלשהו בתחום המדינה במשך תקופת כהונתו ובמשך שנה לאחר סיומה.

7. בחירתה של עבודת אמנות
(א) בשלב התכנון יגיש אדריכל הבנין הציבורי לועדה המקומית הצעה לשילוב עבודת אמנות בבנין הציבורי (להלן בסעיף זה - ההצעה).

(ב) ההצעה תכלול פרטים אלה:

- (1) שם האמן או האמנים המיועדים לביצוע העבודה, את קורות חייהם וצילומי עבודות קודמות שלהם;
- (2) תצלום אתר הבניה;

- (3) תוכניות המבנה העתידי;
- (4) תיאור עבודת האמנות, אופיה, מימדיה;
- (5) החומרים המיועדים לשימוש בעבודת האמנות;
- (6) תרשים או תצלום דגם של עבודת האמנות;
- (7) תוכנית המתארת את המבנה העתידי בצורך המיקום של עבודת האמנות במבנה;
- (8) עלותה הכוללת של עבודת האמנות, לרבות שכר האמן;
- (9) פרוט היחס שבין עלותה של עבודת האמנות לבין סך-כל עלות הבנין הציבורי כנדרש בסעיף 3.

(ג) הועדה המקומית לשילוב אמנות תבחן את ההצעה, בין היתר, לפי אמות מידה אלה:

- (1) האיכות האמנותית של עבודת האמנות המוצעת;
- (2) התאמתה של עבודת האמנות לאופי הבנין הציבורי;
- (3) הנתונים הסביבתיים;
- (4) שכרו של האמן שיבצע את עבודת האמנות;
- (5) עלותה של עבודת האמנות ביחס לתקציב הכולל של הבניה.

(ד) הועדה המקומית לשילוב אמנות תפרסם בעתון, כמשמעותו בסעיף 1א לחוק התכנון והבניה, דבר קבלת ההצעה תוך שבעה ימים מקבלתה ותזמין את הציבור לתת תגובות תוך ארבעה עשר ימים מיום פרסום ההודעה.

(ה) הועדה המקומית לשילוב אמנות תדון בהצעה, לרבות שמיעתו, בדרך שתחליט, של כל אחד שבקש להגיב על ההצעה, ותחליט על ההצעה לא יאוחר משלושים ימים מתום ארבעה עשר הימים מיום פרסום ההודעה לפי סעיף קטן (ד).

Ezra Orion Collection

(ו) הועדה המקומית לשילוב אמנות תבחן את ההצעה רשאית להתנות תנאים ולדרוש שינויים, תיקונים, השלמות והבהרות להצעה, תוך ארבעה עשר ימים מיום הגשתה; הורתה הועדה על הכנסת שינויים בהצעה, תובא ההצעה המתוקנת בפני הועדה והיא תדון בה לפי הוראות סעיף קטן (ג) והיא אף רשאית להורות על פרסום בעתון לפי סעיף קטן (ד) אם מצאה כי יש מקום לקבלת תגובות מהציבור בשל אופי השינוי; מצאה הועדה כי ההצעה המקורית, או ההצעה המתוקנת לפי סעיף קטן זה, אינה תואמת את אמות המידה לפי סעיף קטן (ג), היא רשאית לדחותה והאדריכל יהיה רשאי להגיש לוועדה הצעה חדשה.

(ז) אישרה הועדה המקומית לשילוב אמנות את ההצעה, תצורף ההצעה אל יתר המסמכים שיש לצרכם לבקשה לקבלת היתר בניה לפי חוק התכנון והבניה.

8. (א) דחתה הועדה המקומית לשילוב אמנות את הצעת האדריכל לפי סעיף 7 או שהאדריכל לא קיבל תשובה לבקשתו תוך המועד הנקוב בסעיף קטן (ה), רשאי האדריכל לערער על ההחלטה על אי קבלת התשובה בפני הועדה העליונה לשילוב אמנות תוך 30 ימים מיום קבלתה או תוך 30 ימים מהמועד האחרון בו היתה הועדה אמורה להשיב לו, לפי המקרה.

ערר
בפני
הועדה
העליונה

(ב) אישרה הועדה המקומית לשילוב אמנות את הצעת האדריכל לעבודת אמנות, רשאי כל אדם שנמנה עם המסתייגים ממנה לפי סעיף קטן 7(ו) לערער בפני הועדה העליונה לשילוב אמנות.

(ג) הועדה העליונה לשילוב אמנות תדון ותחליט בערר שיוגש בפניה תוך שלושים ימים מיום הגשתו בשים לב לנימוקי הערר והתאמתה של עבודת האמנות לאמות המידה כאמור בסעיף קטן 7(ג).

9. תחזוקת עבודת האמנות ושימורה (א) הבעלים של הבניין הציבורי יממן את התחזוקה, שמירתה ושימורה של עבודת האמנות בכל תקופת קיומו של הבניין הציבורי.

(ב) הרשות המקומית שבתחומה נבנה הבניין הציבורי (להלן - הרשות המקומית) תהא אחראית לתחזוקה, שמירתה ושימורה של עבודת האמנות והיא תהיה רשאית לקבוע בחוק עזר גובה דמי ההשתתפות של הבעלים של בניין ציבורי כאמור.

(ג) נתגלה צורך להעביר את עבודת האמנות ממקומה בשל הריסת הבניין הציבורי או בשל שינויים שהוכנסו בו, תעביר אותה הרשות המקומית, בכפוף לזכויות הקניין של הבעלים של הבניין הציבורי, לאתר אחר בתחום שיפוסה והוראות סעיף קטן 7(ב) יחולו על עבודת האמנות באתר האחר.

!

10. תחולה על המדינה. הוראות חוק זה יחולו על המדינה.

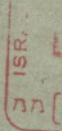
11. עונשין המבצע עבודות בניה בבניין ציבורי בניגוד להוראות חוק זה או שלא לפיו, יראו אותו כעובר עבירה לפי חוק התכנון והבניה ויחולו עליו הוראות פרק י' לחוק האמור.

12. ביצוע ותקנות שר המדע והאמנויות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בדבר ביצועו.

13. תחילה תחילתו של חוק זה ששה חודשים מיום קבלתו בכנסת.

ירושלים
JERUSALEM
שולים - P.P.
1035

ירושלים
מיקוד 91911

55

א/ר"ן א/כא

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אומנותי מרחבי היבטים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מדינת ישראל

משרד המנון והתרבות

ירושלים 91911

"בית אומנות - בסט אומנות"

חאר רשמי

ליעל דן

הטלביזיה הישראלית

רוממה, ירושלים

שלום -

טבח כפר קאסם

ראיתי ב-3.11.94 את הקטע על כפר קאסם. הייתי אז קצין צעיר שהשתחרר מצה"ל חצי שנה קודם (מסיירת 'גולני'). אוסף עזרא אוריון
הקטע הזה היה חיובי - הוא נע בלא מעט מיתרים שיש לנו כיחידים, כחברה מקוטבת - - והיה בו חקר משמעותי:
לא נזכרו בו אפילו במלה, אל"מ יששכר שדמי (איסקה), שעם תום קבוצת-הפקודות שלו, ערב הביצוע - שאל אותו משהו ממפקד הכוחות: "...ומה לעשות עם אלה שלא שמעו על העוצר ויחזרו מאוחר?... והוא ענה: "...אללה ירחמו..." (בערבית של הפלמ"ח) ...; ולא נזכר אפילו במילה, סגן מוטי דהן (מגיב), שנתן אישית את פקודת האש, נשפט למאסר וכו' וכו'...

אם תוכלי לכתוב שתי שורות -

עזרא אוריון

משרד הביטחון

לשכת סגן שר הביטחון
א-0-880

15.12.94

הנא להעביר את המסמך למשרד הביטחון

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במחלק הציבורי

משרד הביטחון

משרד הביטחון

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

הנא להעביר את המסמך למשרד הביטחון

אורי
אורי

התקבל היום
משרד הביטחון
20/12/94

15.12.94

מדינת ישראל
 משרד הביטחון
 רחוב קפלן הקריה תל-אביב
 מיקוד 64734

ערכה.

אוסף עזרא אוריון
 אוניברסיטת תל אביב

עזרא אוריון
 אברהם בן-ציון
 IP
 THE ISRAELI CENTER
 ARTLAB
 FOR
 PUBLIC ART HISTORY

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

לזה בן-ציון 84990

מוטה אור

משרד הביטחון

לשכת סגן שר הביטחון

כד' טבת תשנ"ה
27 דצמ' 1994
א - ס - 1623

לכבוד
עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר
היחידה לפיתוח תכניות לימודים
מדרשת בן-גוריון 84990

שלום רב,

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

תודה על מכתבך מיום 20 דצמבר 1994 אל מוטה גור.
לדעתו מן הראוי להכניס לרשימה צעירים ומעודכנים יותר.
כל-טוב ובהצלחה.

מכון לסיכנות בישראל
מרכז המחקר והמחקר
מרכז המחקר והמחקר

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

בברכה,

רחל פוסוביץ
עוזרת סגן שר הביטחון

לעשות שהנוף לא יחלוף

מועצה ציבורית לשמירה על הנוף הפתוח ומשאבי הקרקע

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

הזמנה לכנס היסוד

נשמח לקבל תשובתך:
בדאר: "לעשות שהנוף לא יחלוף", רח' השפלה 4, תל-אביב 66183
בטלפון: 03-5374708 בפקס: 03-5374302

הכניסה ללא תשלום

לעשות שהנוף לא יחלוף

מועצה ציבורית לשמירה על הנוף הפתוח ומשאבי הקרקע

מלפון לבירוים 03-5374706

הכנס יתקיים

ביום ה' 22 - דצמבר - 1994

בין השעות 17:00 - 20:00

באולם בר-שירה, אונ' תל-אביב

בהשתתפות:

השר	יוסי שריד	פרופ'	יוסי לוי
ח"כ	אברהם בורג	מר	רוני מילוא
ח"כ	עוזי לנדאו	מר	סבר פלוצקר
מר	יואב שגיא	מר	דני קרוואן
מר	חיים גורי	מר	מאיר שלו
מר	מאיר בן מאיר	מר	

אוסף עזרא אורן

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מנחה: ירון לונדון

מופס אישור השתתפות מצ"ב

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

שטחי הקרקע והנוף הפתוח המעטים שנותרו הולכים ומתכסים תשתיות ובינוי. בהעדר מדיניות מתאימה הולך הנוף הפתוח, הנדיר במשאבי הטבע בישראל ומתכלה ועמו מגוון ערכי טבע, נוף ומורשת הסטורית יחודית.

אנו מזמינים אותך להמנות על מקימי המועצה הציבורית לשמירה על הנוף הפתוח ומשאבי הקרקע וליטול חלק במערכה לשימור דמותה הפיזית והחברתית של המדינה.

בחסות "מנטוס" - לאנשים רעננים

בשיתוף ובחסות "מרכז-על לאקולוגיה ולחקר הסביבה ע"ש פורטר באוניברסיטה תל-אביב"

לעשות שהנוף לא יחלוף

מועצה ציבורית לשמירה על הנוף הפתוח ומשאבי הקרקע

שהנוף לא יחלוף

עקרונות יסוד למועצה הציבורית לשמירה על הנוף הפתוח ומשאבי הקרקע.

מדינת ישראל צועדת לקראת היותה המדינה הצפופה בעולם. גידול האוכלוסיה הצפוי בשל הריבוי הטבעי והמשימה הלאומית של קליטת העליה הנו בשיעור של 2.5% בשנה (מ"5 מליון ל"8 מליון נפש בשנת 2020), בתנאים אלו המכתיבים גידול ניכר בשטח הבנוי, הופך משאב הקרקע לנכס היקר ביותר שיש למדינת ישראל.

לקרקע הפנויה מבינוי חשיבות מכרעת הבאה לידי ביטוי במגוון תפקודיו של הנוף הפתוח המהווה תנאי לקיומן של אקוסיסטמות בעלות חשיבות אקולוגית, מרחב המאפשר החדרת מים לאקוויפר ובכך תנאי לקיומו של מאגר מי שתיה, ראות ירוקות וחייץ בין אזורי מגורים לבין שטחי תעשייה ומסחר המגוון מפני מטרדי רעש וזיהום. הנוף הפתוח הנו מוקד עיקרי לפעילות נופש, תירות ורווחה של אוכלוסית הארץ ומשאב הקרקע הנו תנאי לקיום חקלאות והגבלת התלות המוחלטת ביבוא. רק הגנה על הנוף הפתוח תאפשר שימורה של קרקע לשימוש עתידי בהתאם לצרכי החברה בישראל.

שטחי הקרקע והנוף הפתוח המעטים שנותרו, הולכים ומתכסים תשתיות ובינוי ובהעדר תכנון מתאים הולך משאב הקרקע, הנדיר שבמשאבי הטבע בישראל ומתכלה ועימו מגוון ערכי טבע, נוף ומורשת הסטורית יחודית.

תהליך זה של כרסום בעתודות הקרקע הואץ לאחרונה ולא רחוק היום בו יגרם נזק בלתי הפיך לאיכות הסביבה, החיים ולרווחתם של תושבי הארץ.

היום כאשר הולך ומתגשם חלום השלום אנו מתקרבים למצב בו איכות הסביבה הופכת למרכיב החשוב ביותר בקביעת איכות החיים, בריאותה וציביותה של החברה בישראל. במסגרת זו תופסים השטחים הפתוחים מקום מכריע ולכן שמירתם של משאבי הקרקע והנוף – הם האתגר של שנות האלפיים.

"החברה להגנת הטבע" יוזמת בימים אלו הקמת מועצה ציבורית להגנה על משאבי הקרקע והנוף. המועצה הציבורית תונהג בידי פורום חברים רחב מקרב מקבלי ההחלטות, אנשי רוח, אקדמיה, ציבור ותקשורת ותפעל לשינוי יסודי בגישת התכנון כך שיבוא לידי ביטוי הצורך החיוני לחיסכון במשאבי הקרקע והנוף.

יעדי המועצה הציבורית:

1. יצירת מודעות ציבורית לחשיבותם של משאבי הקרקע והנוף ולצורך בשינוי גישת התכנון.
2. יצירת מודעות בקרב מקבלי ההחלטות: ממשלה, כנסת ומנהל ציבורי.
3. קידום חקיקה להגנה על משאבי הקרקע והנוף.
4. השפעה על החלטות ממשלה ומנהל לקידום נושא.
5. קידום ישומן של מסקנות צוותי חשיבה ומחקר מקצועיים בנושא הנ"ל.

דרכי פעולה:

1. כינוס פתיחה למועצה הנ"ל תוך כיסוי תקשורתי רחב.
2. ניסוח והחתמה על אמנה להגנה על משאבי הקרקע והנוף הפתוח.
3. כינוס והפעלת צוותי עבודה מקצועיים בתחומי עיצוב העמדות, חוק ומשפט, תכנון, חקלאות ותקשורת לקידום היעדים הנ"ל.
4. תכנון וביצוע של מערך ימי עיון והשתלמויות מקצועיות לרשויות, גורמי תכנון ומקבלי החלטות וכן לציבור הרחב.
5. בניה וניהול מערכה ציבורית לעיצוב עמדות ויצירת מפנה בתפיסת הנושא בקרב מקבלי החלטות, אנשי תכנון והציבור הרחב.
6. ניסוח והצגת חלופות אופרטיביות למגמות התכנון כהפנית משאבים לצפון הנגב, הרווית הבניה בישובים קיימים, בלימת הקמתם של ישובים חדשים ועידוד בניה רוויה ואיכותית.

הנוף הפתוח מהווה למעשה תנאי לאספקת מים ראויים לשתייה ואוויר הראוי לנשימה אך מעבר לכל זאת הוא מכלול המראות, הצבעים והצלילים ההופכים ארץ זו לבית.

אנו מבקשים ממך להצטרף ליוזמה ולהמנות על מקימי המועצה.

13/5/95

067-56442

10010 +

09-586333 " ק"ל

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

IP
מכון עזרא אוריון
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מרכז למחקר אמנותי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

חברת-הבית הלאומי
אנשי המרכז
אנשי המרכז

מדרשת שדה-בוקר

7.8.1995

לשבח וייס
ירר הכנסת
משכן הכנסת
ירושלים

שלום -

מפח הכנסת

19
בהמשך למכתבי אליך מיום 13.9.93 -

"... מדרשת שדה-בוקר

13.9.93

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

לכ' דר שבח וייס
ירר הכנסת
משכן הכנסת, ירושלים

שלום -

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

- ! ? - - ! - - - ! ! ! - ! ! - -

- - ! ! ! - ! ! - - ! ? - - ! - - - ! - -

... חבר הכנסת מצא! ... מהלומות פטיש - -

- - חבר הכנסת מצא! ... אזהרה שלישית ואחרונה!...

- ! - חבר הכנסת דראושה! - ! - מהלומות פטיש - -

זו הפכה למדיום מחפיר; לאודיטוריום של צריחות בְּנִיִּים; חופש ביטוי
מחריש אזנים מול פְּנֵי האומה.

מציע לך להעביר חוק האוסר על קריאות ביניים בכנסת זו, ועל-פיו מי
שייפר אותו יורחק מן האולם מיידית.

ישר כוח - "

ע.א.

1 316

ותשובת ראש אגף ההסברה וקשרי חוץ, מר יאיר עמיקם, מיום 26.9.93 -

י"ר-יאמכ-1786

הכנסת

...

ירושלים, י"א בתשרי התשנ"ד

26 בספטמבר 1993

לכ

מר עזרא אוריון

מדרשת שדה-בוקר

84990

אוסף עזרא אוריון

שלום רב, ארכיון אמנות במרחב הציבורי

י"ר הכנסת קיבל את מכתבך מיום 13.9.93, ומודה לך על מכתבך

המאד מקורי

ברור לך שלא ניתן לאסוף על קריאות-ביניים בכנסת, גם אם יש

להקפיד על תרבות דיבור ועל רמת דיון מכובד.

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

ב ב ר כ ה,

יאיר עמיקם

ראש אגף הסברה וקשרי חוץ

...

ולאחר צגיה בחדשות 'מבט', ערוץ 1, אמש ...

שוק הכנסת ... שוק הכנסת ...

חבל על הפטיש ועל הגרון שלך ...

- הגיע (ולו באיחור) הרגע שתתפסו; שיש לשנות את הקדיום הזה בעוד-מועד
 - להוציא את קריאות הביניים מחוץ לחוק
 - להוציא את הנמקולים שהוצבו עוכן מן האולם
- להוציא כל חבר כנסת שיקרא קריאת-ביניים אחת אל מחוץ לאולם.

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ישר כוח -

עזרא אוריון

רכז תרבות ויבריות
Ezra Orion Collection
מרכז לתרבות הציבורית

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

לצלי רשף

גיא-שלום-עכשו

בקיזור

מדפדף בספר שלך, בהוצאת כתר, השנה - -

נולדתי 1934 בבית-אלפא - גדלתי ברמת-יוחנן - סמי' סירת גולני - מגיד חייר מילואים -
מנהל בייס שדה שדה-בוקר 1977 - עורך 'סביבות' - -
השתתפתי בהפגנה שלכם על הר הבקרה 18.4.1983 (באוטובוס מבאר-שבע) -

מראשית דרככם אתם צודקים 40% אוסף עזרא אוריון

חסרה לכם כמעט לחלוטין התפיסה הגיא-ציונית של ההתיישבות העובדת -
של תנועת העבודה - של החלוציות - עוד דוגם ועוד עז -

'השלום' שאתם משדרים הוא תלוש מן ההיסטוריה של משפחת העמים - הוא כדוד - - ורופף - -

אף הגה לא השמעתם על 'תכנית אלון מאז הקמתכם - שהיא הפתרון הגיא-ציוני למורקבות
הזאת - בתוככי המזרח-התיכון החמוש עכשו - שילוב של מי'ב ש'סח עברי - של שליטה

קרקעית על מעברות הירדן ורמת הגולן - גזע דוביזיות שרצו איסלמיות - תוך ויתור על כל

גב ההר המאוכלס פלשתינים - מינימום שליטה בערבים - ולתת להם מדינה-מינוס -

חופשית - נטו' צ'א - מפורזת. מתנחלים שירצו להישאר בה, יצטרכו להתאזרח בה.

בעמ' האחרון (224) אתה מסמן מודעות לחינוכית סדר-יום חסרתי חדש - מול עינינו נוצרת

כאן חברת אי-צדק פסבדו-אמריקאית - ולו רק לקרוא את תגובתה של יעל תמיר ב'הארץ

6.11.96 - נגיעה במיתר "...שכונות העוני הנוקאות בלב הערים הגדולות" בארה"ב - מנהיגת

"העולם החופשי" -

יישר כוח -

עזרא אוריון

מצרף: 'סביבות' 36 - כוכב אי-צדק - -

הקמת פורום חברת היעד
כאן ועל כדור-ארץ
- אל האלף השלישי לסה"נ -
- רצף מפגשים מוקלטים כאן -
אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

- מפגש הקמה - סוכות הקרוב
מפגש פתוח ראשון - ירושלים
מפגש פתוח שני - המנון 'התקנה' אנכרוניסטי! המנון 'האינטרנציונל'!
המנון 'תחזקנה?' -
בחירה בערכים עכשווי - חופש עכשווי / צדק עכשווי / שוויון עכשווי -
כדור-הארץ הוא כפר תקשורתי אחד - זהות 2000? -

מכון להכנה ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز للتأهيل المجتمعي

Ezra Orion Collection

- - - - -

- מוקי צור
- יריב בן-אהרן
- עידל מנע"א
- זאב צחור (מכללת שער הנגב)
- ד"ר דוד אוחנה (מכון ון-ליר)

- ד"ר אביהו רוזן (מכללת תל-חי)

- אהרן גלילי (מ.א. גליל עליון)

- פרופ' חיים גורדון ורבקה גורדון

- עמוס עוז

- ד"ר דני רבינוביץ

- פרופ' איתן צ'רנוב

- בית-ברל

- חיים גורי

- פרופ' אלכסנדר ברזל (אוני' חיפה)

- ח"כים:

- שניאור עינס

- פרופ' אסא כשר

- פרופ' יעקב מלכין

- ועוד - -

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון לחקר אמנות דיגיטלית
מרכז מחקר ופיתוח
מרכז למחקר ופיתוח

- Ezra Orion Collection -

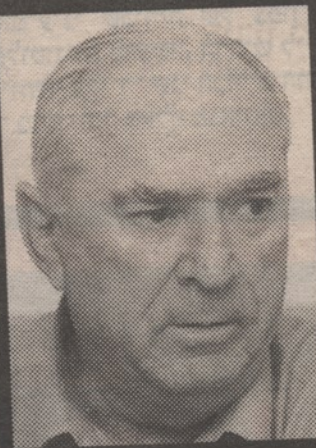
Public Art Archive

- אל חברת-יעד גלובלית של יחד הומאני - סובלני - פתוח - דמוקרטי - צודק -

- שיווני - רב-תרבותי - אקולוגי - סביבתי - יצירתי - -

עזרא אוריון

מוותר על הכסף

שר החקלאות ואיכות
הסביבה, רפאל איתן, הו-
דיע שהוא מוותר על תו-
ספת השכר בשיעור 7.3%,
המגיעה לו כמו לשאר
הבכירים במשק, משום
ש"המשק במצוקה ומספר
המובטלים עולה". מאחר
שאי אפשר לוותר על תו-
ספת שכר, רפול, "יאלץ"
לקבל את התוספת, ויוכל
לתרום אותה לאחר מכן.
(כתבה: נורית ארד)

20/8/57
צילום אחיד

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

שכר השרים והמנכ"לים עלה ב-7.3%

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
ר"ה"מ מקבל עוד 1,900 שקל
לברוטו, סה"כ 28,049 • מנכ"ל
האוצר: האבטלה תחריף •
עמ' 15, "24 שעות" ו"ממון"

משרד התרבות והעניינים
משרד המבחן והמבחן

אדם בישראל. הקורבן
ל אחמד חסוואי, נורה
13 • טרגדיה: מאבטח
אחיו בן ה-13. עמ' 10-11

צילום אחיד

20/8/57

26/8 נא

לשמעון פרס

ואהוד ברק

מפלגת העבודה

מדינת אי-צדק

השבוע דיווחה התקשורת על העלאת משכורות הבכירים ב-7.3% - -

כולל כל חברי הכנסת - -

זהו אקט מחפיר -

אוסף עזרא אוריון

בת 50 בקרוב - מדינת פצצה חברתית מתחבבת מן הגוילים ועולם -

ותרו, כמפלגת עבודה - כולכם - על התוספת הזאת -

כדוגמא-אישית של מנהיגות אמינה - בדרך למדינת-יעד של -

INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز الوجود العلاني

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

שלום

צדק חברתי

בטחון

ישר כוח -

עזרא אוריון

בן רמת-יוחנן; חבר מפלגת העבודה;

סמ"פ סיירת 'גולני'; מ"פ סיירת (מיל.) חט' 3;

מגיד גדוד 32, חט' 3, 609; סמח"ט ב' חט' חרמון 810.

משכורת ביום - כ-4,500 ש"ח

הכנסת

חבר הכנסת
אהוד ברק

כ"א אב תשנ"ז
24 אוגוסט 1997

עזרא אוריון
מדרשת שדה בוקר בנגב
מדרשת בן גוריון 84990

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מאשר תודה קבלת מכתב מיוני 1997. עומס רב והתארגנות בעקבות
הפריימריס עיכבו תשובתי. עימך הסליחה

מרדכי (מוטה) גור ז"ל היה אדם, לוחם ומדינאי משכמו ומעלה ואת דעותיו
בנושאים השונים תמיד החשבתי והערכתיו עד מאוד.

אני מודה לך על העברת החומר החשוב לעיוני.

בברכה,

א.
רא"ל (מיל.) ח"כ אהוד ברק

יו"ר מפלגת העבודה

התקבל 14/9

ירושלים, ז' באלול התשנ"ז
9 בספטמבר 1997

חבר/ה יקר/ה,

אנו מתנצלים על העיכוב הרב בהעברת מכתב זה לאהודין.
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
עומס העבודה סביב הבחירות המקדימות וכן מספר הפניות הרב הביאו
לעיכוב זה.

מכון לזיכרון ציבורי
Ezra Orion Collection
מרכז לזיכרון הציבורי

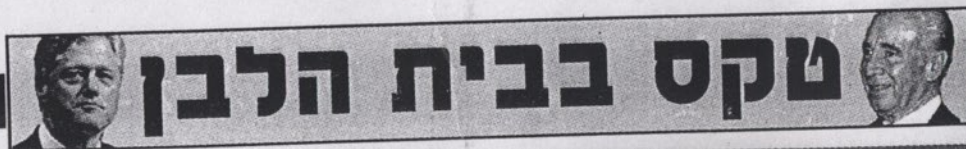

אנא קבל/קבלי זאת בהבנה.

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

לשכת ח"כ אהוד ברק

הנדסה
14/9

טקס בבית הלבן

פרס ולצאה רבין

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

פרשנות

חמי שלו

כבודה האבוד

של המישרה

מעמדה של המישרה הרמה ביותר בישראל לא היה מעולם בשפל כה עמוק. ראש ממשלה ישראלי מעולם לא זכה לקיתונות כה מרוכזים של ביקורת בישראל ובעולם, כפי שבנימין נתניהו נאלץ לספוג כמעט מידי יום ביומו. היו לנו כבר ראשי ממשלה שלא היו אהודים, אבל איש מהם לא הפך לשק חבטות כה מבוקש וכה אוניברסאלי כמו בנימין נתניהו.

אפילו בסוף השבוע לא נותנים לנתניהו הרצון לנח. נשיא ארצות הברית ביל קלינטון, שממילא מתקשה למצוא זמן לפגישות עם נתניהו, שפך טונות של מלח על פצעיו הטריים של ראש הממשלה וחגג בהפגנות עם שמעון פרס ולאחריה רבין. קלינטון מתקשה יותר ויותר להסתיר את הסתייגותו מנתניהו, והדבר מקרין ישירות על מעמדו של נתניהו בקרב הקהילה הבינלאומית כולה. מנהיגי העולם רואים שבארום נפלה שלהבת, והם מסיקים מסקנות בהתאם.

גם הראיונות שהעניק נתניהו בסוף השבוע לשני ערוצי הטלוויזיה היו מעוררי צמרמורת. עיתונאים ישראליים מעולם לא העזו לדבר עם ראש הממשלה שלהם בכזאת מידה של בוטות, קוצר רוח ואף חוצפה, כפי שנהגו שני הווגות שראיינו את נתניהו. האוהדים המעטים שנותרו לנתניהו ודאי יראו בכך הוכחה נוספת לעוינותה של התקשורת, ואילו מבקרי הרבים של ראש הממשלה יטילו את האשם על כתפיו. כך או כך, השידורים הבליטו את הפיתוח החמור שחל בתדמיתו של ראש הממשלה ואת שחיקת המוחלטת של הכבוד והעוצמה שמישרתו אמורה להקריין.

אך המטריד מכל, בסופו של דבר, היא התמודדותו של נתניהו עם הטענות המופנות כלפיו. קשה להבין כיצד הוא יכול עדיין לטעון שכידורו הבינלאומי נובע אך ורק מכך שהוא "שומר על עמדותיו". קשה לתפוס כיצד הוא מסוגל עדיין לתאר את מתנגדיו כ"קומץ" שרק "שאיפות אישיות" מגיעות אותם. קשה לעכל שהוא עדיין מביט בקור רוח ובעין ישרה אל עבר המצלמה ומבטיח שימשיך "בדרך הנכונה". והכי קשה להאמין, שהוא החל להשוות את עצמו לוויןסטון צ'רצ'יל.

"איש השלום לשנת 1997" – לאה רבין ושמעון פרס מעניקים את הפרס לנשיא קלינטון

צילום: רויטרס

מקס בבית הלבן

מערב

2

שעות ע

כך שלח הנשיא
קלינטון מסר נוסף של
קדירות לנחניהו

אוסף עזרא אוריון
ארכיון ארצות הברית ואיגוד
Ezra Oriani Collection
Public Aid Archive

העניקו לקלינטון את פרס השלום ■ מקורות בושינגטון: בשיחות פרטיות הביע נשיא ארה"ב תיסכול מהעובדה שנתניהו התחייב בפניו על פסק זמן בבנייה בהתנחלויות – ולא עמד בהבטחתו ■ שי בזק: ראש הממשלה לא הבטיח זאת

מועדון השלום. לאה רבין הגיעה לווינגטון
טון עם כתר, דליה פילוסוף, ועם שמעון
שבס. שמעון פרס הגיע עם אורי סביר, ועם
נכדתו מיכל ולרן. היו שם גם המשפטן יואל
זינגר, אנשי הכלכלה בני גאון ודב לאוטמן,
איש הרוח אלי ויזל, ורבים אחרים.
לצד ביל והילארי קלינטון. סגנו אל גור

מאת מאת יצחק בן-חורין,
סופר **מערב** בושינגטון

נשיא ארצות-הברית, ביל קלינטון, עדי-
ין מחפש ביומנו זמן לפגישה עם ראש
הממשלה בנימין נתניהו, אבל ביום שישי
הוא מוצא ארבע שעות כדי לבלות בחבר-

ואשתו סיפר, התייצבו שרי החוץ לשעבר וורן כריסטופר וסירוס וונס, היועץ לביטחון לאומי סנדי ברגר ואחרים.

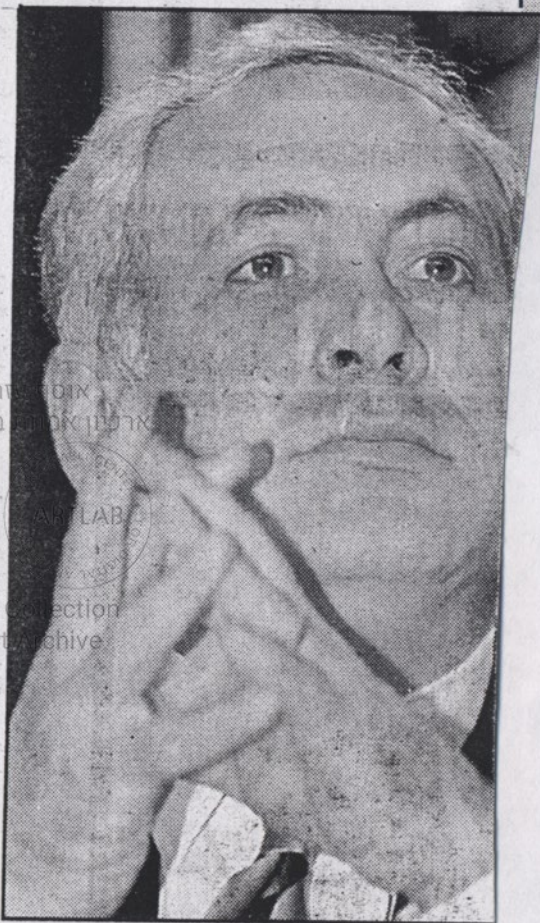
במהלך הטקס כולו, ואף בשיחות פרטיות, ביטא הנשיא קלינטון, לראשונה, ביקורת גלויה על ראש הממשלה בנימין נתניהו. קלינטון רמז, כי הקשיים בתהליך השלום במזרח-התיכון גרמו למתיחויות בעולם הערבי, אשר פגעו ביכולתה של ארה"ב לגבש קואליציה נגד עירק.

■ היועץ של רבין

קלינטון אמר: "היו זמנים שחשבת שתפקידי בתהליך השלום הוא להפנות את העושר והכוח של ארה"ב לעבודה חיובית, ולהסדיר עניינים עם מדינות ערב. זמן רב חשבת שתפקידי להיות היועץ של רבין".
 "ישראלים ופולשתינים חייבים לאמץ את הרוח של הסכמי אוסלו, לא לתמרן בחיפוש יתרונות, אלא לעבוד יחד לתועלת שני הצדדים. שני הצדדים חייבים להקדיש עציץ מם לבנות אמון, צעד אחר צעד, דרך סידרת הסכמים בנושאים המשפיעים על הפלסטינים והישראלים. שני הצדדים חייבים להימנע ממעשים שעלולים לחבל במחויבות המשותפת שהם לקחו לחיזוק הביטחון. שני הצדדים חייבים לעמוד בהתחייבויותיהם".
 מקורות בווישינגטון אמרו, כי בשיחות פרטיות התבטא קלינטון ביתר חריפות, והביע אכזבה ותיסכול מן העובדה שנתניהו התחייב בפניו על פסק זמן בבנייה בהתנחלויות – ולא עמד בהבטחתו.

בן כספית מוטר כי גורמים מדיניים בירושלים הביעו אתמול תימהון על הטענה הזו, ויועץ התקשורת של נתניהו, שי בוק, אמר כי ראש הממשלה לא הבטיח הבטחה כזו. גורם מדיני בכיר בסביבתו של ראש הממשלה הוסיף: "נתניהו לא הבטיח כזה דבר לנשיא ארצות-הברית או לגורם כלשהו. אין לנו מושג מדוע מופצת ידיעה כזו".

תם של שמעון פרס ואלמנתו של ראש הממשלה המנוח יצחק רבין, לאה. השלושה נפגשו אתמול בבית הלבן, בטקס הענקת פרס "איש השלום לשנת 1997", מטעם קרן רבין וקרן פרס, לנשיא קלינטון.

הנשיא קיבל סכום של 75 אלף דולר, שירו קדשו לשליחת סטודנטים אמריקניים לישראל. קלינטון ופרס אף נפגשו לפגישה אישית, והשתתפו ביחד בארוחת צהריים מרובת-משתתפים.

האירוע, שנערך באגף המזרחי של הבית הלבן, נראה כמו פגישת מחזור של חברי

27 בנובמבר 1997
מדרשת בן-גוריון
בנגב

אזרחים -

לאברום בורג
מנכ"ל
הסוכנות היהודית
פקס: 02-6252352

סדנת סיעורי מוחות
לציונות - חברתית - הוקמית - יוצרת
אל מדינת-יעד - אל חברת-יעד
לקראת האלף השלישי
כאן

- קהל-היעד: ראשי צוותי מכונים ומכללות בארץ - יהודים וערבים, אגף החינוך של צה"ל;
א. תאום מפגש-היגוי ראשוני בבית תל אביב, או... ירושלים;
ב. מפגש תאום וגיבוש 4 תכני סיעורי מוחות ראשוניים -
ג. קיום שני סיעורי מוחות ראשוניים כאן, בשנת ה-50 למוחנה;
ד. במקביל - תכנון לטוח ארוד;
ה. קיום רצף סיעורי מוחות בתפוצת תכנים נרחבת.

מאות מדינות - גיאוציונות - מהות מדינת-היעד - מהות חברת-היעד -
מדינת אי-צדק - שוויון עכשו - פלורליזם עברי-יהודי - יהדות חופשית - יוצרת -
סובלנית - דו-קיום עם ערביי ארץ זו - אף אדם מתחת לקו העוני -

בוא נפגש אצלך -

□ נפגשנו לשיחה 'לא רק כך', 'סביבות' 9, 1983 .

עזרא אוריון
פקס מדברי
עורך 'סביבות'

פקס שלי: מדרשת שדה-בוקר, 07-6558352

***** XMT REPORT *****

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

No. OTHER FACSIMILE
01 972 2 6252352

START TIME
NOV. 27 9:57 AM

IR

USAGE TIME
00'34

TX PAGES
01

RX PAGES
00

RESULT
OK

מכון לימודים ופרויקטים
INSTITUTE FOR STUDIES AND PROJECTS
מרכז למחקר ופיתוח
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

27
28 בנובמבר 1997
מדרשת בן-גוריון
בנגב

ביתאור

אשרף זכרי
מנכ"ל
מסכנולג ההולדינג

אשרף זכרי

סדנת סיעורי מוחות
לצינונות - חברתית - הוקמנית - יוצרת
לקראת האלף השלישי
כאן

אשרף זכרי - א. זכרי

קהל-היעד: ראשי צוותי מכונים ומכללות בארץ - יהודים וערבים, אנף החינוך של צה"ל;
א. תאום מפגש-היגוי ראשוני בבית... תל-אביב; א. יונתליים;
ב. מפגש תאום וגיבוש 4 תכני סיעורי-מוחות ראשונים - מבית... א. זכרי;
ג. קיום שני סיעורי-מוחות ראשונים כאן, בשנת ה-50 למדינה;
ד. במקביל - תכנון לטוח ארוד;
ה. קיום רצף סיעורי-מוחות בתפוצה גרבת.

יבר

- פנסט-צינונות - גיאוצינונות - מהות מדינת-היעד - מהות חברת-היעד -
מדינת אי-צדק - שוויון עכשו - פלורליזם עברי-יהודי - יהדות חופשית - יוצרת -
סובלנית - דו-קיום עם ערבי ארץ זו - אף אדם מתחת לקו העוני -

זוא נשם אצלך

עזרא אוריון
סמל מדינת
דוק "מדינת"

נשטט לסייה "לא רק-כן", מדינת 9, 1983

העתקים: בצלאל חן
יעקב עיני
גונן רייכר
שי טחנאי
רז ארבל

מס' פס: 02-6252352

07-6558352

מס' פס: ב.א. מדינת

הקמת פורום חברת היעד
כאן ועל כדור-ארץ
- אל האלף השלישי לסה"נ -
- רצף מפגשים מוקלטים כאן -
אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

- מפגש הקמה - סוכות הקרוב
- מפגש פתוח ראשון - ירושלים
- מפגש פתוח שני - המנון 'התקוה' אנכרוניסטי? המנון 'האינטרנציונל'?
- המנון 'תחזקנה'?
- בחירה בערכים עכשווי - חופש עכשווי, צדק עכשווי, שוויון עכשווי
- כדור-הארץ הוא כפר תקשורתי אחד - זהות 2000?

Ezra Orion Collection

- מוקי צור
- יריב בן-אהרן
- עידל מנע"א
- זאב צחור (מכללת שער הנגב)
- ד"ר דוד אוחנה (מכון ון-ליר)

- ד"ר אביהו רונן (מכללת תל-חי)

- אהרן וֶלְנְסִי (מ.א. גליל עליון)

- פרופ' חיים גורדון ורבקה גורדון

- עמוס עוז

- ד"ר דני רבינוביץ

- פרופ' איתן צ'רנוב

- בית-ברל

- חיים גורי

- פרופ' אלכסנדר ברזל (אוני' חיפה)

- ח"כים:

- שניאור עינס

- פרופ' אסא כשר

- פרופ' יעקב מלכין

- ועוד - -

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון לטיפוח ירושלים
מרכז לשימור ירושלים
מרכז לשימור היסטוריה

- Ezra Orion Collection -
Public Art Archive

- אל תברת-יעד גלובלית של יחד הומאני - סובלני - פתוח - דמוקרטי - צודק -

- שיוני - רב-תרבותי - אקולוגי - סביבתי - יצירתי - -

עזרא אוריון

The Shalom Report

A YEAR OF CHALLENGES - A YEAR OF ACHIEVEMENTS

The approach of the Jewish New Year is traditionally a time to take stock -- to assess the year that has passed and consider the year that lies ahead. As those of us in Peace Now do so in Israel, it is clear that this has been a year of both great challenges and important achievements.

On the national front there is little cause for optimism: the peace process is at a standstill and the economy is in a state of collapse. However, despite the many obstacles the government has placed on the road to peace, we continue to proactively take to the streets, reach out to Israel's citizens and demand that negotiations continue. To mark this New Year we are organizing a massive demonstration on September 12th in Rabin Square calling for the resignation of Prime Minister Netanyahu.

For Peace Now, the past year was one of significant activity, particularly in our stepped-up campaign against the settlements and the settler movement. On numerous occasions thousands of activists took to the streets to protest settlement activity at Har Homa, in the Muslim Quarter and in Silwan. In the Occupied Territories, activists held demonstrations near Hebron and called for the dismantling of the monument built to Baruch Goldstein.

The Settlement Watch project was especially effective, publishing a constant stream of new facts and figures to expose Netanyahu government activities in blocking the peace process. The summer campaign culminated

on August 12th when dozens of Peace Now activists fanned out through the settlements collecting data. The findings: of 6000 units newly constructed in the settlements, 3000 remain empty. The results were released to the press and revealed the emptiness of the Prime Minister's claims that building in the settlements is being undertaken merely to accommodate the "natural growth" of the settler population.

Peace Now delegation and Cairo Peace Movement meet with President Hosni Mubarak

Looking ahead, the coming year may shape the future of Israeli-Palestinian relations, driven primarily by the likely declaration of a Palestinian State by Yassir Arafat next May. Nearly all of our planning and our work in the coming months will be driven by that date and the events leading up to it. The possibility of early elections also hangs in the air. These are critical times for the State of Israel. We at

שלום
ומחאה

Peace Now are committed to working together to ensure that this will be a year of peace for all the people of Israel and the region.

BUILDING A WARMER PEACE: Dialogue with the Egyptian Peace Movement

One of the most exciting developments of the summer was a five-day visit to Egypt by Peace Now activists at the invitation of the newly created Egyptian Peace Movement. For the first time ever, highly respected and well-known Egyptians took a public stage with their Israeli counterparts and expressed their support for peace.

Facing down enormous criticism and great personal risk, a group of intellectuals established the "Cairo Peace Movement" and began meeting with representatives of Peace Now.

A year of discussions between the movements culminated this spring in an invitation for a formal public visit to Cairo. Over thirty Egyptians participated, all leading figures from the worlds of business, diplomacy, journalism, law, academia, and the arts.

The discussions were in-depth, frank and highly charged and did not shy away from even the most controversial topics.

The visit culminated in a historic three and a half hour press conference on June 8th – the first public press conference ever held in Egypt. A joint Statement of Principles was released and the Egyptians and Israelis answered questions from journalists. The principal spokesperson of the Egyptian group, Lutfy El Khouly, one of the most prominent intellectuals in the Arab world, emphasized:

"To those who say that they want peace without Israel, I say there is no peace without Israel. Israel is an established fact, and we understand Israel's right to expect security in exchange for an end to aggression,

and to be accepted fully and normally as a state like all others in the region."

The tremendous coverage of and interest in the press conference prompted an invitation to the two groups to meet with President Mubarak. The President's willingness to identify himself with this effort was particularly important in light of the attacks endured by the movement's founders.

Mubarek told members "there will, of course, be obstacles along the way. But in the end everyone will know that you were right and just".

FIGHTING FOR JUSTICE IN EAST JERUSALEM

Peace Now Activists Come to the Aid of Arab Families Facing Eviction

The story of the Gozlan family of Silwan has come to represent the strained state of relations between Jews and Arabs in East Jerusalem and the insidious nature of Israeli settlement policy in the city. The Israeli Supreme Court recently ruled that the land on which the Gozlan family built their house 32 years ago is rightfully owned by the Jewish National Fund (JNF), and not by them. The ruling stated that the JNF is

Press conference held by Peace Now leadership to protest unfair eviction policies in East Jerusalem

within its legal rights to evict the family at any time. In response to this verdict, Peace Now activists have taken up the cause of the 28 member Gozlan family and other Arab families who must now fight to remain

in their homes. Activists maintain that the JNF, once praised by all Israelis for its work in "redeeming land for Jews" in pre-state Israel, has veered from its original mission. Instead, today it has become the tool of extremist right wing settler movements such as Elad, which spearheads efforts in Silvan to displace Arabs and bring in Jewish families instead. On July 20, Peace Now members held a press conference to protest plans by the JNF and Elad to exercise JNF ownership of land in East Jerusalem. Peace Now Founder Tzali Reshef and attorney Danny Zeidmann of Peace Now's Ir Shalem (Unified City) who represents the Gozlans, joined family members to speak out against this dangerous and hurtful policy.

OUTREACH TO RUSSIAN IMMIGRANTS COULD DETERMINE OUTCOME OF NEXT ELECTIONS

The massive immigration to Israel from the former Soviet Union (FSU) in the 1990s was the single most important demographic phenomenon of the last decade and perhaps in the history of the country. Since 1990, 830,000 immigrants from the FSU have settled in Israel and it is projected that this number will be close to one million by the time of the next scheduled national elections in the year 2000.

However, while strong in numbers, the Russian immigrants are remarkably weak in their ideological commitment to Israeli political parties, shifting their votes dramatically in the 1992 and 1996 elections. In response Peace Now has implemented a program to lobby Russian political leaders and to educate average citizens about the economic and social benefits of pursuing peace.

Peace Now meets regularly with Russian Knesset members and parliamentary aides from Yisrael B'Aliyah (the Russian immigrant party headed by Natan Sharansky) to discuss the status of the peace process. As part of the governing coalition, Yisrael B'Aliyah can serve as a moderating force against the intransigence

of the far right.

We also reach out to average citizens from the FSU, many of whom are part of Israel's growing ranks of unemployed. Peace Now has conducted five settlement tours for over 300 people to show them the massive amount of money being invested in the Occupied Territories while the immigrants struggle to house and feed themselves and their families. Said one participant: "If the government invested as much in schooling and housing for Russian Olim as they seem to invest in empty housing units in the West Bank, a whole generation of immigrants could look forward to a brighter future in Israel. I'm glad I saw this, but it has saddened me immensely." Finally, Peace Now has undertaken a public education campaign targeted to the Russian community. Since 70% of the new immigrants get their information and news from Russian language media exclusively, Peace Now translates and places advertising, interviews and stories in the Russian press on a regular basis.

TRAINING A NEW GENERATION OF PEACE ACTIVISTS

This July, 50 youth activists from Peace Now chapters throughout the country participated in an intensive nine-day leadership training seminar. Developed and organized by senior Peace Now members, educators and political and grassroots leaders, the seminar was designed to give young participants the necessary organizational and political tools to run their respective chapters and to sharpen their understanding of the complex issues facing Israel and the rest of the region. The seminar focused on such topics as democracy and human rights, the Israeli political process, the role of pressure groups in Israel and the current political situation in the Middle East.

Participants also received extensive training in grassroots organizing, conflict resolution techniques and event planning.

MARCHING FOR PEACE On June 29, thousands of Peace Now activists participated in a march from the Prime Minister's residence to protest Netanyahu's participation in an event hosted by the extremist right wing settler group Ateret Cohanim.

Since 1991 when Peace Now established its youth wing, activists aged 12-18 have been a vital force in the pursuit of peace between Palestinians and Israelis. Directing themselves, the youngsters meet on a regular basis and participate in dialogue meetings with Palestinian youth, street activities and demonstrations and educational outreach to students in schools throughout the country.

Peace Now youth take part in a nine-day intensive training seminar

Peace Now is a non-partisan volunteer movement with branches throughout Israel and with sister organizations in North America, Great Britain, Europe and Latin America. Peace Now is open to any and all persons dedicated to the struggle for a peaceful, just and lasting end to the Arab-Israeli conflict and the belief that security, human dignity and a promising future can only come through peace.

To receive more information on Peace Now programs and learn how you and your organization can help support these important projects, please write or call:

- Settlement Watch • Youth Program • Egypt-Israel Peace Dialogue
- Immigrant Outreach • Development Town Outreach • University Student Program • Street Activities

Tel Aviv, 9 Karl Neter St.
POB 29828 Tel Aviv, Israel 61297
Tel: 972-3-566-3291 Fax: 972-3-566-3286

Jerusalem, 6 Lloyd George St.
POB 8159 Jerusalem, Israel 91081
Tel: 972-2-566-0648 Fax: 972-2-561-7254

אשלים, 4.10.1998

אל:

מפקד אוגדת סיני/ קצינת חינוך

קצין חינוך פד"ס/ קצינת מור"ק

מנהל/ רכז הדרכה ניצנה

צביקה אבני- קרן קיימת לישראל

אדוה לויז- רכזת תיירות רמת-נגב

פקח רש"ט הר הנגב

עזרא אוריון- פסל ✓

שלום רב,

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ב 2.11.1998 יימלאו ארבעים ושלש שנים למבצע "הר-געש"- קרב הסבחה.

הזמנתי את קציה ממשלתני הקרב והיום מראשי העמותה להנצחת הצנחנים,

לביקור באתר בתאריך זה. המטרה לחפש במשותף דרך להפוך את מוצב

זמירי של היום למקום הנצחה תצפית וסיפור הקרב שלא זכה עד כה לציון

Public Art Archive

וזכר.

לאחר שתיקנו את המעוות ב'מצפור הקומנדו הצרפתי' וכמעט הושלמה

אנדרטת חטיבה 8 מתש"ח בתל ניצנה מן הראוי שנעשה מאמץ גם לטיפוח

אתר פעולת הגמול היחיד שנעשה בתוך תחומי ה'קו הירוק'.

על שעת המפגש עוד אודיעכם.

נא אשרו הגעתכם לטלפון 050-510009.

בברכת מועדים לשמחה

זאב זיוון

אשלים ד.נ. חלוצה

85512

13/10

ראשונים. הוא יצא
לקחת את הציור -

הצילו את השלום

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

**שלום
עכשיו**

תל-אביב: רח' קרל נטר 9, ת.ד. 29828, ת"א 61297, טל. 03-5663291, פקס. 03-5663286
ירושלים: רח' לויד ג'ורג' 6, ת.ד. 8159, ירושלים 91081, טל. 02-5660648, פקס. 02-5617254
חיפה: ת.ד. 46603, חיפה 31044, 04-8342550

גולשים לשלום: E-mail: peacenow@actcom.co.il <http://www.peace-now.org>

מדור פרסומי

חלבי נוצץ

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מעטרים בפלחי לימון ועיירים, בתלתל תפוז, או בכל מה שרוצים. לסיום, קוצרים את המחמאות.

מרק שקדים ושום חלבי

אבל מתכון חלבי יכול להיות הרבה יותר חם, הרבה יותר קטיפתי, הרבה יותר חורפי. נמשיך את המסע הקולינארי שלנו לארץ החלב דווקא בקערה חלומית של מרק שקדים ושום חלבי. רק השם הזה יכול לעורר תיאבון, ואין כמו מרק אקזוטי כזה לפתיחה מרשימה של ארוחה חגיגית, או סתם כמנה מרכזית (ואפילו יחידה) על שולחן הצהריים.

החומרים הדרושים (להכנת 10 מנות): 50 גרם בצל קצוץ, 6 שיני שום טרי (קלופות ומעובות), 25 גרם חמאה, 50 גרם שקדים קלופים וחתוכים, 50 גרם אגוזי קשיו קצוצים, 100 מ"ל יין לבן, ליטר וחצי שמנת מתוקה (או שמנת קפה או מחצית הכמות חלב), חופן קורנית (תימין) חתוכה גס, מלח ופלפל לבן לפי הטעם.

אופן ההכנה: מטגנים טיגון מהיר את הבצל, את השום, את הקשיו ואת השקדים בחמאה. מוסיפים את היין, מצמצמים לכדי מחצית כמות הנוזלים, מוסיפים את השמנת המתוקה ומביאים לידי רתיחה.

מנמיכים את האש, מערבבים ומבשלים כ-20 דקות. מערבלים במעבד מזון עד שמתקבלת תערובת חלקה ומצננים. מחממים לפני ההגשה ומתבלים בתימין, במלח ובפלפל.

טרטיפלט

מכאן נמשיך לארוחה שלמה במחבת אחת מבעבעת, שיודעת היטב להשביע גם את הרעב החורפי ביותר. מה אין בה? בצלים, תפוחי אדמה, פטריות, גבינה ואפילו ביצים. תוסיפו רק סלט חסה פשוט, יין אדום משובח ועוגת גבינה לקינוח (במתכון הבא) - וקיבלתם ארוחה משובחת ופשוטה ביותר להכנה.

החומרים: 2+2 כפות חמאה, 2 בצלים גדולים (קלופים וחתוכים), 20 פטריות שמפיניון (גדולות, טריות, מוצקות ובשלות), 5 תפוחי

אדמה בינוניים, מלח ופלפל, 1 כף סוכר, כוס וחצי מים רותחים, כוס וחצי קרוטונים, 4 ביצים, ו-300 גרם גבינת צאן בשלה (או גבינה קשה פיקנטית).

מאדים את 2 כפות החמאה במחבת ברזל (או לפחות במחבת כבדה, רחבה ומשובחת - לא טפלון!) שאפשר להכניס לתנור.

אוסף עזרא אורין
איפה שאר המתכונים? ציבורי

מתכונים חלבי וצירים
עולם של טעמים, מידקמים ודרכי הגשה. למעשה, כמעט בכל תרבות אנושית, מכל פינה בעולם, מוקדש חלק גדול מהמטבח הקולנארי למאכלים חלביים. חלב, קר, שההצב כאן הוא רק טעימה מצמנת, על קצה קצהו של המזלג, מן העולם העשיר והטעים של החלב.

מועצת החלב, בעזרת ניר ווסן, קיבעה את המתכונים הטעימים מכל העולם לסידורת ספרי ביטול ששמים דגש על פשטות ההכנה ועל הגשה מעוררת תיאבון. את ספר הביטול "משמחה, חברים ואוכל טוב" (בתמונה), ניתן להשיג היום ב-20 ש"ח בלבד (כולל דמי משלוח). הכתובת למשלוח שיק (בציורף שם וכתובת) לפקודת: מועצת החלב, ת.ד. 61200, תל-אביב 61200. מומלץ מאוד, ובתיאבון.

מוסיפים את הבצלים ומאדים עד שזוהיבו. מוסיפים את הפטריות ומקפצים 5 דקות. בינתיים, קולפים את תפוחי האדמה וחותכים לקוביות קטנות. שמים במחבת ומוסיפים את הפלפל, את המלח, את הסוכר, עוד 2 כפות חמאה, ואת המים. ושוב מאדים ובוהשים 10-15 דקות.

השלב הבא הוא להוסיף את הקרוטונים ולערבב שוב. לאחר מכן יוצרים גומות בתוך התבשיל ושובירים לתוכן את הביצים. חותכים את הגבינה לפרוסות בעובי 2 ס"מ, ומפזרים על המחבת. עד כאן, אנב, אפשר להכין מראש.

לפני ההגשה מחממים תנור ל-190 מעלות צלזיוס. עוטפים את המחבת בנייר אלומיניום, מהדקים ומכניסים לתנור ל-20 דקות או עד שהגבינה נמסה ממש. מפשילים את העטיף בודקים. מגישים באותו כלי, מתרווחים לאחור, וזווללם בכל פה.

עוגת גבינה חלקה בציפוי שמנת

העוגה הזו קלה להכנה וניחוח האפייה שלה משובח. **החומרים לבסיס:** חבילת ביסקוויטים "קסטל", 100 גרם חמאה מומסת, קורט קינמון. **למילת:** 750 גרם גבינה 9%, 1 כוס סוכר, 1 כפית תמצית וניל, 3 ביצים, חצי כוס קמח תירס. **לציפוי:** מיכל וחצי שמנת חמוצה, 2 כפות סוכר.

אופן ההכנה: מרסקים את הביסקוויטים במעבד מזון. תחילה שוברים אותם בידיים ואז מפוררים בעזרת להב פלדה. מוסיפים לקערית המעבד את החמאה ואת הקינמון ומעבדים קצרות לכדי עיסה. בוהשים בכף (לא במעבד) את כל חומרי המילת. מרפדים בעיסת הפירורים את התחתית ואת הדפנות של תבנית שקוטר 26 ס"מ. יוצקים לתוך הקלחת את תערובת הגבינה. אופים 20 דקות ב-180 מעלות צלזיוס. מוציאים, מורחים את השמנת המעורבת בסוכר על העוגה. מחזירים לתנור ואופים עד 30 דקות. הצעה לניווט: אפשר להפריד את הביצה ולהקציף את החלבונים, בתוספת חצי כוס סוכר, לכדי קצף קשה, ואז לקפל אותו לתוך הגבינה. העוגה המתקבלת אזורית יותר.

עוז 99 ■ הציונות מפנה את הזירה, האינפנטיליות מרימה

7א9

אוסף עזרא אוריון

רגע לפני תום המאה העשרים ותחת מחאה מסוימת, מתפנה עמוס עוז,

הנביא החילוני האחרון, לערוך שיחת סיכום לאורה הדועך של מורדת השבט.

השיחה נערכת בתל-אביב החילונית והחופשית, שבה מחזיק עוז בית לסופי-שבוע. לא

בירושלים בה נולד, לא בערד בה הוא גר. במבט לאחור, אומר עוז,

תל-אביב ניצחה. במבט קדימה, הוא מזהיר, לא ברור שהישראליות תנצח. בשיחה נוקבת

עם אמירה לם מסביר עוז מדוע העוני והקיצוב הכלכלי הם האויבים הגדולים

ביותר שלנו, למה הציונות מתה, מה יש לו נגד רבנים ואייאתולות, ואיך הוא חולם

כל הזמן להתגרש מהפלסטינאים מחד, ומהשמאלנים מאידך

אמירה לם

צילום: ורדי כהנא

בארץ ישראל לבית שמש ולאשדוד, מי ששפך את אור התכלת העזה שלו על הסכסוך היהודי-ערבי, עדיין לא איש מפויס. אנחנו נפגשים למה שמוגדר כשיתוף סיוכום על נקודת המפגש בין שתי מאות. עוז מראש לא אוהב את הכותרת, פה ושם הוא מנסה להתנער מהקונטקסט החגיגי הזה.

"אני לא מתרגש מהמילניום", הוא מבהיר, "אני לא אדם של תאריכים. אני לא מתכוון לחגוג את התאריך הזה, כי אני פשוט לא מרגיש שיש כאן איווה מסך שעולה ומסך שיודר. מבחינתי, זה לכל היותר יום בו צפויות יותר הפסקות חשמל ותקלות בר" מוזרים".

ובכל זאת, בנקודת הזמן הספציפית הזאת מה הכי מטריד אותך?

העוני והעוול. אני חושב שהמדינה צריכה להתרכז בצמצום העוני וצמצום העוול. זה יהיה הנושא העיקרי על סדר-היום של כולנו, כשהקטטה עם הערבים תיגמר. אני לא יודע אם זה יקרה עוד בקדנציה שלי, כי הוא כבר לא כליכר ארוכה, אבל זה יקרה בקדנציה של הילדים או של הנכדים שלנו. אני חושב שתהיה כאן זוועה. היא כבר מתחילה - קורים תהליכים הרסניים, משום שעשירים נעשים ירודים, עשירים, ועניים נעשים יותר עניים. וזה לא רק בארץ, אלא בכל העולם. אם בכל זאת אנחנו נוגעים בעניין המאות, אני חושב שהמאה הבאה תהיה

תחילת הישועה, כמה דקות לאחר שהגיע לבית-הקפה שבו נקבעה הפגישה בינינו, הצביע עמוס עוז על החלון ודיבר על נוף מרומה. "כמה זמן", הוא אמר, "יכול לעמוד העניין הזה שפה יהיו כפר-שמריות וסביון ורמת-השרון והרצליה, מתחת לזה יהיו רמלה ולוד, ומתחת לזה אפקים ושררת ועוד מתחת לזה תהיה עזה ועוד מתחת לזה הסינים, הרומנים, והפיליפינים? זה לא יעמוד. זה לא יכול. נכון שסטלין ומרכס המאסו על האנושות כל מהשבה על צדק חברתי ופתחו את הדלת לדרווינים ולאנואים הממוסד של רייגן ותאצ'ר, אבל זה לא יכול להימשך.

"אני רואה את האנואים מתגבר, ואם לרמת-השרון ולכפר-שמריות ולרמת-אביב לא יהיה אכפת מה קורה בדרום תל-אביב, ולדרום תל-אביב לא יהיה אכפת מה קורה בשדרות ובאפקים, ובשדרות יגידו שעזה זאת לא הבעיה שלהם - זה יתפוצץ. הכול יתפוצץ. מה תשת? קפה פילטר? גם אני אקח קפה פילטר. תרדה".

עמוס עוז, הנביא החילוני האחרון, לא אוהב מה שהוא רואה מחלונות בני-הקפה של ישראל '99. הוא לא אוהב גם מה שהוא רואה מהחלון של ביתו שבערד. גם מה שנושק מהמרפסת של בית סופי-השבוע שלו בתל-אביב, לא ממש מקסים אותו. הוא דואג. מאוד. אנחנו מדברים על כך בבית-קפה, כי איפה עוד אפשר לדבר?

בגיל שישים, בתוך בלייזר גזור בגורה אירופית, עמוס עוז, מן שולי פארוס

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

גירד עומים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

א.ש. עמוס עוז מסכם מאה שנות תרבות יהודית וישראלית

זה יתמוצץ,
הכול יתמוצץ,
עמוס עוז

אוסף עוזא אוריון
ארכיון אמנות ברחבי הציבור

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

על הסורים:

"הם לא מבינים נכון את מערכת
הרגשות כאן. הם חושבים בעיקרון
שאפשר לקבל את הגולן ולשלוח לנו על
זה קבלה במקס. זה לא מספיק טוב בעיניי.
אם זה יימשך ככה, יהיה קשה לשכנע
ישראלים במשאלי-דעים. זה איתנו"

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מארחים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

גירוש מאוחרים

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

(המשך מעמוד קודם)

המאה של אלה שיש להם. אבל הם יצטרכו לבנות מבצרים ולעמוד על המ' בצירים האלו מוקפים בגדריתיל וכלבישמירה, כדי שאלו שאין להם לא יבואו לקחת.

והם יבואו לקחת, כיוון שהיום העניים יודעים על העושר, כי אפילו הכי עניים הולכים לבית יקפה מקומי באיזה פחון עם כמה שרפרפים וטלוויזיה. הם רואים את העושר בטלוויזיה, והם נוסעים בטנדר, שיש בו אולי רק שלד שה גלגלים, אבל הם נוסעים ועוברים על פני העושר, שמוציא להם את העל נים.

וכל מה שהעשירים מצליחים למצוץ ולגוול היום, כל מה שהם לא משלמים במסים כדי להתחלק עם האחרים, הם ייאצו להשקיע פי עשרה כדי לה גן על עצמם בכלבישמירה ובגדרות חשמליות.

אז זו התמונה האפוקליפטית שלך למאה הבאה?

יש לנו כמה שעות עד המאה הבאה, וזה כבר כאן, זה כבר כאן, רק עוד לא רואים את זה. יראו את זה דרך פטיש על הראש, כמו שאנשים רואים הרבה דברים. וזה בהחלט הפחד המרכזי שלי היום, שהרבע הצפוני-מערבי של הערץ לא הולך ונעשה עשיר, והיתר הולך ומידלדל. אמרו לי שמה שאמריקה מר ציאה כל שנה על מוון לבעליחיים, יכול להשביע את הרעבים באפריקה, ומה שאמריקה זורקת מהמקרר, יכול להשביע את הרעבים באסיה.

זו אנוכיות חסרת-לב, גם של העשירים הגדולים, אבל גם של העשירים הקטנים, כמונו. יש לנו הנחה שמה שקורה מעבר לשכונה או מעבר לכביש, בשכונות המצוקה, זו בעיה שהממשלה צריכה לפתור, זו לא בעיה שלנו. אבל זו כן בעיה שלנו, והיא תגיע לסף דלתם של העשירים והשבעים בצורה מרה מאור. מול זה הכול מחוויר בעיניי.

העוני והעושר בעולם, זו לא המצאה של המאה העשרים, ודאי לא של המאה ה-21.

אבל אף פעם לא היה מצב, שהעושר היה בו די לפתור את הבעיות של העוני, ואף פעם זה לא היה כליכר שקוף, שכולם רואים את כולם, ואף פעם הבעיה הו לא היוותה סכנה לשבעים ולחוקים. היא מסוכנת דווקא לאנשי

ירושלמי מודל 40, עמוס עוז

על הזקנה:

"אני לא מנסה לתפוס

איזו רכבת שאיחרתי,

אבל אני לא רוצה

לכתוב את אותו ספר

פעמיים, ואני יודע

שקצת אני עושה את זה.

החודקנות מעסיקה

אותי. אני יודע לאן אני

הולך. אני יודע שעכשיו

אני מודקן, ואחרי זה

אני אמות

על מיכאל שלי:

"היה לנו חדר שירותים

ומקלחון במדל של תא

שירותים במטות, והייתי

מתיושב עליה, שם על
הברכיים אלבום של ואן-
גוך, עליו בלוק מכתבים,
ועל הבלוק כתבתי
בליחות את 'מכתב אל שלי'

יכול להיות. ב'אתו הים' היה לי באמת צורך לשבור את הקו שבין מסומסר למספר, להניח את הדברים כמו שהם. כבר אין סודות. אנשים יודעים איך קראו להוריו? אנשים לא יודעים שאמי התאבדה, ושאני יריתתי ל'דרכיו' בקיבוץ? הלא לי כבר יותר להציבור מאשר שלי. אפילו הישיבה שלה כל הימים ליד החלון. זה מזמן חופש ממני.

אוסף עזרא
ארכיון אמנות במ
מרכז תרבות
הר הבית, עמון

ה'יית' מריק את האור, סוגו את האסלה, מתיישב עליה, שם על הכרס
הם אלוים גדול של ואן גוך שקיבלנו לחתונה, על האלבום הזה הייתי
בן בלום כמתיים, ורע' הילוק כתבתי בלילות את 'מיכאל שלי' ועישנתי
אתוך הכיור של רחצה הדיים.
חודש לפני שפרצה מלחמת ששת הימים, נסעתי לשבועיים לכפר...

שמלה מחיר: 449 ש"ח
מחיר מבצע: 224 ש"ח

טוניקה מחיר: 399 ש"ח
מחיר מבצע: 199 ש"ח

חולצה מחיר: 249 ש"ח
מחיר מבצע: 124 ש"ח
מכנס מחיר: 289 ש"ח
מחיר מבצע: 119 ש"ח

ג'קט מחיר: 549 ש"ח
מחיר מבצע: 274 ש"ח
מכנס מחיר: 289 ש"ח
מחיר מבצע: 144 ש"ח

מעיל מחיר: 289 ש"ח
מחיר מבצע: 395 ש"ח

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
ARTLAB
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אובססיות

על כל המלאי

50%

אוסף עזרא אוריון
ארסין אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Artlab
Public Art Laboratory

מתאים

יותר אופנה פחות מחיר

כן, כבר עכשיו מכירת סוף עונה בעיצומה עם 50% הנחה על כל המלאי.
בואי לבחור את פריטי החורף האופנתיים במחירי "50% Sale" מיוחדים!
בכפוף לתקנון. לא כולל מח' אלגנט, הריון, ופריטים וב-עונתיים. אין כפל הנחות ומבצעים.

מעיל מחיר: 389 ש"ח
מחיר מבצע: 395 ש"ח

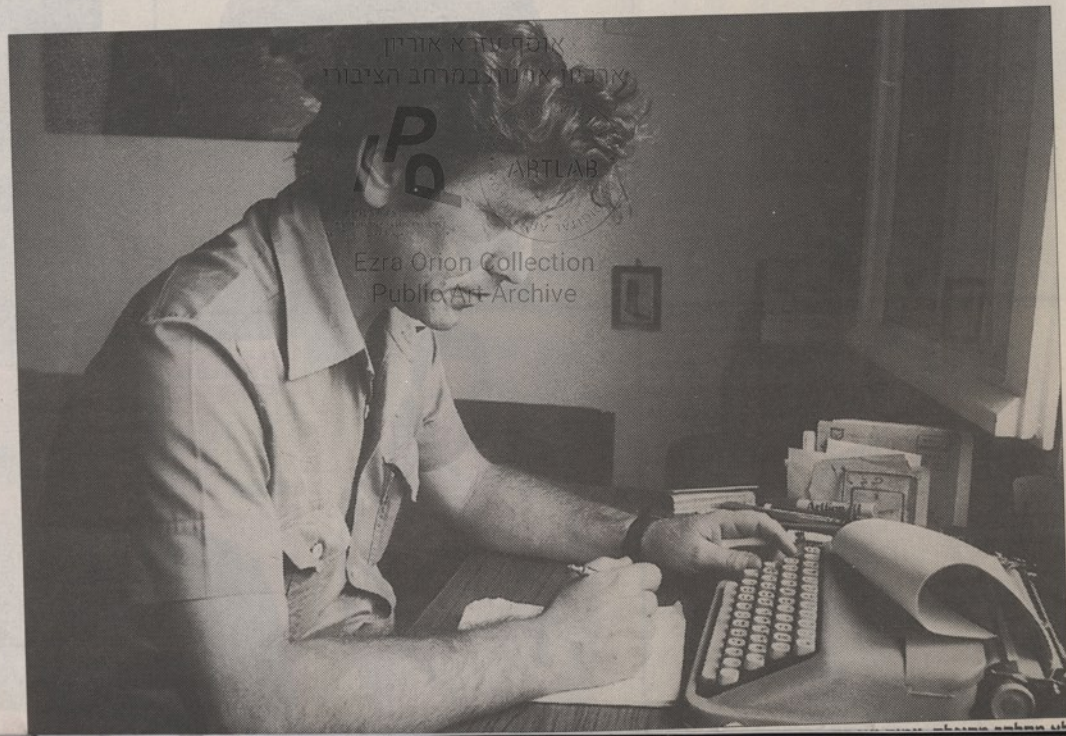
משרד ראשי: רח' הרכב 3 ת"א טל: 03-6393437 ת"א - קניון אביב רח' אינשטיין 40 רמת אביב ת"א - התחנה המרכזית החדשה קומה 4 ■ ת"א - דיזנגוף סנטר (שער 5)
ת"א - חנות עודפים רח' אלנבי 63 ■ ר"ג - רח' ביאליק 28 ■ ר"ג - קניון איילון ■ ירושלים - רח' יפו 43 ■ ראשלי"צ - קניון הזהב קומה 2 ■ בת ים - רח' בלפור 127
חולון - קניון חולון ■ הרצליה - רח' סוקולוב 45 ■ רחובות - קניון רחובות בילו 2 ■ ביל"ו סנטר חנות עודפים ■ יהוד - קניון הסביונים קומה ב' ■ פתח תקוה - הקניון הגדול
נתניה - רח' סמילנסקי 4 ■ חדרה - הרברט סמואל 75 ■ כפר סבא - קניון ערים ■ חיפה - חנות עודפים רח' הרצל 18 ■ חיפה - גרנד קניון רח' פלימן 4 ■ קרית ביאליק -
קריין, רח' הפלמ"ח 44 ■ עפולה - קניון העמקים קומה א' ■ טבריה - רח' הגליל 12 ■ כרמיאל - רח' הגליל 4 ■ נהריה - קניון הצפון ■ קרית שמונה - קניון נחמיה קומת הכניסה
באר שבע - קניון הנגב ■ אשדוד - קניון לב אשדוד ■ אשקלון - קניון חוצות קומה א' ■ אשקלון - פאואר סנטר, צומת סילבר ■ אילת - הקניון האדום חנות מס' 10
אילת - קניון מול הים ■ ערד - קניון ערד ■ הוד השרון - קניון מרגלית השרון ■ נס ציונה - קניון רח' האירוסים 53 ■ נצרת - רח' פאולוס השישי 125, ככר המעיין

ג'רושים מאוחרים

על סדר עדיפויות:
"מבפיה דתית יש בכל
יום עוד ועוד עוולות,
ועם זאת, את העוול
הנובע מהעדר נישואים
אזרחיים אפשר לתקן,
אבל כל בחור שנהרג
בלבנון כבר אי-אפשר
להחזיר. לכן אני בהחלט
חושב שצריך לדבר
עם ש"ס"

על השמאל:
"אחד המדברים
במנטליות של השמאל
שקומם אותי נורא, זה
שלא מדברים עם מי
שחזא לא כמונו. ואני

**להיות מזוהה עם החוויה
הזאת, הצפונית,
שאומרת שאנחנו
לא רוצים את מי שהם
לא כמונו**

אתה מדבר יותר על עוני ועושר ופחות על קשרות עתי. בשנות השבעים, כשהלכת לבית-שמש ולאשדוד, הכתרת את השיחות שניהלת שם בשם 'העלבון והזעם'. כיום אתה בקושי נוגע בעלבון הזה. העלבון והזעם יישארו עוד המון זמן. יהיו עוד דורות עם משקעים, אבל בעיניי יותר רחוק לטפל בתוהם שבין העשירים והעניים מאשר כוון שבין הא- שכנים לספרדים. אני בארם של רחופיות, מסדר את הכול כמו במשק בית: קודם מכבה את הגז, אחר-כך מנגב את הרצפה, אחרי-כן הולך להוריד את הכביסה מן החבל. לא להפך.

איך כל העניין והעוול האלה מתיישבים עם החלומות של מייסדי המדינה?

אנחנו נוהגים לדבר על החלום של האבות המייסדים, וזה קשקוש. האבות המייסדים לא הביאו חלום אחד, הם הביאו פרציה שלמה של חלומות, ואחד ביטל את השני. חלק רצו לעשות פה גן-עדן סוציאליסטי כזה, שרוסיה עצמה תבוא ותשתחוה אפייס, וחלק רצו מדינה עם סממנים מהטרטים של הוליווד, וחלק רצו להביא את המשיח. חלק רצו להיות 'מדינה מתוקנת', שהם רוצים להיות 'מדינה מתוקנת', והם התכוונו לפינה הצפון-מזרחית של ניר-אנגלנד. וחלק רצו פה אימפריה צבאית שתעשה אנטבה כל שבוע, אז מראש זה היה מגדל בבל, יותר שם משפחה משם פרט. העלייה מרוסיה כאילו מוסיפה עוד מרכיב לפדרציה של החלומות. היא הוסיפה המון מתחים לחברה הישראלית, וזה טוב, כי יש בציבור הרוסי משהו שמכריח את הישראלים לבדוק מחדש שאלות של זהות, לא שהם לא בדקו את זה קודם לכן, עכשיו זה יותר מורכב. כלום מרבית כמה הרבה אנחנו נותנים לעולים - שיכון ומענק וסל קלי- טה לא התחילו עוד לחשוב כמה אנחנו מקבלים מהם. לא רק שפע עצום של מיומנויות והשכלה שהם מביאים, אלא גם בגלל המרכיב הספקני, הביקורתי המאוד פרגמטי. שמת לב שהעולים החדשים בתוך עשר שנים כבר החליפו כאן ממשלה שלוש פעמים. זה ציבור שיועד לעשות תפנית. ראינו אותם הרי לבנים גם לימין וגם לשמאל. אני מניח שבגישת הרמת-הגולן הם נוטים להצביע נגד ברק, ואני מצטער על כך, אבל הייתי אדייל לו הייתי אומר 'חבל שהרוסים באו, הם מצביעים נגד ברק'. מוטב לי שברק ייפול ושכל היהודים מרוסיה יהיו פה מאשר שברק ינצח, והעלייה הזאת לא הייתה.

רגיש, חולדאי

מי? שילון

תאצור ריינג'ר ולנהיג בלכלת הצמחה המהירה, כי שם, בחוץ, מתקתקים שעונים של יאווה והשפלה ועוול. כל אחד צריך להבין שהשעונים האלו מת- קתקים לו. גם פה. גם לנו. גם לאהוד ברק.

אתה מאוכזב מהמדיניות הכלכלית-חברתית שלו?

אני לא מצליח להשתכנע מהרגישות שלו, ולא רק הרגישות, אלא גם מה- הבנה שלו לסכנה הגדולה שבתוהם בין עשירים לעניים. בעניין הזה הוא צריך להכריע הכרעה עמוקה בין הקו של המשקיעים, של בעלי-ההון, של חלק גדול מן הכלכלנים, שאומרים לנו שאם כל הספינה הזאת תפליג גבוה ומזהר, יהיה טוב בסופו של דבר גם לא- לה שגרים במדורים התחתונים של הסי- פינה, לבין האחרים שאומרים שזה לא- בהכרח יהיה.

כבר ראינו איך הסופלה הזה תופח למעלה, ולמטה לא נשאר כלום. כבר ראינו ספינות, שעל הסיפון שלהן רוק- דים וחוגגים ושותים שמפניה, ולמטה עבדים חותלים במשוטים. ואני לא בטוח באיזה צד אהוד ברק בעניין הזה ולאן הוא מוליך.

במהלך הבחירות הוא דיבר דברים כלבבי על חוקנה במסדרון ועל הצורך בשינוי, אבל אני לא רואה באופן שבו מבשלים את תקציב המדינה שהוא מבין עד כמה המתח בין עשירים לעניים במדינה מסוכן וקרוב להתפרצות.

בייחוד שוחט, חבר טוב שלך, הוא שותף מלא למדיניות הכלכלית הזו, אפילו אחד מקברניטיה.

שוחט ואני אכן חברים טובים מערד, אבל בעניין הזה אני באמת לא מבדיל בין ברק לשוחט. אני לא רואה אצל שניהם את החרדה שישנה בי מפני האסון, מה חיות מצפה שברק יעשה?

הייתי מצפה ממנו שכמו שכלפי העם הערבי הוא נותן וגם דורש צעדים בוגי אמון, יוצרי תקווה, שיעשה גם צעדים בוגי אמון ויוצרי תקווה כלפי הע- ניים והעשוקים במדינת ישראל. למשל, שיחליט לקחת שתי עיירות בנגב, אחת יהודית ואחת בדואית, ושני יישובים בגליל ולמקד ולהורים אליהם משאבים, שהם יהיו בבחינת מה שקוראים פיילוט, כדי שהאחרים יראו שזה בדרך. צריך שייראה שהוא נותן לשלושה-ארבעה יישובים בארץ תקווה, מו- רים אליהם משאבים שהוא נותן מערכות החינוך הבריאות על הראש. מה שדרוש לזה הוא סכום שלא מטלטל את כל התקציב, ומבחינה רגשית זה היה נותן תקווה לכל היתר.

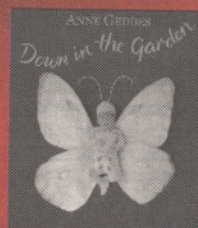
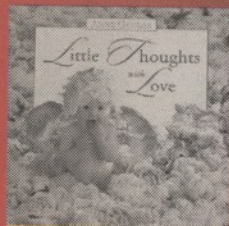
כל ההתחלות...

עם מיטב הספרות העולמית
ב-25% הנחה!

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

החודש בסטימצקי - התחלות חדשות, הזדמנויות חדשות

אינטרנט במבצע - עד 500 ש"ח מתנה
התחברו עם נטויז'ן וקבלו זיכוי ללומדות הספריה החינוכית של מטה ולספרים פרטים בחנויות.

מילה במילה

אוצר המילים הנרדפות, ניגודים ושדות סמנטיים. תזאורות של השפה העברית.

מחיר היכרות: 120 ש"ח

חדש

בכל שבוע ספרים

בחצי מחיר

האוסף החדש של
Orion Collection
Public Art Archive
נוספים

פרטים בחנויות

- אוריאל לוי, מושב לכיש
- מנשה מישל, קרית אתא
- חבי גרינברג, רמת גן
- ישראל כנות, חיפה
- פומפן-ברמן, נתניה

הזוכים

"ב"מבצע צרפת"
סוף-שבוע זוגי
בפריס

השלימו את האוסף הקלאסי שלכם
במחירים של תחילת המילניום
מבחר של למעלה מ-60 תקליטורים בהוצאת
MUSIQUE D'OR ב-11 ש"ח בלבד

WINTER SALE!

מבחר ענק של ספרים מוזלים
באנגלית, צרפתית, ספרדית
גרמנית ורוסית.

ס פ ר י ם ז ה ס ט י מ צ ק י
ו ס ט י מ צ ק י ז ה ל א ר ק ס פ ר י ם

גירושים מאוחרים

על ירושלים:

"אני חושב שהחילונים
לא נאבקו נכון בחרדיות
בירושלים. זה מאבק
רוחני-ערכי, ואנחנו לא

עשינו שום ניסיון
לפתות אותם לתרבות
עברית אחרת, רק צעקנו
'השחורים באים'.
השחורים באים'
בהיסטוריה וסלידה"

על יצחק שמיר:

"גם הוא חזמין אותי
והתפעל מהעברית שלי
ועשה מה שהוא רוצה,
כמו בולם. אני מחכה

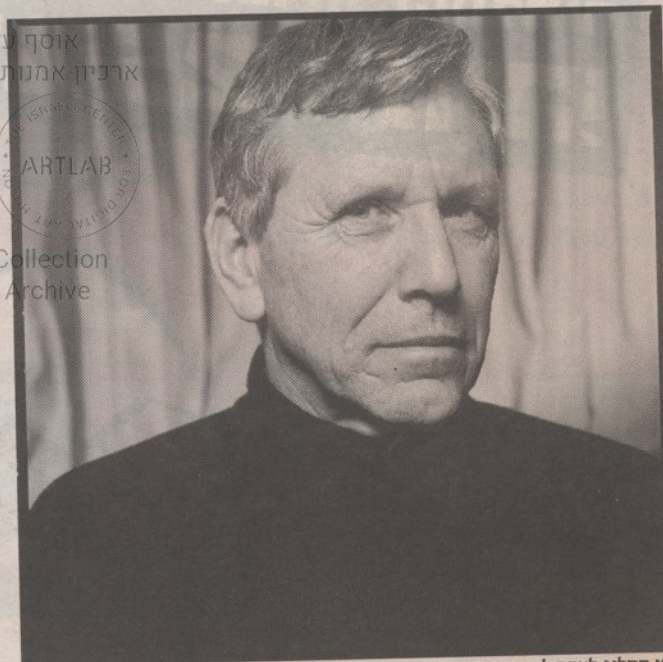
רבות, התבנה שאני יכול לתעב את הספינה הזאת, אבל
אני בתוכה, וכל זמן שאני בתוכה, אני גם אחראי, ואם
נחצוהו אליה מים, תשאב אפילו בכפית. זה הולך ונעלם.
אין בשום מקום את התחושה שגדלתי אתה כילד, שאם
יש בעיה, או תתעורר, תעשה משהו, תשים שתי אגרי
רות בקופסת הקרון הקיימת. תן חצי מיל לצדקה, לך
להרדוף, לך ללמד עברית לעולים. עם כל זה גמרנו.
אנחנו האנושות השבעה בקצה המקבל של הפינוקים.
זה מאוד חזק אצל היאפים. אני רואה אצלם את הא-
גואים הגלוי, שמקבל לגטימציה רוחנית וסביבתית.
אני מסתכל סביבי ורואה המון אנשים, שעובדים מעל
לכחות שלהם בשביל להרוויח יותר כסף ממה שהם
צריכים לשלם לקנות דברים שלא נחוצים להם, בשי-
ביל לעשות רושם על אנשים שהם לא אוהבים. וחבל
לי.

לטלוויזיה יש תפקיד מרכזי בתהליך הזה. היא עו-
זרת להצמיח את סוג האדם, שגולד כדי שיפנקו אותו.
פעם אישה אחת באיזה קטע פרהיסטורי התפשטה עי-
רומה, שכבה על המיטה, עצמה עיניים ואמרה "תפתיע
אותי". זה מה שקורה מול המסך.

כחלק מהמערכה של האינפנטיליזציה של המין הא-
נושי, בעצם, מומינים אותו לשבת על הכורסה, למתוח
את הרגליים, להישען אחורנית וליהנות. שהעולם יבוא
ויענג אותו, זו הפוזה של התינוק. זו לא פוזה ארוטית,
זו פוזה אינפנטילית. כל האנושות היום היא כזאת. אני
שים קמים בבוקר ומצפים שהעולם יפתיע אותם, ירעיף
עליהם, יפנק אותם. הם מתלוננים שמשעמם להם, שלא
מספיק מסעיר, שלא מספיק משעשע.

אז אתה מתרים את הטלוויזיה?

אני מדליק טלוויזיה רק כדי לראות חדשות. לראות
איוה קומדיה, כשאני עייף מאוד. מלבד זה, אני לא רואה.
אני לא אוהב את תכניות האירוח למיניהן. יש בהן מרכיב
בין חוקים של רוע"ל ושמחה לאיד. רוב התכניות כמו רוב המוספים בעיתונים,

צילום: ורדי כהנא

אין תחליף לאדם לבדו, עמוס עוז

(המשך מעמוד קודם)

עברית, מילה לא נדבקת למילה, אבל אתה צודק"

נוסף לזה יש שם שמירה קטן ואמץ, שמגן עלינו מפני השירות של השו"ת. אבל כלב השמירה הפך לרוטוויילר, הוא הפך לרשות רביעית, אבל כוונה שהיא יותר חזקה מכל שלוש האחרות. אני אישית לא רואה ולא מבדיל בין תכניות האירוח האלו. כשאני מגיע כבר לתכנית, אני לא מצליח לזהות את המנחה. אני אפילו לא מצליח להבין דיל מה פרסומת ומה לא פרסומת. אני מוכרח להודות שאני אפילו לא יודע בכלל איך נראה דן שילון.

ואמנן לוי ורפי רשף?
אני לא כליכר מבדיל ביניהם, כי אני לא רואה אותם. זה מוכיר לי שפעם היה שדר ספורט בשם אלכסנדר אלכסנדרוני. באחד הימים התכנסו עיתוני אים אצל בני גוריון, והוא עבר ולחץ ידיים לכולם, כשהגיע לאלכסנדרוני אמר "אותך אני מכיר". אלכסנדרוני זרח, ובני גוריון הוסיף, "כל מוצאי שבת אחרי החרושת אומרים ברדיו 'אלכסנדר אלכסנדרוני', ואז תיכף ומיד אני אומר לפולה פולה, תכבי את הדריין".

ההארד-דיסק שלנו נמחק

החדשות המפתיעות הן שעמוס עוז צופה את התכונות הספרותיות ודעיכת החלקית, והוא די שוהי נפש בנידון. כן, הוא חושב שיהיה רע. לא, הוא לא פסימי. "מערבוב", אמר עוז, "תמיד אומרים שצריך להחזיר את ישראל לממדיה הטבעיים. אני חושש שהספרות הכתובה הולכת וחוזרת למסחרות חשבוניות. מזה המאה ה-18 לא אף אחד לא היה לספרות פריצת דרך ענקית. היא הפכה למרכיב הסלונים, היא קיבלה אפילו נוכחות בקרב הפוליסטי. אני חושב שעכשיו היא תחזור ותצטמצם ותהיה לנחלת אלה שתמיד קראו".

אני לא יודע פהה יהיו, אבל כדור לי דבר אחד, גם אם הקריאה תידלדל לגמרי, ויפסיקו ללמוד ספרות בתיכון, וכמעט לא יופיעו יותר ספרים, והאנושות תהיה רבוקה לצג, ואת הספרות הציובריות יסגרו עם שני קרשים ומסמרים כאלה על הדלת, בלי להיתנב לשם ג'אנקים של ספרים ועם פנס בהסתר יצאו ספרים מהקופסה הזאת.
כי אין תחילת לאדם לבדו עם ספר, לאינטימיות החושנית הזאת. לא צג, לא סרט, לא שום פנטזיה כי אם המשורר שר "בין עבי אש ועבי דם השמש רד לפאת הים", או אני מביא את עבי האש ועבי הים שלי. זה עולם הספי' רים, אי אפשר להתחרות בהם, אבל אין לי ספק שזה ילך ויצטמצם. יצטמ' צם מאוד.

יצטמצם כמו היכרון הקולקטיבי שלנו, שאתה טוען שהוא הולך ונ-

מחק?

אני חושב שההארדדיסק שלנו נמחק. היום כל אחד זוכר את ההיסטוריה

גנוס. מיתוס, אסור להאמין לשלטון. הם לא יאמננו את תחזיות מוג' האוויר, כי זה בא מהממשלה. יהיה קשה, כי הם לא באו ברובם כדי להיטמע בתרבות הישראלית, והם יעשו להם מובלעת משלהם, יעשו להם גטו, אבל מצד שני מי לא גטו פה? שנקין זה לא גטו היאפוית זה לא גטו? יש שקושרים בין העלייה הזו לעלייה באלימות בחברה הישראלית בעשור האחרון. לעתים די בתפוסות שומעים על קבוצה של נערים הלומי ודוקה שהסתבכו במעשי אלימות.

ואני עוד זוכר את הסיפורים, שהיו על בריונים הלומי ערק, וגם אז היה לזה צליל עדתי מאוס, וכשרצו לדבר על סקנדלים בבוהמה, אמרו שהם הלך מי ויסקי. תמיד הייתה אלימות. זה לא חדש, זה לא חליה שהעלייה הרוסית המציאה אותה. אני זוכר שבשיראל של לפני חמישים שנה הייתה יותר אלימות בחיי היומיום ואפילו בבית הספר מאשר היום.

אני קיבלתי הרבה מכות, כשבאתי לחולדה, על זה שהייתי עירוני, ובעד זה שכתבתי שירים, ובעד זה ששמעו שחלק מהמספחה שלי אהדי האצ"ל, ובעד זה שהם ידעו שיום אחד אני אעזוב את הקיבוץ. חטפתי מכות ונשאיתי בחיים. ולא רק אני. בארץ הרביצו אז במוטות ברזל, ככה שאני לא רואה כאן תופעה שהולכת ומתגברת. היא הייתה קיימת תמיד.

תחדש לי, תפתיע אותי

עם האלימות, כך מתברר, עוז מסתדר, אבל האינפנטיליות מוציאה אותו מהכלים. "הייתי לא מזמן בארצות הברית", הוא אומר, "וקניתי שם עיתון יומי. בעמוד הראשון הייתה כותרת על ספורטאים. פתחת את הדף של חדשות העולם, ובעד באמת הייתה כותרת על שמונה שורות על שיטפונות בהר דו עם עשרים אלף נפגעים. יתר העמוד הוקדש לשני דובי פנדה, שהביאו מסין לגן החיות באטלנטה כדי שהם ידווגו.

"בהתחלה בעסתי. אמרתי לעצמי, מה זה, זה עיתון לילדים? אחר כך הבנתי, זה באמת לילדים, והאינפנטיליזציה הזאת היא לא משמיימת, אלא קשורה ברצון למכור לנו וברצון לעשות אותנו אטומים-מוח, בקיטש מסחרי".

למה רוצים לעשות אותנו אינפנטילים?

כי ילדים צורכים יותר וחושבים פחות, לפני שהם מכניסים את הירד לתוך הארנק. גם אצלנו זה ככה. גם בעיתונים שלנו כמעט הכול כתוב לילדים, וגם בטלוויזיה יש כל הזמן פנייה למבוגרים בנוסח "תהיו ילדים, אנחנו נגנפם אתכם, מגיע לכם פיגוק. מגיע לך שתפנק את עצמך". השרד הס' מוי גם של הפרסומות וגם של העיתון זה "לנו מגיע". ההנחה הסמויה היא שהמדינה היא האבא, שהממשלה היא האמא, ואנחנו הילד. ולא סתם ילד, אלא הילד הצעיר, ואם אבא ואמא לא נותנים, אנחנו נקים צעקה ונבייש אתה לפני השכנים.

בסר'הכול, מה שנמצא בשורה התחתונה זה 'אני'. נעלמת תחושת האחד

המאה
מבט נשי
ה - 20

אִישָׁה עֲבֵרִיָּה, מִי יִדְעַה חַיִּיד

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

איזה דרך עשתה האשה הישראלית מאז נדרשה להיות רק יפה
ואופה ועד שהחלה לנהל גם את הקריירה והבעל? המגזין 'לאשה', חלוץ
שבועוני הנשים בארץ, מוציא בימים אלו אלבום, המסכם את פועלו
מערב הקמת המדינה ועד מוצאי המילניום. הזדמנות לצילום פנורמי של
התפתחות התודעה הנשית, לאור הזיכרונות

העכשווי דורש מהדונה אידאלה הוכחת כישורים גם במעגל שבין ניהול

השן האקדמיים אל חיונה של נשים ללא השכלה גבוהה.
מאזרחי נערת-השערה הצעירה, בהרבה מהקורסות הממוצעות, ומבין
הפרסומות המאצות בקורות להשתרל להיות צעירה, רוה, צחת-עור
ומאופרות תמיד, ממתח מסר אחר, המטיף לנשים לבנות עולם משלהן,
לפתח קריירה עצמאית ולחתור למעמד שווה לזה של הגברים מתוך
צפנה של כוח.

המדינה על מוצאי הלימים. בין השאר, חששתי שיש פער בין המדינה לבין המעשה, אז הולדת הקשיים, מזרזת העצת שפורסמו בעיתון בעשור הראשונים, הם שמספקים את הרישום הבכיר ביותר של דרך התחתית שעברה האיש השאילתי. איך היה דליה איציק, דורות ייניש או אילנה דין מניבות על העצה "היי מרוצה בינוניות את. אנשים מפורסמים, משלמים מחיר על גדולתם. הם עצבניים, אינם מוצאים שקט בפנשם, הם מתווכים ואינם מורשים לעצמם לנוח. אישה בינונית מוסרת למשפחה הרבה יותר מאשה מפורסמת המכורה לקהל." ("ביבות הבינוניות", מארס 48'). כך היינו.

הא'ישה המבשלת

כשהוכרז בסוף אפריל 1949 על משטר צנע, מתגייס 'לאשה' באמצעות המומחית לבישול, מינה מאיר, לסייע בעצבה לעקרנות הבית הנאלצות לקצץ בהוצאות: "כשל" ליוממים. באופן כזה תקטץ בהוצאות רבתי: חומרי ניקוי אחר, חרבי במצור. חלב. כ-100 גרם בגינה אצלם כמעט אר תה כמות חלבון כ-100 גרם שגר. ואילו דגם השניים, ד"ר ברסלאוור, קובע בפסקנות: "המחסור בכסף בריא לשרישים. המלומדים הוחיבו כי הירקות מכילים חומרים המחזינים את השניים".

גליון פוגדל לי

תחת הכותרת 'אושר או מולדת' מתפרסם
מכתבה של בחורה בת 21, שהיכירה בחור ש
מפגש' שביקש את ידה. אחרי סירובה, משום
שהוא נתן אמריקני ורועה לשוב למולדת
אחרי המלחמה. "אני ציונית אדומה ורוב
הזמן את ארצי ומשפחתי, אך אני יכולה לשבח
אותו". 'לאשה' שולח לה ברכת 'ישר כוח':
"נצחוננו היה שלל תסכסכי בשום פנים לה".
בשפתו היא שולח ולנסות אתה לאמריקה. אנו
רק משום שאנו רואות חטא בעיזות הארץ, אנו
גם מהפחות את חובלי להיות מאושרות הרחק
מהמולדת וההתחייבות לך כליכך".
שתי בערות ממלכתות וחובות ל'לאשה'
בדצמבר 47, וזמן קצר אחרי ההכרזה על
חוקת הארץ: "עייני אצלנו תחנה של נטורים,
בתוכם מהפחות ישרינגילנו. אבל כפפרנו

גירושים מאוחרים

(חמש עמוד קודם)

הפרטית שלו. זוכר איזה עוללות עשו לו.

גם אתה מתעסק בכאבים הפרטיים שלך לא מעט.

כן, אבל לא כל הזמן. אצלי גם בדברים שאני כותב הפרטי והמשותף בכ"ל מטפסים אחד על השני. זה היה ככה רוב ימי חיי. הסופר הגרמני, דיגפריד לנץ, אמר לי "בכל הסיפורים שלך כל שעה הגיבורים מדליקים את הדריז לשמוע חדשות".

ג'ון דן כתב פעם שורה נורא מפורסמת: "שום אדם הוא לא א". זה נכון. השנים הביאו אותי למסקנה, שבן-אדם הוא אכן לא א, אבל כל בן-אדם הוא חצי א. מחובר ליבשה, אבל רק בצד אחד. וצריך להיזהר לא להיפך לאי שלם. יש היום נטייה כזו.

בעיקר אצל סופרים צעירים?

גם אצלם, אבל לא רק. יש התמעטות בכתיבה על נושאים, שיש להם שורש פוליטי והיסטורי. אני בהחלט רואה קו של התפצלות הויכוח. אולי זה אחד הסימנים של הגיל. אולי זה קשור לזה שאני שייך לקומיק אנשים שיותר וקו מהמדינה. שזוכרים את האנגלים וזוכרים את מלחמת-השחרור לא דרך העיניים של היסטוריונים חרישים.

מפריע לך שסופרים צעירים כבר לא התומכים על עצומות פוליטיות?

תראי, אני חושב שרבים מהם, באמת לא מוזי להם כלום. אולי חלק מזה נובע מכך שהנסיבות נעשו יותר גורמליות. זו כבר לא תקופה מהפכנית. אבל אני, עד היום יש לי הרגשה שמה שברק לא יעשה או כן יעשה, אסור לי לישון בזמן שצריך לשמור עליו.

הפוליטיקאים הצעירים שנכנסים לחדר, מתייעצים אתך סחות מהדור הקודם של הפוליטיקאים של מפלגת העבודה. ברק לא הרים אצלי טלפון כבר חודשים. זה משקש את הירידה במעמד אנשי-הדור?

אני לא חושב שאני צריך להגיד לבי רק עם מי להתיעץ. פרס היה מתייעץ עם המון אנשים. אפילו אלה שהוא לא

נועק, פרס

דברן, יצחק

הילכים קופצים כזה, בריחוף. בירושלים הלכנו תמיד כמו אחד שאיחר לקר נצטר, על קצת תאבצנות וזה חלשקע הזה הירושלמי, אם כבר שמת רגל על האדמה, את המה-לך-הוא-אנשים שנה עד ששמנו רגל, אם אתה תרים את הרגל, אולי לא ייתנו לך להחזיר אותה.

אני זוכר-אפסעם באתי ללדת שלי, וקמתי בכור ויצאתי לשחק באיוו ביכר קטנה שהייתה שם, והכוכב כבר לא הייתה. היוו אותה. קיבלתי הלם. בירושלים בתים לא יזויו כלום. מה יזויו, את הריחותים או הריחבית? כי ירושלים הכול היה יותר מסוכך.

ובזה הוא גם חיכם שניך אליה?

כן, אהבה, שנאה. אני לא עושה איראליזציה של העיר הזאת, גם לא בספי רים שלי. גם בירושלים של חנה ב'מיכאל שלי' אני כותב בתעורבות של גע' גועים ושיגמוח ועמוס וקלסטרנפוביה-נודאה וחרטה אפרורית כזאת. אני כר תב על ירושלים כמעט תמיד מגעוע ירושלים של ילדותי היום כבר איננה. יש במקומה עיר אחרת.

חרידת יותר.

כן, היתר. אני חושב שהחילונים לא נאבקו נכון בתרדית בירושלים. גם במקומות אחרים, אבל בעיקר בירושלים. זה מאבק רוחני-ערכי, ואנחנו לא עשינו שום ניסיון לפתות אותם לתרבות עברית אחרת, רק צעקנו "השחורים

באים. השחורים באים" בהיסטריה וסלי-דה.

ובכל זאת, אתה כבר לא בירוש-ליב.

כן, טוב לי לכתוב על ירושלים קצת מרחוק.

גם בתל-אביב אתה לא כותב. לא בגלל המורכבות שלה, להפך. עד היום תל-אביב היא חושנית בעיניי וק' לתדעת. ב'אותו הים' כתבתי על תל-אביב "עיר סמרטוטית וסקסית". ונעים לך בה?

בסדר-הכול נעים לי כל עוד אני עם הגב לדרום תל-אביב ולשכונות ולחל-קים גדולים מיפו. אני מדבר על זה לפי

על אחוד ברק:

"הוא איש חריף וזריז.

אני לא מכיר את

הקבוצה שהוא מתייעץ

אתה. זה שהם מסיירת

מטכ"ל, זה לא מביתם

אותם לטובה או לרעה.

זה לא עושה אותם

בעיניי השאור שבעישה

ומלח-הארץ ולא גנרלים

מרוככים ואטומי-מוח"

על שמעון פרס:

"פרס היה מתייעץ עם

המון אנשים. אפילו אלה

שהוא לא היה מתייעץ

איתם - יש אנשים שגם

אבל אין לי טיפת מרידות על זה שאהוד ברק לא מטלפן אליי. זו לא בעיה בעיניי

מקום בעיניי? היית בן מאומץ במי שפחה של בקיבוצי. ההורים שלו קיבלו אותי למשפחה כשהייתי ילד-חורץ, והאחרון שחשבתי עליו שיהיה פעם ראש עיר או טייס, זה רוני. הוא היה הילד הרגיש שניגן בכי נור, והוא היה ביישן גורא. היה קשה להוציא ממנו מילה, תמיד הפטיר רק "בסדר" או "לא בסדר". הוא עבד כנוי, ואני זוכר שאחרי שכולם כבר התקלחו, הוא עוד היה מעביר ממטרות וסוחב צי נורות והופך אדמה בקלשון. אני לא מצא נורות והופך אדמה בקלשון. אני לא מצא

חריף, ברק

מתנפל, שמיר

העובדה שהוא מעריץ להחליף דעות עם יוצאי מידת מטב"ל מאשר אתך משקפת משהו, לא? יכול להיות שהוא יודע מראש מה אני אגיד לו. הוא איש חריף וזריז. אני לא מכיר את הקבוצה שהוא מתייעץ איתה, ויכול להיות שכולם שם אינטלקטואלים ממדרגה ראשונה. זה שהם מסיי רת מטב"ל, זה לא מכתים אותם. זה לא עושה אותם בעיניי השאור שבעיטה ומ' לח'ארץ. אבל זה גם לא עושה אותם מראש גנרלים מרובעים ואטומי-מוח. ועדיין, אותם הוא שומע. אותך לא.

יש הירדלות במעמד של אנשי-הרוח, אבל לא מפני שמתייעצים אתם או לא. הרי גם בונים שכן התייעצו עם מה שקוראים אנשירות, לא עשו מה שהם אומרים. מאז שהייתי בן עשרים אני מוזמן לראשי-משלות. מימי בן גוריון ממנינים אותי ושואלים מה רעתי, ובדרך כלל מעריצים את התשובות שלי, ואומרים "נפלא" ומתעלמים מדבריי לגמרי. אני זוכר שגם יצחק שמיר הזמין אותי והתפעל מהעברית שלי ועשה מה שהוא רצה. כמו כולם. אני מחכה ליום שמישהו מהם פעם יגיד לי "חרא של עברית, מילה לא נדבקת למילה, אבל אתה צורק".

בכל ירושלים לא הייתה פילגש

בית-הקפה שאנחנו נפגשים בו לשיחה על קפה פילטר, נמצא בתל-אביב. בימי חול עמוס עוז גר בערר. בסופי-שבוע הוא עובר לתל-אביב. "הנכרים שלי פה", הוא מסביר, "יותר קל לי לבוא אליהם מאשר לגורם אותם לערר". תל-אביב לא חרשה לו. כשהיה ילד היה מגיע אליה מדי פעם לבקר את הדורות שלו, "זה היה אז עניין גדול. שום נסיעה לחוץ-לארץ לא תשווה לה' תרגשות של הנסיעות הן לתל-אביב. היא הייתה מלאה אנשים שופים כא' לה, הולצים, חושניים, בבשילי זו הייתה מוטציה גנטית בכלל, יהודים שר' חים. ועור שופים."

"אצלנו בירושלים ריבירו על תל-אביב בשקט, כאילו היא פרויקט סורי של העם היהודי, שיותר טוב שאחרים לא ישמעו. ריבירו על כל זה בהתנש' אות וכל זאת קצת בקנאה. כי שם קרו הברכים. שם הייתה אופרה, שם היו עיתונים, משם באו הסקנדלים, הבוהמה, הפילגשים. בכל ירושלים לא הייתה פילגש."

"כשנסעתי לתל-אביב, הייתה לי תאום הרגשה שהגרביטציה בתל-אביב שונה מהגרביטציה בירושלים, שאנשים הולכים כמו ארמסטרונג על הירח -

ביע בתל-אביב, אבל אני חושב שהתל-אביבים עשו טוב שבחרו בו. כעד אפי אני חותם עליו בשתי ידיים. אתה מגיע לפעמים לשנקן, לפלורנטינו, למעוזי התל-אביביות היא-פית העכשוויות? לפעמים אני עובר שם. יש שם סיפור, אבל זה כבר לא הסיפור שלי. אני כבר לא האיש שיכול לספר אותו, אבל הוא מסקרן אותי, אני רואה בו גם חן וגם אנוכיות.

בסופו של דבר, אתה ואתה בתל-אביב מאשר בירושלים. זה מוצח את התהליך כולו. היית אומר שבסוף המאה הזו, דקה לסיום, התל-אביביות ניצחה את הירושלמיות?

אני רוצה להאמין שבמאבק התרבותי התל-אביביות לא תובס. רוב הירושלמים חיים בשפלה, ורוב הישראלים בחרו בדרך החיים היסטיכונית. מבי חינה זו ירושלים היא עם גבה ליתר המדינה ועם פניה אל ההתנחלויות ואל ההיסטוריה. והאם את זה גם בהתפלגות ההצבעה. ירושלים בחרה בנתניהו, ושפלת החוף בברק.

בסופו של דבר, התרבות שלנו היא יסטיכונית, אנחנו הולכים ודומים יר תר ויותר לברצלונה, למרסיי ולפריז. כל רצועת החוף מנהריה עד אשק' לון, שזה מוצח שלנו מוצח שלוש רבעים מהישראלים, כולל תל-אביב, הן ערים יסטיכוניות. חמות לב, תומכונות וחילוניות. ושפלת החוף החילונית והנהנתנית הזאת היא גם ההסבר הפנימי העמוק לתוצאות הבחירות האחרונות. בן-בסך-הכול כל המפלגות התחרו על לבו של הישראלי אוהב החיים הנהנת' תן.

לפי דבריך מתחילת השיחה, אתה דווקא לא אמור להיות מאושר מזה.

זה לא בדיוק אני, זה לא משאת-נפשי ומשום חיי וארץ חלומתי, אבל אני יכול ליהנות מהיסטיכונות הזאת. היא לא אני, אבל אני אוהב אותה.

(המשך בעמוד 86)

www.dell.co.il

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

כל היתכנות במקום אחד!

Extra Orion Collection
Public Art Archive

■ המבצעים הטובים ביותר ■ המחירים הטובים ביותר
הדרך הטובה והמהירה לקניית מחשבים!

החל מ-
\$649

החל מ-
\$1999

3272 לחדש
בהשכרה תפעולית ל-24 חודש
(144 ש"ח לחדש, כולל מע"מ)

DELL Optiplex

מחשבי הדור החדש

בהשכרה תפעולית ל-24 חודש
(442 ש"ח לחדש, כולל מע"מ)

DELL Precision

תחנות העבודה הגרפיות הטובות בעולם

החל מ-
\$1999
(9,940 ש"ח כולל מע"מ)

החל מ-589 לחדש
בהשכרה תפעולית ל-24 חודש
(442 ש"ח לחדש, כולל מע"מ)

DELL Latitude

מחשבים ניידים

החל מ-
\$1799
(8,945 ש"ח כולל מע"מ)

החל מ-580 לחדש
בהשכרה תפעולית ל-24 חודש
(398 ש"ח לחדש, כולל מע"מ)

DELL PowerEdge

השרתים המעולים של DELL

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

UNITECH
TECHNOLOGIES R.S 1996 LTD
'וניטק: רח' הנחשית 4 א.ח. חולון
טל. 03-5590166 בקס. 03-5599868

לתמיכה התקשר בימים א'-ה' 8:30-19:30

1-800-732000

E-mail: smalter@dell.co.il

BE DIRECT™

www.dell.co.il

גירושים מאוחרים

טרגדיה נוראה וכל נחלי הקפה שנשנתה יחד לא ירפאו את הטרגדיה של שני עמים שאין להם מולדת אחת. אני לא צריך כרגע קפה. אחרי השלום נשתה קפה. מה שצריך עכשיו זה גט, פשרה, הסכם על שתי מדינות, להפוך את הארץ הזאת לבית דרומשפתי.

בננות הרננים, בזכות ש"ס

לא רק מהפליסטינאים חולם עוז להתגרש. יש עוד כמה התקשרויות שלמרות שהוא בתוכו, ממש לא היה אכפת לו לפרק. הבועיה היא כשחשבת בוועד, אין פנאי לחשוב על גירושם. אש הקנאות הרתית, למשל, בוועדת מסביב, ועוז אינו מקל ראש בסכנה הטמונה בה. "בכל העולם", הוא אומר, "השעונים נעים לכיוון של קנאות. גם בארץ. כי ככל שהבעיות נעשות יותר מסובכות, אנשים מחפשים פתרונות יותר פשוטים, שזה מה שיש לקנאים תמיד להציע.

"האינפנטיליזציה שירכנו עליה קודם, מספקת לפונדמנטליזם את האנשים, שאותם הוא גואל משממנם. אלה הילדותיים, אלה שכבר שבעו מן הצעצועים הם החומר האיראלי למחזורים בתשובה. אני חושב שהבעיה המרכזית שלנו בתחילת שנות האלפיים היא העוני והעושר, ובמקום השני הקנאות הרתית. אם שואלים אותי לאן פני העולם, אני רואה את האויבים הגדולים של העתיד בראשי הדתות, כל הדתות, שמנועים הסברה נגד ילודה ומתנגדים לצמצום הילודה."

עוד כריז?

כן. כל מה שמדברים על איכות הסביבה או עושר ועוני, ואיכות חיים – כל זה מחזורי מול מצב שבו האוויר והמים לא יספיקו. כל האנושות בתקופת האימפריה הרומאית הייתה פחותה מאוכלוסיית אינדונזיה כיום. ואם זה יימשך לא תהיה דרך לשמור על קיום האנושות. האפיפיוורים והמופתיים והאייאנולות, כל אלה שמתנגדים לריסון הילודה, הם מחוללי העוני והסבל והמלחמות הגדולות של העתיד.

את מערכת הרגשות כאן. הם חושבים בעיקרון שאפשר לקבל את הגולן ולשלוח ליד על זה קבלה בפקס. זה לא מספיק טוב בעיניי, אם זה יימשך קצת, וזה קשה לשכנע ישראלים במי שאלהם. גם את.

הופתעות מהמנומנות של הנשיא למען הסכם השלום עם סוריה?

ויצמן מדבר בשפע. הוא עצבן אותי מזה. כשהוא הפריע ליצחק רבין במהלכי השלום. עכשיו הוא מעצבן את הניצנים. אני חושב שאנחנו נזכור את עוז ויצמן הרבה אחרי שהוא יג' מור להילת נשיא. הוא לא נשיא שישכחו אותו. הוא כמעט אבי טיפוס של איזה דבר, שאפשר לרגוע עליו ואפשר לחבק אותו, וזה לא סותר. אחר את, חשתי, וזה אש חם. אולי גם מפונק. תמיד יש הרגשה שמכל דבר הוא ייצא בשלום.

קנאות בול בחבריו, בדאגה חזה של המאצנאים היר

שואלים היתומים בעורף האויב? לא, אבל אני חושב שזה זאנר שהולך ונעלם. את מקומם יתפסו גברים בחליפות, שיעברו בחברות הייטק.

אני לא צריך פה קפה

בעתיד, אם כן, חליפו אנשי הייטק בחליפות את המ' אצ'נאים במדים. אבל איזה שלום יחליף את המלחמות? והאם יהיה שלום בכלל? עוז כמות שכן. "אני יודע", הוא אומר, "שבסוף זה ייגמר. הקונפליקט בין הערבים לישראלים דווקא לא מפני שנמצאה נוסחת פלא או שאחד הצדדים חוזר פתאום בתשובה, אלא מחמת עייפות ואפסית כוחות של שני הצדדים. לנו אין כוח להילחם על ארץ-ישראל הגדולה והתנ"כית, ול-הם אין כוח להילחם על חיסול ישראל. שתי המטרות התגלו כלא-ריאליות. וכמו רוב הקונפליקטים זה נגמר באיוושה פשרה מרידה, עם צלקות שיגרדו ויכאבו כל פעם שיהיה קר. והיה קר.

שלום רק זה ביטוי שמרנית ישראלים רבים.
לא אותי. אין בין עמים אהבה, זה בלבול מוח סנטימנטלי.

(המשך מעמוד 61)

ומה אתה, אתה יכול להגדיר?

אני ירושלמי מודל שנות הארבעים, זאת אומרת צאצא של פליטים מבוחרים ממזרח-אירופה, עם אהבה-שנאה גדולה לאירופה. זו תערובת של געגועים ופחד ועלבון ורתיעה. אם יש משהו שאני מתקנא בו ברוד הצעיר, ביושבי שנקין, זה שזה דור שיש להם פחות פחדים. אולי זאת ההצלחה הכי גדולה של הציונות, כי אני כבר לא אסתחרר מהפחדים אף פעם. אני תמיד בחדרות, שהספינה הזאת היא קליפת אגוז באוקיאנוס. בעניין הזה אני כבר לא אהיה אדם בריא.

הז הציונות

דווקא כשעוז קושר כתרים לראש הציונות, הוא גם קובר אותה. כשאני שואלת אותו איך הוא מסכם מאה שנות ציונות, הוא משיב ללא היסוס "הציונות הצליחה, והיא מסתיימת בכבוד."

למה מסתיימת?

יותר מחצי העם היהודי יהיה עוד מעט בשראל, עוד מעט יהיו פה המישה וחצי מיליון יהודים, ובחורף-לארץ יהיו המישה וחצי מיליון יהודים. מתבחינה הזאת הציונות מגיעה לסוף תפקידה בכבוד גדול. המחשבה הבסיסית הייתה להביא את רוב היהודים לארץ-ישראל, ושהם יהיו עם שיושב על אדמתו. זה הצליח פחות או יותר, וכמו כל הצלחה זה גם מלא אכזבות, אבל זה טיבם של חלומות שמתממשים, לאכזב קצת. הדרך היחידה לקיים את החלום בטהרתו היא לא לנסות להגשים אותו.

במקרה הרע זה יתפוצץ מאנוכיות. יפרקו את הסירה, כי כל אחד רצה רק לקחת קרש, או אפילו כמה קרשים, ואחרי-כן יגידו "טבענו בים. מה קרה? מה בסך-הכול לקחנו? שני קרשים! מגיע לי! הייתי מוקפח ולקחתי את הקרשים שלי". במקרה הטוב זו תהיה ספינה, שתשט במים יחסית שקטים ותאפשר לנוסעים שלה לממש את הגנוז בכל אחד מהם וגם

העניין של בחירה של תחומי כוונה. מכל מקום, אנחנו בתוך הדרמה. זה לא מאבק על התוכנית, זה כבר מאבק על ההצגה.

יכולת לקחת חלק יותר מרכזי בבנינו של היום. פרס הציע לך בזמנו להצטרף להנהגת מפלגת העבודה. פרס מכיר אותי ויפני המון שנים, אבל אני מכיר את עצמי יותר טוב מפרס. אני לא מסוגל להגיד "אין תגובה", ואיש שלא מסוגל לבטא את שתי המילים האלה, שלא ילך לפוליטיקה.

אני גם יודע שלו הייתי יושב ליד השולחן, שסביבו מרימים ידיים לשלוח אנשים לפעולה בלילה, בהנחה שיהיו אחד עד שלושה הרוגים, אני לא הייתי מרים את הירד, גם אם הייתי משוכנע שהפעולה מוצדקת ונחוצה. ולכן אני פוסל את עצמי. כי צריך שם מישהו שכן ירים את הירד כשאין מנוס.

אני לא יכולתי אולי בגלל עודף דמיון, אולי מפני שאני רואה את זה מיד בתמונת. מוחשית, אני רואה את החייל, אני רואה את הוריו, אני רואה את אחותו הקטנה. אני לא יכול. משוה בתוכי אומר לי "אתה רוצה, תלך בעצמך, מה אתה ממציא ושולח". אני יודע שזה מגוחך, לו הייתי עכשיו בממשלה, לא יכולתי ללכת ללבנון במסוק החייל הזה. אבל אני גם לא הייתי יכול להרים את הירד.

בלבנון בכלל צריך להרים את הירד רק בעד לצאת משם מיד, לא תוך שנה כמו שאמר ברק, אלא אתמול. לפני שנה, לפי חמש שנים, הלילה, מיד. אין לנו מה לעשות שם. אתה טוען שצריך לצאת מלבנון בלי קשר למארג היחסים עם הסורים.

אני לא מצליח להבין מה אנחנו עומדים עם הסורים, מחזיקים בידיים את הגחלים של לבנון ואומרים, עד שלא תעשו אתנו שלום, אנחנו לא נותר על הגחלים. הרי מצדם שאנחנו נתבשל על הגחלים האלו. אני לא שותף לאופוריה מכל התהליך עם הסורים. אני מוכרח לציין שאני גם לא מרגיש לגבי רמת'הגול, שהיא איזו קללה שצריך להיחפז ולהיחלץ ממנה. זה לא מקום שמתרחש בו ריכוז יומיומי. לכן אני אומר על השלום הזה לא בכל תנאים ולא בכל מקרה. גם אתה נלחצת מעובדה, ששר החוץ הסורי לא לחץ את ידו של בריק?

כן. אני מאוד מאמין במחנות רגשיות, וההתנגדויות הקטנות הסוריות הן מעשים טיפשיים. הם לא מבינים נכון

על הקונפליקט:

"הקונפליקט בין הערבים לישראלים דועך מחמת עייפות ואפיסת כוחות של שני הצדדים."

ובמו רוב הקונפליקטים זה נגמר באיוושהו

פשרה מרודה, עם צלוקות שיגרודו ויבאבו בל

פעם שיהיה קר. ויהיה קר"

האם יש אהבה גדולה בין בלגיה להולנד? או רומן סוער בין השוודים לנורווגים? יש ביניהם שלום קר, ולנו עם מדינות ערב יהיה עוד יותר קר, אבל בשבילי מספיק שיפסיקו להרוג או להיהרג ויתחילו לחיות.

אני לא מאמין במשפטים כמו "MAKE LOVE NOT WAR" אהבה זה מיניג'ל גנדי. לי יש בתוכי אהבה שיכולה להספיק בערך לעשרים איש. זהו כמות האהבה שהגוף שלי והנשמה שלי מייצרים, בערך לעשרים איש, או אני לא משתמש במונח אהבה לתיאור קונפליקט.

אין שבוץ שאני לא מקבל הזמנה נחרדת לבלות סופשבוע במקום נופש חלומי עם משוררים וסופרים פלסטינאים. פעם גם הייתי נוסע למעל הפגישות ריחף תמיד איה-מסר של 'אתם תשתו קפה זהב ונתנו שלום איתן אין קרביים וזנב, זה בעיה תיעלם'. כל זה מבוסס על הקיטש הקסטימנטלי של האירופאים, שכל קונפליקט הוא בעצם אי-הבנה שתיעלם בעזרת קצת ייעוץ משפחתי וקצת תראפיה קבוצתית. ואני אומר שיש בעולם כמה קונפליקטים אמיתיים שהם לא אי-הבנה. אני טוען שבינינו לבין הפלסטינאים אין שום אי-הבנה. אלא?

הם רוצים את הארץ שהם קוראים לה פלסטין, ויש להם סיבות חזקות ותקפות: ואנחנו רוצים את אותה ארץ, ויש גם לנו סיבות חזקות תקפות. וכך קיימת הבנה מושלמת, אבל

א-אפשר ליתור הסכם עם סוריה או לעשות הסכם עם הפלסטינאים בלי התמיכה האלקטורלית של ש"ס. ולב העניין הוא קודם כול להוציא את מדינת ישראל מהקטע עם הפלסטינאים.

גם במחיר סחטנות?

ברגרות שונות, איזו מפלגה לא סחטה? אני חושב שחשוב לבנות שותפות עם ש"ס, כי אין לי שום רצון להביס את האנשים האלה. יש לי אתם מאבק רוחני ותרבותי, הישראל שהם רואים זו לא הישראל שאני רואה, אבל אין לי רצון למחוק אותם, הם לא אויבים.

למרות שהם מאיימים על התרבות שלך.

מתל-אביב זה נראה שכל העולם שחורים. ירושלים כבר שחורים, והנה הם גולשים מכל הצדדים למבצר האחרון בין רמת-השרון לצפון תל-אביב. שטויות. צריך לא להיות עיוורי צבעים. ש"ס גדולה גדולה עצום על חשבון הליכוד. אותם אנשים שבעוניים ובריוחנים צעקו "בגין, הלכו עכשיו לדרעי ולרב כדורי ולקמיעות. צר לי שהיו אצל בגין, וצר לי שהלכו לקמיעות.

כשהם היו במחנה בגין, הם סייעו לאלה שאמרו "ארץ-ישראל השלמה". היום הם רוצים לבנות גטו מבוזר ולשנות אורחות ישראל, ועוד תהיה פה הורדת ידיים בעניין הזה. אבל בכל שורה של מאבקים צריכים לקבוע מה בא ראשון. אי-אפשר לרדות באותו זמן לעשות שלום עם סוריה, להוריד התנחלויות ולהעביר את המשחנים בשבת כדי להראות לדרתיים מאיפה הרג משתין.

עניין השלום קודם, גם מוסרית. מכפייה דתית יש בכל יום עוד ועוד עוללות, ועם זאת, את העוול הגנוב מהעדר נישואים אורחים אפשר לתקן, אבל כל בחור שנהרג בלבנון כבר אי-אפשר להחזיר. לכן אני בהחלט חושב שצריך לרדת עם ש"ס. העניין הצביעי בעדם. לא הייתי רוצה שהם יצביעו בעדם, הייתי שמח מאוד אם העניין היו מצביעים בעד מפלגה סוציאליסטית, אבל הם הצביעו ש"ס, ואי-אפשר להגיד, אנחנו לא מדברים אתם, כי הם לא כמונו.

זה אחד המרכיבים במנטליות של השמאל, שמקומם אתי תמיד. שלא מדברים עם מי שהוא לא כמונו. ואני רוצה שכבר יהיה שלום, כדי שאני לא אצטרך להיות מזוהה עם החלק הזה. עם ההווה הזה, הצפונית, שאומרת שאנחנו לא רוצים את מי שהם לא כמונו. שאני אוכל להשתחרר סוף סוף מההשתייכות לשמאל. ■

המועצה
הציונית

משרד החינוך
מרכז ההסברה

הנך מוזמן להשתתף במפגש
שיתקיים בימי חמישי-שישי, כח-כט בשבט תש"ס,
6-7/1/2000 בקיבוץ רתמים

בתכנית

יום חמישי, 6/1/2000

15:30 - התכנסות.

16:00 - תקציב המדינה והשפעתו על הנגב -

ד"ר שלמה סברסקי.

17:30 - דיון במסגרת פאנל,

בהשתתפות:

ח"כ שירי יצמן, פרופ' יהודה גרדוס, פרופ' זאב

צחור, מר מאיר סהר, מר מוטי אביסרור,

19:30 - ארוחת ערב.

20:30 - סיכום הדיון, בהנחיית מר יגאל צחור.

יום שישי, 7/1/2000 מפגש שני

07:30 - ארוחת בוקר.

08:30 - המשך הדיון על תקציב המדינה.

10:00 - דיון על עתיד הנגב כמצע לקונגרס

הציוני הישראלי,

בהשתתפות:

מר משה בן-עטר מנכ"ל המועצה הציונית,

מר לובה אליאב, ח"כ ענת מאור, מר שמוליק

ריפמן, מר דרור דבש.

12:00 - סיום משוער.

לכבוד עזרא אוריון

שלום רב.

בחודשים האחרונים זה הנגב להבטחות מרחיקות לכת מפיו של ראש הממשלה אהוד ברק.

יתכן שאנו על סף תקופה חדשה. אך למדנו שרק אנחנו יכולים לעזור לעצמנו. החלטנו להקים חוג רעיוני-ציבורי, שיעסוק בנושאי השעה הנוגעים לנגב. המפגש הראשון יעסוק בתקציב המדינה.

נחשוב יחדיו איך יוצרים גרעין פעיל ותוסס להשפיע על תהליכים חברתיים.

המפגש הראשון יתקיים ב-6.7.1.2000, בכפר הנופש "רותם המדבר" ברתמים. התכנסות ביום חמישי ה-6.1.2000 בשעה 15:00. ^{15:30} פזור ביום שישי ה-7.1.2000 בשעה 13:00.

הכנס מאורגן על-ידי המועצה הציונית. בכנס יימסר מידע על הקונגרס הציוני הישראלי ויערך סיור באזור.

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במוסד הציבורי
יגאל צחור
רביבים

מכון ללימודים ציבוריים
INSTITUTE FOR PUBLIC AFFAIRS
מרכז למחקר ולימודים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ספח:

אשתתף/לא אשתתף בכנס

שם: _____
טלפון: _____
פלאפון: _____

דמי השתתפות 50 ש"ח עזר

כתובת למשלוח: יגאל צחור, קיבוץ רביבים ד.נ. חלוצה 85515

טלפון: 07-6562400
פלאפון: 051-950244

נא להחזיר את הספח עד ה-25.12

10.40
4/1
+ סל אנו
סלם אחת
אני. לטל פאנא הנגב
י"ל פות

מדרשת שדה-בוקר
מרכז בינלאומי לפיסול מדברי
26.3.2000

לאהוד ברק
ראש הממשלה

הר-בית תלת-דתי 2000

עם תום ביקורו ההיסטורי של האפיפיור -

מופע להקים מעל להר-הבית תבנית אדריכלית שקופה -

ארכיון אמנות במרחב הציבורי
עם תאורת ענק אנכית של בני שלושת הדתות המונותאיסטיות
על כדור הארץ -

לקראת הסכם-הקבע עם הפלשתינים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

להקים צוות היגוי בנוהל-קרב מהיר -

עזרא אוריון
פסל מדברי

מצורף: חומר נקע

מנהל לשכת ראש הממשלה
Head of the Prime Minister's Bureau

כ"ט אדר ב', תש"ס
5 אפריל, 2000
סימוכין: רי-719-עזרא אוריון

מר עזרא אוריון

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

עזרא שלום רב,

הריני לאשר קבלת מכתבך מיום 26.3.00 אל ראש הממשלה ושר הביטחון
בנושא הר-בית תלת-דתי.

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

מכתבך הונח על שולחנו של ראש הממשלה לעיונו.

בברכה,

חיים מנדל-שקד

8/5 1455 ± ס.ס.מ.

14/5 1455 ± "...

02-6705512

רח' קפלן 3, הקריה, ירושלים 91007 טל: 02-6705512

3 Kaplan St., Hakirya, Jerusalem 91007, Israel. Tel: 972-6705512

7/5

±

15/5

12/4

16/5 1620 ±

אישור קבלת דבר דואר

☐ מהיר אקספרס
 עם אישור מסירה
 (יש לצרף לפריט. אשור מסירה)

☐ מהיר אקספרס
 בשירות רשום

☒ מהיר אקספרס
 רגיל

שם הנמען: ראס האמלס ד
 אוסף עזר אוריון
 מוע: 187
 ארכיון אמנות מרחב הציבור
 מספר 91001
 מיקוד 1010101
 רחוב/תא דואר ירושלים
 יחידה AB

פרטי הנמען

מרכז הדואר
 INSTITUTION FOR PUBLIC PRESERVANCE
 מנהל המרכז הציבורי

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

לקוח נכבד, לניירות, אנה שור על האישור.

חתימת הפקיד המקבל

שעת קבלה באשנב

תאריך

חותמת
 הדואר

תשלום פיצויים ניתן לדברי דואר בשירות רשום בלבד

2.11.2000

ל יגש גבול!

שלום -

פגשתי היום את אהד מאנשיכם מחלק את הדף המתקפל הזה פכניסה

ליאגד' ירושלים -

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

הייתי 30 שנה בצה"ל: סמ"פ סלידת אולגני, מ"פ סלידת חטי מיל. 3 (כיום 609),

ומג"ד גדד 8101 באותה תקופה.

במסר המחאה ההומאנית שלכם חסרה לגמרי מפת היעד שלכם.

Public Art Archive

מציע לכם לאמץ את 'תכנית אלון': דו-מדינה בגבולות 4.6.1967 ובקעת-הירדן - שלנו;

ירושלים - דו-בירה ותר-בית דו-דתי.

גיאול-ציונות הומאנית -

עזרא אוריון

חייל דע!

הכיבוש נמשך גם אם קיימת אוטונומיה שלטונית פלסטינית בחלק מהשטחים הכבושים.

מדינת ישראל הנה בין המדינות החתומות על אמנת ג'נבה הרביעית העוסקת בהגנה על תושבי שטחים כבושים. אמנם, עמדת הממשלה (בניגוד לדעתם של מומחים ישראלים חורים למשפט בינלאומי) היא כי האמנה אינה חלה על השטחים, אך מדינת ישראל התחייבה לנהוג בפועל בהתאם להוראות ההומניטריות של האמנה. בין השאר, מורה האמנה לכובש:

לכבד את גופם של תושבי שטחים כבושים, להתייחס אליהם יחס אנושי, להגן עליהם בפני אלימות, איומים ועלבונות – סעיף 27;
להימנע מלהפעיל נגדם אמצעי כפייה פיזית או מוסרית, בעיקר לשם השגת מידע – סעיף 31;
האמנה אוסרת על רצח, עינויים, גרימת סבל גופני והטלת מום – סעיף 32;
היא גם אוסרת על הטלת עונשים קולקטיביים, נקיטת אמצעי הפחדה וטרור ופעולות תגמול נגד תושבים ורכושם – סעיף 33.

פקודת מטכ"ל 33.0133 שתוקפה חל מיום ה-20.7.1982: "משמעת – התנהגות בהתאם לאמנות בינלאומיות שמדינת ישראל צד להן: אמנת ג'נבה" קובעת: 1. "מ-12.8.1949 מהווה מדינת ישראל צד לארבע אמנות ג'נבה להגנת קורבנות מלחמה [...]".
2. חובה על חיילי צה"ל לנהוג בהתאם להוראות הכלולות באמנות הנ"ל."

"אמנת ג'נבה הנה חלק מפקודות הצבא והוראותיו אומצו כלשונן בנספח 61 לפקודות המטכ"ל"
קובץ חוות-דעת משפטיות מס' 8, 1977,
מפקדת פרקליט צבאי ראשי, תשל"ט, עמ' 127.

אחי הצעיר אליהו

לפני שתלך למלחמה תבאך חשב

על המלחמה הקודמת או שאני אספר לך

איך סבא מצד אבא עקר

את כל שניו ובלבד שלא ילך

למלחמתם. אחי הצעיר אליהו

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

אל תלך למלחמתם

IP ARTLAB

יצחק לאור, רק הנוף זוכר, 1978

Ezra Orion Collection
Public Art Archives

יש גבול

ת.ד. 6953 ירושלים 91068
מלבון: 02-6250271
yesh_gvul@hotmail.co.il

המלחמה על

אריאל ובית-אל,

על בית הדסה

ועל קריית-ארבע,

על פורעי איתמר

ועל קבר רחל

היא לא
המלחמה שלנו
!!!

"לפי דעתי, תנאי הכרחי (אך לא מספיק) להפיכת מעורבות לפעילה, הוא הנכונות לשלם מחיר עבור העמדה הנקוטה. נכונות זו לשלם מחיר היא אשר מבחינה בין העמדה שאדם שומר לעצמו בינו לבין ובין העמדה שבה הוא נוקט ושלמענה הוא מוכן לעשות".

אמיל גרינצוויג

שונות, מכסה גם על מעשים בלתי־מוסריים בעליל. המעשים הופכים ל"חוקיים" אך אי־מוסריותם בולטת גם תחת מעטה החוק. "כשר אבל מסריח" אומרים על מעשים ממין אלה.

תמלא את תפקידך, נכון, אבל בוודאי לא ברצון. אם אתה ח"יל "סדיר", מזמן הבנת שעיסוק זה יהיה עיסוקך עד השחרור, במקום השרות ה"תורם" וה"משמעותי" שהובטח לך. ואם אתה מילואימניק – אז אתה אחד מבין אחרוני ה"צדיקים" שעוד מוכנים לסבול למען הרפתקאות הכיבוש וההתנחלות של ממשלתנו.

השרות בצבא קשה בכל מקרה – אבל יכול להיות מייאש
בשתוקעים לך משימה שרק מזיקה למדינה ולביטחונה.
ההתנלויות "חינויות" כמו שהיה פעם "חינוי" לשלוט בעזה
וושכם; השליטה על שטחים ועל אוכלוסייה פלסטינית
ב"מרחית" כפי שהיה לפני הסכמי אוסלו ("הכרח" לשבת
ברמאללה וברדייה; דרכי התמוהות בשטחים "נחוץ" לפת
שהיה "נחוץ" לשבור עצמות כדי לסיים את האינתיפאדה
הקודמת. את כישלון סיבוב הדיכוי הקודם, את 18 השנים
ה"חינויות" בבוץ הלבנוני ואת התמוטטות הקונספציות
הקודמות אתה זוכר? זכור גם שהשתתפות בדיכוי גוררת
את כלולו במאבק מזוין עם העם הפלסטיני, ובהמשך,
למלחמה כוללת עם העולם הערבי כולו.

האם יש לאהוד ברק מנדט למנוע מהאוקלוסייה בשטחים הנוכחיים את הקמת המדינה הפלסטינית? האם יש לו מנדט להכנסתו למלחמת ברירה בעבור קבר רחל, בית הדסה, בתי עופרה ושיכוני קריית-ארבע? (שלא לדבר על כך שאין למנדט לחייב אותך לפעול בניגוד למצופוך ובניגוד לאמנת ג'נבה וגם לחשוף אותך לאפשרות של משפט בבית-דין בינלאומי לפשעי מלחמה).

יש הוראות, פקודות ומעשים "חוקיים" שאינם מוסריים. פעמים רבות המחקק, מסיבות אידיאולוגיות או פרגמטיות

אל תצפה ל"מרשם בטוח" מאחרים. תחליט לבד, עם השכל
שליך, הראש שלך והמצפון שלך.

– שמצאו את האומץ לומר "לא!"

מי שהחליט לסרב - החליט לבד. אבל כאשר החליט -
הוא מצא אותנו בשטח - מוכנים להושיט יד, לתת עצה
וגיבוי.

למרות מראית עין של אוטונומיה פלסטית (על כחמישית מהשטחים הכבושים בלבד) – הכיבוש נמשך ונמשך למעלה משלושים שנות כיבוש ודיכוי לא בלמו את המאבק הפלסטיני לשחרור לאומי.

המלחמה שמנהלת ממשלת ישראל על אדמות אריאל ובית-אל, ההגנה על פורעי איתמר ובית הדסה, המשך כיבוש נצרים וקריית-ארבע, המשך השליטה על קבר יוסף ועל קבר רחל – היא לא המלחמה שלנו.

אנו, חיילים בצה"ל, מכריזים כי לא ניקח חלק בהמשך דיכוי העם הפלסטיני בשטחים הכבושים ולא נשתתף בפעולות שיטור ובשמירה על ההתנחלויות המשמשות לכך.

שם:

דרגה:

כתובת:

טלפון:

טלפון נייד:

דואר אלקטרוני:

חתימה:

מלאכי ושלח/י ל"ש גבול", ת.ד. 6953
ירושלים 91068

רהיטי דובל'ה ב-ACE מבצעים שחבל לפספס!

רק
2,499
ש"ח

מחיר רגיל:
ש"ח 3,630

שולחן עבודה בעיצוב מעוגל וחדשני

עשוי ממסלסן יצוק חז' שכבתי בעובי
28 מ"מ. המערכת כוללת מעמד
פינתו למסך מחשב, מגש נשלף
למקלות, מדף לכונן 2 מגירות.
מידות (בס"מ): 180x80x202.

מערכת קיר מודולרית 2 דלתות

אפשרויות הרכבה:

רק
599
ש"ח

תוספת ל-2
דלתות זכאית
ש"ח 400

מבצעי הארונות לא עוצרים!

אוסף עזרא אוריון
ארטיון אמנותי במרחב הציבורי

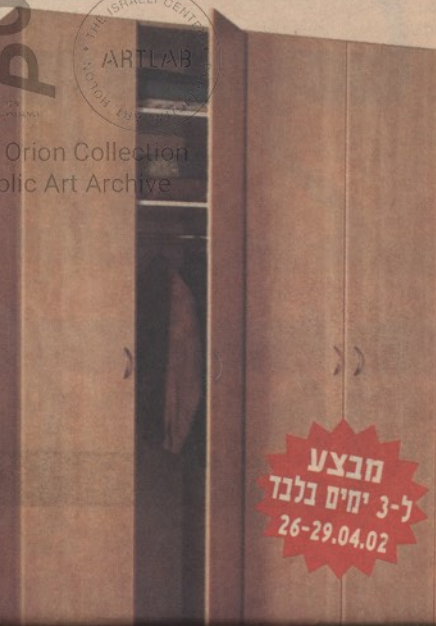
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ארון ענק 4 דלתות
רק

699

ש"ח

מבצע
ל-3 ימים בלבד
26-29.04.02

ארון מפואר לחדר שינה
רק

1899

ש"ח

במחיר
והאיכות
הטובים
ביותר!

ארון חזית מסגרת הכולל 4 דלתות
ו-4 מגירות עמוקות.
מידות (בס"מ): 160x56x240,
ניתן להתאים לכל מידה, במגוון צבעים.
איכות גימור גבוהה במיוחד

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

זמן אספקת ארונות
12 ימי עבודה
(לא כולל שישי שבת)

אל תחמיצו!

עשייה ממלמין עובי 28 מ"מ, מידות (בס"מ): 80x30x205

באותו יום.

רהיטי האיכות של דובל'ה ב-ACE אסור לפספס.

אשראי עד 4 תשלומים ללא ריבית למשלמים בנרטיס אשראי, בקניה מעל 1,600 ש"ח 8 תשלומים ללא ריבית, המכשעים בחוקף 28.4.2002 עד 2.5.2002 או עד 2.5.2002 נמלא. נכסין לתנאי המכשע. אין כפל מבצעים ומסתנות. ס.ל.ח. התמונות להמחשה בלבד.
סניפים: חוצות המפרץ, גן שמואל, שפיים, רעננה, ירקונים, סינרמה, נמל ת"א, ראשל"צ, אשדוד, אשקלון, ב"ש, ירושלים, ביל"ו, נס ציונה.

רשת האפשרויות הבלתי מוגבלות

ת ח ק י ר ■ כך טרפד ראש הממשלה שרון, בגלל "היבטים פוליטיים", את

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מחול

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

גדר ההפרדה

ראש השב"כ התריע, וראש הממשלה התעלם. הנשיא הציע, ורה"מ התעלם.

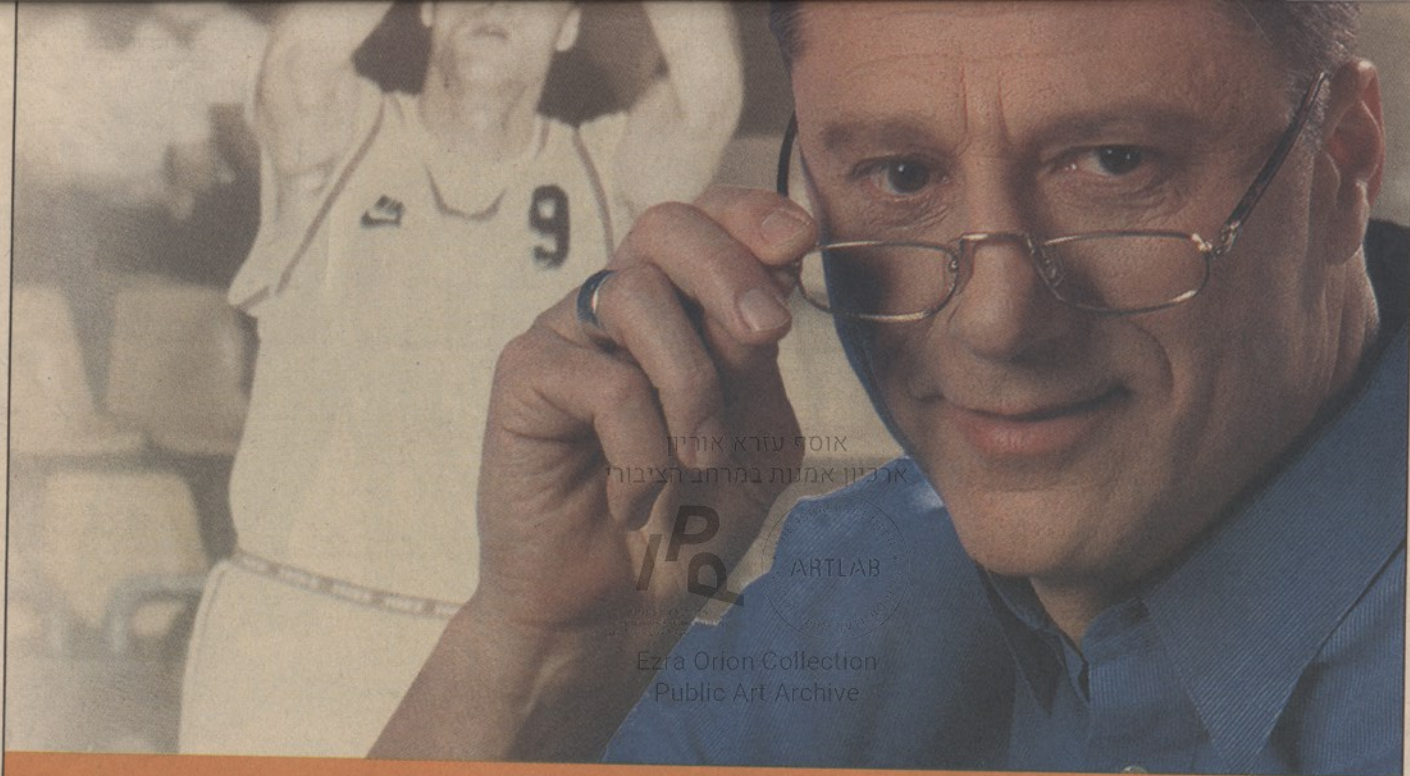
לנצח את הכאבים, יום יום

יש לי ניסיון של למעלה משלושים שנה בספורט, בניצחונות וב...כאבים.
כל חיי הקפדתי לא ליטול תרופות משככות כאבים שעלולות לסכן אותי.
היום יש פתרון, ואני שוב מנצח.

אסף עזרא אוריון

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

IPQ

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

היום יש תרופות יעילות ובטוחות נגד כאבים
שאלו את הרופא שלכם

מוגש כשירות לציבור על ידי MSD ישראל

כל תכניות מערכת הביטחון להקמת גדר, שתעצור את המכאעים המתאבדים

המלחמה
השבועית

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

IPQ

מכון לטיפוח תרבות
אמנות ויצירה
תחום: תרבות, אמנות, חינוך

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

הגדר בעזה עצרה עד היום את כל פיוגעי ההתאבדות. חזור שנית: את כל פיוגעי ההתאבדות. ועדיין, שרון והמתנחלים מתנגדים

מפקד מג"ב במרחב התפר,
תנ"צ ישראל יצחק;
"הפתרון הוא מבשול פיזי.
גדר, או מבחינתי גם תעלה עם
קרוקודילים. זה מוכיח את
עצמו בגבולות אחרים
כמו בעזה. אתה חושב
שאנחנו לא אומרים את זה?
אמרנו לרחה"מ בעצמו, בשחוא
ביקר בקו התפר".
ואיך הוא הגיב?
אל תכניס אותי לזה

עלות נמוכה,
יעילות גבוהה, גדר
לדוגמה
ציילום:
א.י.א.פ.

(המשך מעמוד קודם)

בלחץ כבר מאוד של המשטרה ושל הציבור לתת פתרונות, מסביר מינץ, ומגלה: "נפגשנו אתו מיד כששמענו שהוא תומך בהפרדה ביטחונית. הגענו אליו הביתה. חברי ההנהלה המצומצמת בי"ע הם זאב חבר (ומביש), פנחס ולרשטיין, יעקב חסראי, שאול גולדשטיין וצביקי בריחי. אף אחד לא רוצה להתעמת אתנו חזיתית. לנו יש את הכוח של הרחוב. אין ספק שיש לנו השפעה פוליטית, ואפשר לראות את זה בכל ההחלטה שמתקבלת. אמרנו לו בבירור את דעתנו".

לנרא לא השתכנע. גם היום הוא תומך בהפרדה ביטחונית כגדר נוסף לפעולות צבאיות. אבל בשנה שחלפה הוא בהחלט לא הפך שולחנות כדי לזרו את יישום התכנים. הממשלה מתנהלת בעניין זה כאילו מדובר במשבר קרקעות הקיבוצים, ולא בספירה לאחור לקראת הפיגוע הבא.

כדי לטרפד כל דיון על הפרדה ביטחונית אנשי י"ע נוהגים להפיץ מידע שגוי על עלות עתק כביכול של הקמת מבשולים וגדרות. "מדובר בהוצאה של עשרות מיליארדי שקלים", אומר מינץ. "מאמץ כספי אירי שהתוצאה שלו בשוליים. אני לא רואה את ממשלת ארצה"ב נוטת את הסכומים האלה. מלבד זה, עוד להוסיב משלם בבט"ש סביב הגדרות? כל העלות הזאת תהיה על חשבון משלם המסים שלנו, הרווחה, ערי הפיתוח והנכים".

את המחירים נהוג למתן בהתאם לכיוון הפוליטי, אבל חשבון פשוט מראה שלא מדובר בבעיה כלכלית. התקציב השנתי של ישראל הוא כ-225 מיליארד שקל. תנה הצעת מחיר של חברה לגידור של עובריה ביתאון, אל"מ (מיל') בחיל הנדסה, שהתקין עשרות ק"מ גדרות לצה"ל. "מחיר קילומטר גדר ביטחונית", מסביר ביתאון, "כולל התרעה אלקטרונית, 70 אלף דולר. עוד גדר לעיבוד המחבל, 35 אלף דולר לק"מ. עלות קילומטר דרך שטטוש רחבה - 10 אלפים דולר. תאורה: 25 אלף דולר. כניש צמוד, היכן שנדרש - 60 אלף דולר".

לפני חודש, כנאום מיוחד
לאומה, הפתיע שרון כשדובר
על תכנית חדשה להקמת אזורי
חיץ. במשרד הביטחון
מופתעים עד היום. "אין לנו
שום מידע על התכנית הזו",
מסרו השבוע, "אף אחד
במשרד הביטחון לא מכיר את
הפרטים". גם דובר צה"ל מסר
השבוע שהוא "לא מוכן
להתייחס לתכנית"

נאלץ להתחרך למציאות.

בשקט היחסי ששרר בשנים שעד פרוץ העימות הנוכחי, ירדה ההפרדה הביטחונית מסדר היום. כין היתר מתוך הנחה שניתן להסכים

אומר, "המצב חוזר לקדמותו. עוד פלסטינים חוזרים להסתגן ררך קו התפר. אם להסתמך על הניסיון שלי, סביר שהמעבר שהיה קודם יחזור".

במקום ביצועים שחוררה אחת לכמה חודשים עוד הכרזה או הדלפה לתקשורת על תכנית חדשה לכניית קו תפר: 'חץ', 'עוטף ירושלים', 'שטח צבאי סגור' או אישור 'עקרונות' לתכנית שכוללת 'גדרות', מכשולים, מצלמות וציוד אלקטרוני. אם אפשר היה לבנות חץ מהעיתונים ובהם ההכרזה, הוא היה חזק וארוך כמו החומה הסינית.

כך גם לפני שבועיים. הציבור התבשר שהקבינט אישר תכנית לקו תפר, הכוללת 'לראשונה' מכשולים וגדרות לאורך 57 ק"מ. מדובר בתכנית, שהציעה המועצה לביטחון לאומי בראשות האלוף עוזי דיין. המועצה היא הגוף שתפקידו הרשמי להציע לממשלה פתרונות, וגם חבריה לוחצים לבצע הפרדה הכוללת גידור כבר קרוב לשנה. את התכנית הכין המטה למלחמה בטורף בראשות אלי'מ יוזעם שרון.

מי שיכריזו קצר יכול להניח שעכשיו הכול יסתדר. אלא שתכנית כזו הוצגה כבר לאחר הפיגוע ברופלפנירס. גם אז, אישר אותה הקבינט. לאחר שיבה שהתקיימה ביום רביעי, 18.2001, שמח הציבור לגלות ש'שרון הורה להתחיל לאלתר בביצוע פעולות להקמת מרחב תפר', כך נכתב למשל ב'גלובס'. 'חלק ממרחב

רצועת עוזה כמשל

מאז התפרצות העימות עם הפלסטינים לא חדר לישראל

אף מחבל מתאבד מרצועת עוזה. סביב הרצועה יש 60 ק"מ גדר שעליה שומר כוח של 650 חיילים. קצין בכיר בפיקוד דרום: "גם ברצועה יש מטיבציה לחדור לתוך הקו ירוק, אבל היא לא מתממשת. כשליש מהאירועים הביטחוניים מגיעים אל הגדרות. יש יותר מגדר אחת, ומצדדיה גדרות לעיכוב. מלבד גדר הפרדה ממדינת ישראל, יש גידור גם לכל יישובי גוש קטיף. המחבלים מנסים לעקוף את הגידור בתחוכם, אבל זה לא פשוט. הם הבינו שאנחנו מבחינים מהר במי שמגיע לסניבת הגדר, ואחר כך פותחים במרדף ולא עוזבים. ברוב המכריע של המקרים שמצליחים לעבור את הגדר, הם נלכדו בשלל בלב הגדר המעבכת".

אורך גדר דומה בקו התפר הוא 263 ק"מ. כדי לאבטח אותה דרושים עוד 850 חיילים, שיצטרפו לכוח דיומה שמופעל באזור ממילא. עלות 100 ק"מ מערכת גדרות יעילה, כולל התרעה אלקטרונית, מצלמות, גדרות עיכוב ודרך טשטוש - כ-170 מיליון שקל. עלות ביצוע 'עוטף ירושלים' עוד חמש פלוגות ואצבעים, שעלותם 250 מיליון שקל.

ההפרדה יורכב מגדרות, וחלקו ממכשולים, שאמורים למנוע כניסה בלתי חוקית של פלסטינים לקו הירוק".

מאז לא קרה דבר. לצד ראש השב"כ המועצה לביטחון לאומי, גם מפקד מג"ב במרחב התפר, תנ"צ ישראל יצחק, התריע על חיוניותה של גדר ההפרדה. יצחק הדגיש את הצורך הרחוק בגדר בפני שרון ובפני השר לביטחון פנים, עוזי לבדאו. "עכשיו, במהלך הפעולה הצבאית, יש בערך פי שלושה כוחות בתפר", אומר יצחק. "אופי שהייתה קודם פלוגה של 85 חיילים, יש גדר. אבל הפתרון הוא מכשול פיזי, גדר, לא מבחינת גודל העלה עם קרוקדילים. זה מוכיח את עצמו בנבילות אחרים כמו בעוזה. בלי זה, כשאנחנו פועלים בנקודה, מחבל יכול לדרת ק"מ הצדה ולעבור. נסגור כאן, יחדרו משם. אתה חושב שאנחנו לא אומרים את זה? אמרנו לרה"מ בעצמו, כשהוא ביקר בקו התפר".

ואיך הוא הגיב?
אל תכניס אותו לזה.

קרב כוחות הביטחון אף אחז לא מדבר על הפרדה ביטחונית, גדרות ומכשולים כפתרון מדיני. מדובר על צעדים שנועדו להתארגן מחדש כדי להגן בדרך הגיונית על 95 אחוז מאוכלוסיות המדינה, שעל ראשה

נחתו רוב הפיגועים הקטלניים. כל התומכים בגדר מהאירועים שמקומה ייקבע רק עליי הצבא, ושלן בוצע המהלך קודם, היו נחשבים קורבנות רבים, וגם גובה ההלכות בין ישראל לשרה עמי האזור היה פתוח, מאיים. תכנית המועצה לביטחון לאומי היא 'מדורגת'. יש בה המלצות למכשולים ולגדרות נוספים. הקבינט אימץ רק את השלב הראשון, וגם כאן עדיין לא נקבע. "צריך היה להתחיל מלכתחילה הפרדה לפני שנשפך כל כך הדם", אומר קצין בכיר. "אייפאס רוצה את הפנים מתכונתם באמת, וכמה זמן ייקח ליישם את זה. עכשיו, כשאנחנו מדברים, השטח פרוץ. אין שום מכשולים וגדרות ברדך לירושלים או בדרך למרכז הארץ. גדרות שייבנו יתריעו על התדרדרות ויסייעו ללוח שיתפתח במרדף". אפילו העלות של תכנית כזו, בניגוד לדיעות שהופצו, היא לא בשמיים. עלות הגדר, כולל עוטף ירושלים, היא 190 מיליון דולר, שימומנו בפריסה נוחה על פני מספר שנות תקציב.

אבל כל ההתרעות וכל התכניות של מערכת הביטחון לא חדרו עד היום את שריון של רה"מ. הוא, שמיהר לגייס מילואים ולכבוש את ערי הגדה, לא מיהר לאמץ הצעה הראויה פחות, אבל יעילה אלי

יותר וחסכונית בהרבה בחיי אדם, כשהפיגועים לחצו, העדיף שרון לשמור על עמיתות. לפני חודש, כנאום מיוחד לאומה, הפתיע שרון כשריבר על תכנית חדשה להקמת אזורי חץ. במשרד הביטחון מופתעים עד היום. "אין לנו שום מידע על התכנית הזו", מסר השבוע, "אף אחד במשרד הביטחון לא מכיר את הפרטים". גם דובר צה"ל מסר השבוע שהוא "לא מוכן להתייחס לתכנית".

בועדת חוץ וביטחון של הכנסת דרשו הסברים. אבל הערפל לא התפור. "לא נמסר לנו אף יבוצעו אזורי החץ", אומר ח"כ טומי לפיד שהשתתף בישיבה, "ואיך ייצערו מי שבאים לחבל. אבל כשגיליתי שהתכנית של שרון משאירה בצד הזה של החץ מעל 108 יישובים ו-400 אלף פלסטינים, הבנתי שזה לא יועיל גם אם זה יבוצע".

למה, בעצם, לא מתבצעת כל התכנית שעליה ממליצים גורמי הביטחון, ולמה זה לוקח כל כך הרבה זמן לשרון, כמו ח"כ טומי לפיד עוזי לבדאו, יש עוד יועצים - ראשי ההתיישבות בישי"ע. שם מתנגדים בחריפות לכל מה שנשמע כמו 'הפרדה', 'חץ' או גדרות ביטחון. גם בינם לפלסטינים, וכמובן בינם ל-95 אחוז מאוכלוסיית ישראל.

ראשי המתנגלים ודואק ויועצים לספר משוה על תכנית, החיץ של שרון. עדי מינץ, מנכ"ל מועצת יש"ע נפגש עם שרון, והוא מגלה מה באמת מתוכנן: "שרון אמר שאזורי החץ יסומנו לפי המפה שהוא מדבר עליה כבר שנים ארוכות. אזוריים נרחבים במערב השומרון לא יהיו בה. שנים הוא מדבר על אזורי ביטחון, שבשום פנים אסור למסור לגדולים ממערב השומרון וממערב בנימין".

עוזי לבדאו

אין לו כוח, קצב

שרון לא הסביר למינץ איך התכנית הוא תעצור מחבלים בדרום למרכז אוכלוסיית ישראל, ואת זה חברי הנהלת יש"ע לא שאלו. בכל מקרה, לאחר הפגישת עם שרון הם נרגעו. חץ, הסביר להם, זו לא הפרדה ביטחונית.

"הפרדה כזו לא רדושה", אומר יו"ר מועצת יש"ע בנימין ליברמן. "אין לנו כוח להכריז על גדר חדשה. לוחצו גדר זה פשוט, ואין לה עוד ביטחוני. אני מסכים לזה בקטעים מסוימים, אבל אם נעסוק רק בהגנה, נפסיד מראש. הגדר הכי חכמה נכשלת שוב ושוב, והפיגועים הכי איכותיים בעוזה היו ביישובים מגודרים". (יום טוב סמיה, מפקד הרצועה לשעבר: "אני לא רוצה לחשוב בכלל מה היה קורה שם בלי הגדרות. היה הרבה יותר קשה"). לפני כשלושה חודשים הופתעו בהנהגת יש"ע לגלות שהדווקא לבדאו, מניצי הליכוד, תומך בהפרדה ביטחונית. "חשד לבדאו נמצא

אולי גם נשים
איזורי חיץ וירטואליים?
גבול הצפון
צילום: אפי שריד

המלחמה השבועית

רענן גיסין, דובר רה"מ: "ראש השב"כ, עם כל הכבוד, המקום שבו הוא יושב, קובע גם את עמדתו. הרי הוא צריך למנוע פעולות חבלניות. קל לו יותר שיש גדר שמונעת, לשלוט בזרימה של מחבלים לתוך ישראל, לנטרל אותם. הוא לא מביא בחשבון את החיבטים הפוליטיים"

"הפיגועים יחזרו", מזהיר מפכ"ל המשטרה לשעבר אסף חפץ, "והפרדה ביטחונית תהרוג לשרון את התמיכה שבנה כל חייו. הוא לא יכול לקבוע גדר, אחרי שפיזר את ההתנחלויות בבה שאי-אפשר להפריד בינו לשאר המדינה. המידע הפוליטי"

הגרר שאני מדבר עליה היא בטוחה, מסיב ב' יאון, אבל היא לא תעורר אם לא יהיה חם צבאי שיפטרל מולך. כמה מן צבאי דרוש! אם היתה כאן גרר, אימרת תל' יצחק מן החפר, שבצ' שמונה פלוגות יצליחו לעשות כאן סדר. בקיזור, עוד תוספת של 280 לוחמים על 400 שפרעלים שממילא, כדי לסגור את כל מרכז המדינה בפני פיגועים באופן סביר.

רצה"ל אין אשליות. גם האופטימיים כבירים שהפעולה הצבאית הנוכחית תגבש בתשתית הטורנדו רק לטווח הקצר. אחריה, המבצעות יתארגנו סביב הערים, סביב שנתותיה, יותר תשתית ארוכת שנים ששאה וטורנדו. ממלול חזירת המהבליים "יהיה זהה. תנ"כ יצאק אומר שאפשר לראות את זה כבר די מהר בשטח." מיימא עברוא אה"צ"מ מקלקלית ומשול"כרם, ווא

שחל היה בטוח שהתכנית שהציע תיושם מיד. עצתי משוה סגור לגמרי. ברמת פירות של את התשלום. אבל הרגו את זה מוכנים לפרום, שנועדה לבדוק איך ליישם את זה. לא היה מה לבדוק. צריך היה פשוט ליישם. גם לפני שבועיים מינה הקבינט ועדת שרים כדי לבדוק איך ליישם את התכנית שאישר.

היום שחל מצטער על הזמן האבוד על ידי הקטנתו. "ברור" לא
 שההפרדה תהיה בכל תסריט מיינייטואני, גם הכי אופטימי. לא
 יצוור לאף אחד, והשאלה רק כמה עד יישפך עד שזה יובן. אפשר היה
 למנוע הרבה מאוד פגיעות. ההתנגדות לתכנית שליו אף באה גם
 מהשמאל, ובצדק! מהימין: אנתישמיות וקשש שהיכני למטרות מועפות.
 עיני לנראה שהיום תומך מאוד היה מתנגדים הבולטים. היום הוא

ארנון פרלמן, דוברו של ראש הממשלה, הפנה אותנו לתגובה שמית לרענן גיטין, יועץ הר"מ: "גיטין? הנושא דר מורכב. זה לא שלא רצו ליישם את זה מיד. אני דעות שונות, אני חציר כלים לא כל הנהל של המטה הנושא. אחרי שהבאנו השליט את העובדה, היו בדרך המדיני דעות שונות. כל הדיון הזה לוקח זמן. לא יעזור כלום. ממשלת אחרות מתנהלת באופן רחב יותר איטי מאשר ממשלת צרות. יש מי שהראה כזה בעבר עובדות בשטח, אולי קר גבול. יש מי שחור על המנטרה של חדר כמו להיות איציק."

לא מדובר באיגיון. כל כוחות הביטחון הישראליים, כולל המשטרה וגם ראש השב"כ, ראש השב"כ, עם כל הכבוד, המקום שבו הוא יושב, קובע גם את עמדתו. הרי יש לו בעיה. הוא צריך למנוע חריזות. הוא צריך

לשכת רה"מ מודה: הגדר לא מוקמת בגלל "היבטים פוליטיים"

למנוע פעולות חבלניות. קל לו יותר שיש גדר שמונעת, לשלוט
דוריתם של מחבלים לתוך ישראל, לנטרל אותם. הוא אומר, גדר
רק תעזור לו להקדיש לפעול, אז מה אכפת לו שמישהו אחרי יולם
בשכיל זה לא יראה מניא במחשבתו ואולי ידענים פוליטיים.
בשיש אותה התביעה, זאת אכן לחשוב על פוליטיקה?
גדר אמת עלולה שישדרל ונהא פתרון דירדרי. בתורשים
האחרונים במאת העליון הירדן, ויותר אנשים גרעיו שמסגנה באין
בריה, שציר מרלן משמעותי ח'דירי, שיתחיל עם זוכמת מן, קודם
הייתה הנחה שאפשר יהיה להגיע אליה משאומתן אתם, ושכחות
הביטחון שלהם ייקחו את הביטחון, וברכים שיתרדו. היום ברור שרק
מה שאנחנו נעשה יקרא את האחריות. התנופה הנוכחית הרעיון ההפך
הביטחוניות זה עקבות ההנחה שצריך ללכת למלח ח'דירי.

גם הנשיא פעל בשלב הראשון בדיסקרטיות. הוא היה הראשון שאחרי תחילת האירועים האלימים העביר אותו מכתב לדה"מ. הנשיא ריווח את ה"חננוה" להפדרה" למה דה"מ מתנגד: "שרון הסביר שמדובר ב"1,000 פ"מ שיעילו כסף רב", אמר הנשיא, "וייחק הרבה מאוד זמן להקים. הוא גם מהמשמעות המדינית, כאילו בפועל ישראל חוזרת לקו הירוק".

מזהים כ־1,000 הק"מ, כשכל הקו הירוק, כולו יי שילים, הוא פתח
 350 ק"מ? הפתוח העליון גינת בשבוע שעבר בביקור של שרון
 בן החרף, משאילץ סוסים לחסידים חלק מהחסידיים להגנת
 הגדרות. הצנינים והשטרים משמשים למנוע חריית מחבלים,
 מפצצים שתותות גדר הפרדה, ואותם קצת קשה למרוע. אבל שרון
 הוכיח שהוא יכול. על הכול ריבן שם, חוץ מאשר הלחץ של הנהלת
 יש"ע. בעיקר פיוז מידע מאוד לא מדויק. "מי שטוען שבדרך לגדר
 הכול, חייב להבין שמדובר בגדרות באורך של כאלף קילומטר", אמר
 לשוטרים.

אך הכפיל שרון את המספר פי שלושה ויותר! בשבון של שרון יש למשל, גם גדרות שיפיריו בין אוכלוסיית השטחים לממלכת ישראל, איזה טורו זה יוצר? מה צריך את אחד לא יכול להחביר. אבל הרצון המועדיף על שרון לנפח נתונים היא פשוט להכפיל את המספרים. "כמרחב התפר לא יכולה להיות גדר מצד אחד", אמר לקצין המשטרה, "אלא גדרות משני הצדדים, ויש את בקעת הירדן שגם שני הדושות גדר משני הצדדים". צריך לזכור אחרי דבריו כי להבין: כדי לשכלל את יעוין ההפרדה שרון לא עזב את גדר כפולה תתוא' אחד. כמו, למשל, גדר המערכת בצפון או ברצועת עזה. הוא מדבר על שני תוואים שונים – שתי 'גדרות מערכת' במקומות נפרדים על קו התפר, ועוד שתי גדרות מערכת בין הירדן-ככה באמת מגיעים לאלף קילומטר.

למה לנפח את הנתונים? רענן גייסון, יועץ רה"מ, מסביר בלי

חדש!
במבצע הזכרות
Sunnies Swim Pants

מתנה!
בקניית 2 ארוזות חסכון של פמפרס

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

IP

THE ORION COLLECTION
ARTLAB
1990-2010

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

Sunnies Swim Pants

החיתולים של פמפרס שיודעים לשחות

Sunnies Swim Pants עוצבו במיוחד כדי למנוע את התאונות הקטנות שיכולות לקרות בים ובבריכה. כמו בגד ים, הם מתלבשים בקלות, לא מתנפחים במים והגומי הרך שמסביב מבטיח התאמה מושלמת לטוסיק. Sunnies Swim Pants יתאימו לתינוקך כמו דג למים!

Pampers

Sunnies Swim Pants. לא מפחדים להרטב!

המבצע בתוקף עד ה- 15.5 או עד גמר המלאי. ברשתות השיווק, רשתות הפארם ובחנויות הנבחרות.

כרוע אין כל
בעיית חדירה לישראל
מיהודה ושומרון,
הגדר סביב עזה
צילום: אפי שריר

"מי שטוען שצריך לגדר הכול, חייב להבין שמדובר בגדרות באורך של כאלף קילומטר", אמר שרון לשוטרי קו התפר. איך הבפיל ראש-הממשלה את המספר פי שלושה ויותר? הוא כלל בחשבון גם גדרות שיפרידו בין אוכלוסיית השטחים לממלכת ירדן. איזה טרור זה יעצור? מי צריך את זה עכשיו? איש לא יכול להסביר

מנכ"ל מועצת יש"ע, עדי מיניץ: "מיד כששמענו שהשר לנדאו תומך בהפרדה ביטחונית, הגענו אליו הביתה. אף אחד לא רוצה להתעמת אתנו חזיתית. לנו יש את הכוח של הרחוב. אין ספק שיש לנו השפעה פוליטית,

להסמיק בשם הבוס: "אייאפטר להשאיר את הגזרה הירדנית פתוחה. נכון שהיא לא בחינות, אבל יש יישובים גם באזור ההוא. מי שבוחר בפתרון של הפרדה באמצעות גדר, צריך להביא בחשבון את כל המעטפת. זה לא הקילומטר הרץ שיש בשטח. זה גבול נושם, שיוצר כמעט אלק קילומטר גרר."

שבועות אחדים המכתב של הנשיא התרחש הפיגוע ברולפינגרום. 21 צעירים שילמו בחייהם, ושבועות ספורים אחר כך התפרסמה בטרור מרגיעה: שרון מציע להקים כקו התפר רצועת הפרדה, ו"הורה להאזין את הטיפול בנושא". בקבינת הוצגה התכנית של המועצה לביטחון לאומי, הכוללת גדרות בסביבות הקו הירוק, אבל אף אחד לא ביצע. הקבינת הסתפק בהחלטה לתגבר את כוחות מג"ב שפועלים על התפר.

עוד סדרת פיגועים, וכמה חורשים אחר כך שוב הודיעה הקשרות. הפעם בישר הרמטכ"ל על "רצועת הפרדה והקמת שטחים צבאיים סגורים ברוחב של מאות מטרים, שכל מי שייכנס אליהם ייעצר". שרון ששהה בזמן הפרסום ברוסיה, כעס ותחילת העיתון, אבל אחר כך התרצה, והציבור שוב התבשר בכוונות גרולות כי "תכנית מרחב התפר יוצאת לדרך". רה"מ העדיף פתרון כזה שאין בו גדר, ו"הורה להאזין את הטיפול בתכנית". בפועל נגנזה התכנית בשל "חוסר היתכנות". "הבריחה אצלנו הייתה שתפסו אחד שנכנס לשטחים הסגורים", אומר תנ"צ יצחק, "ושפטו אותו בשביל כל האלפים שהצליחו להסתגל".

אחרי שנהרג עוד עשרות אזרחים, נרמזה היה שהשר לביטחון פנים לנדרא מבצע תפנית אידאולוגית. הוא נפגש עם יו"ר 'התנועה להפרדה', ררור הלוי. "הוא אדם ישר, ולמרות עמדותיו העקרוניות הבין את היתרונות הביטחוניים שבהפרדה", אומר הלוי. אחרי הפגישה התפרסמה הדעה משותפת שלפיה "גדר ביטחונית היא אלמנט בסיסי שיש לבצע מיד ללא קשר ובלא להמתין לפתרון עתידי של הסכסוך... הגדר צפיה להפחית משמעותית את חזירת המהבים". או תיאור ראשי ש"ע אותה פגישה עם השר. "אנשים מביעים גוף מול גופים שונים ומפלגות שונות, כולל בליכוד", מסביר בנצי ליברמן. זמן קצר אחר כך הודיעה לשכת הליכוד שהיא דוחה את רעיון ההפרדה ואת הקמת אוזרי החיץ.

הפיגועים נמשכו. בסוף ינואר השנה – אחרי שישה הרוגים באולם חתונות בחדרה, פיגוע ירי ברחוב יפו בירושלים, פיגוע בתחנה מרכזית בתל-אביב ומחבלת מתאבדת בירושלים – פורסמה עוד הודעה מרגיעה: השר לביטחון פנים הציג בפני הקבינת את תכנית 'עוטף ירושלים'. ימים ספורים אחר כך יצא מהאוזן גם ראש השב"כ,

המלחמה השביעית

אבי ריכטר, וחשף תוכנית ריכטר את ועדת החוץ והביטחון של בתחילת פברואר הפתיע ריכטר את ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, כשדבר על הצורך בחיץ בין השטחים לישראל. "חוליות בעוה העדיפה כתוצאה מהמכשול שם לא לבצע פיגועים מחוץ לגדר", הסביר. "לעומת זאת אין כל בעיית חזירה לישראל מיהודה ומשמרון, ולכן הקמת חיץ פיזי היא קריטית כדי לנסות ולתוויר למינימום את מספר הנפגעים. המעבר כיום פרוץ".

חודש עבר עד שהתכנסה ישיבת קבינת נוספת. במאסר דנו השרים שוב בתכנית המועצה לביטחון לאומי, ושוב אישרו "עקרונות" את "עוטף ירושלים". השרים ודערים שכסרושים המרום במקום לבצע, מקבלים החלטה שאין בה לוח זמנים, ואין בה תקציב. כך גם הפעם. באותה ישיבה שוב העלה המטה למלחמה בטרור את ההצעה לבצע גידור לאורך כ-10 ק"מ. "זה מספיק בשלב הראשון", מסביר גורם שמקורב למטה. "יש לנו גם תכנית מודולרית להמשך, להארכת הגידור והמכשולים. כרגע לא סביר לקבל לוח אישור של הקבינת. גם החלק שאושר מתקדם לאט, וייעשה בשלבים. אני לא יודע להגיד לך מתי יסתיים היישום".

בינתיים, כאמור, ויגו שרון לכיוון רעיון אוזרי החיץ. אם יוחלט ליישם לפחות את החלק הראשון של ההפרדה הביטחונית, ושתכנית המועצה לביטחון לאומי לא תישאף על ההצעה, יצטרך המטה למלחמה בטרור לחזור לקבינת לקבל אישור של אותה ועדת שרים. אחר כך אמור להתחיל הליך. ממושר, הכולל בין היתר פנייה לבתי-משפט לצורך הפקעת קרקעות סמוך לקו התפר (קצין בכיר: "למשל, באזור קיבוץ מגל ואזור ונתא"), הוצאת מבריקים, וא"י מניח ממשרד הביטחון

אחרי לוח"ר ועוד מהלכים משפטיים. אפטר להשאיר את הגזרה הירדנית פתוחה. נכון שהיא לא בחינות, אבל יש יישובים גם באזור ההוא. מי שבוחר בפתרון של הפרדה באמצעות גדר, צריך להביא בחשבון את כל המעטפת. זה לא הקילומטר הרץ שיש בשטח. זה גבול נושם, שיוצר כמעט אלק קילומטר גרר."

שבועות אחדים המכתב של הנשיא התרחש הפיגוע ברולפינגרום. 21 צעירים שילמו בחייהם, ושבועות ספורים אחר כך התפרסמה בטרור מרגיעה: שרון מציע להקים כקו התפר רצועת הפרדה, ו"הורה להאזין את הטיפול בנושא". בקבינת הוצגה התכנית של המועצה לביטחון לאומי, הכוללת גדרות בסביבות הקו הירוק, אבל אף אחד לא ביצע. הקבינת הסתפק בהחלטה לתגבר את כוחות מג"ב שפועלים על התפר.

עוד סדרת פיגועים, וכמה חורשים אחר כך שוב הודיעה הקשרות. הפעם בישר הרמטכ"ל על "רצועת הפרדה והקמת שטחים צבאיים סגורים ברוחב של מאות מטרים, שכל מי שייכנס אליהם ייעצר". שרון ששהה בזמן הפרסום ברוסיה, כעס ותחילת העיתון, אבל אחר כך התרצה, והציבור שוב התבשר בכוונות גרולות כי "תכנית מרחב התפר יוצאת לדרך". רה"מ העדיף פתרון כזה שאין בו גדר, ו"הורה להאזין את הטיפול בתכנית". בפועל נגנזה התכנית בשל "חוסר היתכנות". "הבריחה אצלנו הייתה שתפסו אחד שנכנס לשטחים הסגורים", אומר תנ"צ יצחק, "ושפטו אותו בשביל כל האלפים שהצליחו להסתגל".

אחרי שנהרג עוד עשרות אזרחים, נרמזה היה שהשר לביטחון פנים לנדרא מבצע תפנית אידאולוגית. הוא נפגש עם יו"ר 'התנועה להפרדה', ררור הלוי. "הוא אדם ישר, ולמרות עמדותיו העקרוניות הבין את היתרונות הביטחוניים שבהפרדה", אומר הלוי. אחרי הפגישה התפרסמה הדעה משותפת שלפיה "גדר ביטחונית היא אלמנט בסיסי שיש לבצע מיד ללא קשר ובלא להמתין לפתרון עתידי של הסכסוך... הגדר צפיה להפחית משמעותית את חזירת המהבים". או תיאור ראשי ש"ע אותה פגישה עם השר. "אנשים מביעים גוף מול גופים שונים ומפלגות שונות, כולל בליכוד", מסביר בנצי ליברמן. זמן קצר אחר כך הודיעה לשכת הליכוד שהיא דוחה את רעיון ההפרדה ואת הקמת אוזרי החיץ.

הפיגועים נמשכו. בסוף ינואר השנה – אחרי שישה הרוגים באולם חתונות בחדרה, פיגוע ירי ברחוב יפו בירושלים, פיגוע בתחנה מרכזית בתל-אביב ומחבלת מתאבדת בירושלים – פורסמה עוד הודעה מרגיעה: השר לביטחון פנים הציג בפני הקבינת את תכנית 'עוטף ירושלים'. ימים ספורים אחר כך יצא מהאוזן גם ראש השב"כ,

אחרי שנהרג עוד עשרות אזרחים, נרמזה היה שהשר לביטחון פנים לנדרא מבצע תפנית אידאולוגית. הוא נפגש עם יו"ר 'התנועה להפרדה', ררור הלוי. "הוא אדם ישר, ולמרות עמדותיו העקרוניות הבין את היתרונות הביטחוניים שבהפרדה", אומר הלוי. אחרי הפגישה התפרסמה הדעה משותפת שלפיה "גדר ביטחונית היא אלמנט בסיסי שיש לבצע מיד ללא קשר ובלא להמתין לפתרון עתידי של הסכסוך... הגדר צפיה להפחית משמעותית את חזירת המהבים". או תיאור ראשי ש"ע אותה פגישה עם השר. "אנשים מביעים גוף מול גופים שונים ומפלגות שונות, כולל בליכוד", מסביר בנצי ליברמן. זמן קצר אחר כך הודיעה לשכת הליכוד שהיא דוחה את רעיון ההפרדה ואת הקמת אוזרי החיץ.

הפיגועים נמשכו. בסוף ינואר השנה – אחרי שישה הרוגים באולם חתונות בחדרה, פיגוע ירי ברחוב יפו בירושלים, פיגוע בתחנה מרכזית בתל-אביב ומחבלת מתאבדת בירושלים – פורסמה עוד הודעה מרגיעה: השר לביטחון פנים הציג בפני הקבינת את תכנית 'עוטף ירושלים'. ימים ספורים אחר כך יצא מהאוזן גם ראש השב"כ,

(המשך מעמוד 170)

השר לנדרא: באזור התענכים נחפרו תעלות

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

במך, לנדרא

תוכנית דובר השר לביטחון פנים, עוזי לנדרא: "השר לנדרא נפגש עם ראשי יש"ע, אבל אין לניסיון השכנוע שלהם כל השפעה על עמדתו. להפך, השר התרשם שהוא שכנע אותם, כאשר הסביר את השוני בין ההפרדה שעליה מדברים בשמאל ובין ההפרדה שהוא תומך בה, כאשר צה"ל ימשיך לפעול בשני צדי הגדר. המשרדה והשר לביטחון פנים העלו את נושא ההפרדה הביטחונית אל הזמן בכל פורום אפשרי כמו הקבינת והמשלה, ובוצעו כל מה שאפשר במסגרת אילוצי המשאבים. המשרד כפוף למגבלות תקציב. לאחר ההחלטה ביולי שנה שעברה החלה המשרדה בעבודת מטה כדי להכין תכנית שימושיות בשלבים. חומות הוקמו בבת-דפן וביישובים מתן וחבלה, ובאזור התענכים נחפרו תעלות. הוקמה מפקדת קו התפר, והמש פלוגות גיוס בזמן קצר ביותר. מי שעוקב אחרי זה, יודע שכל זה הוכיח את עצמו כמכשולים של פיגועים מדי יום, ונמנעו קורבנות רבים".

אורי צחור

פסגה בפראג

כמעט כל שחמטאי הצמרת בעולם, בהם תשעה מעשרת הגדולים (למעט אלכסיי שוורז), אמורים להתבסס מחר (27 באפריל) בפראג לתחרות "יורולנדק-אויט" הנערכת על איגוד השחמטאים המקצועניים. כך הפרסים הוא חצי מיליון דולר. האיירוועים יימשכו עד 5.5 המשתתפים חולקן לראובנה בתיים. כל שחקן יתמודד לפחות פעמיים עם יריבו במשחקי שח מחר (25 דקות לשחקן במשחק). ההבדל העיקרי בין תחרות זו לתחרות שנערכה בדובאי הוא בכך שההתמודדות נכמר תהיה בקצב של 40 סעיפים ראשונים בשתיים לכה", כשגם סעיפים נוספים יסופקו בזמן. נוכחי רק את בית א' שבו יתמודד ביסובה הראשון גארי קספרוב נגד גילברטו מילוס הברזילאי, א' שמסין יתמודד עם י' יהודית פולגאר, ב'וריס ולמנד נגד יאסר סייראוון המרז"ב ואוסלי איוואנצ'וק נגד לוק וארנלי. חבל שלא הזמנית את אליה סמירנוב וא'מיל טושטקביץ, אך גם כך יהיה מעניין.

אחת המשתתפים בפראג הוא ייגיל שורט, שבבעבר התמודד עם גארי קספרוב על אליפות העולם. להלן משחק מאלף ויפה של שורט, שנערך לאחרונה במסגרת תלתנה באנגליה. יריבו הוא באב"ל צעיר, אנדרו לדיי.

לבנו: שורט שחור: לדג'ר

[illegible]

כאן בא מסע יפהפה
שהכריע את הכף 18 61!!
[לאחר 18 רז 61 או 18
מה: 71 מד7 אין סכנה
רצינית לשחור] 18...מה-
4ח [ב: 62 19 רז 61 20

תשחץ

ראובת ניצן

מדינת העיר (6,3)	מנבאי תרי-עשר אפשרות, כונש	תיקון חילוק חומרים בעץ	שנו העמדה לאחד החדדים	בנוסף סרז שהיו ישראלי	היה שר האוצר	נודע לשימוש בד
אבי טכני- אנלוג (5,7)	אוסף עזרא אוריון	ארכיון אמנותי	פרח נאח	לא עני וונתו של מנחם בעז	דו, מש ירק תכלין	חצטברות גז בין- כוכבי
אדריכל קריס	ציבור מאוינים אמצעים	נסול פלנים פנעז חוק	פרצלן			
פרח ממשלות המלכות (6,5)	מדינת ישראל	מדינת ישראל	נושא משאות ישן קלות	לא יבשתי נחל מאסון	כינוי לנבר יבכרי	
מושב בעמק החולה (3,3)	ומר ישראלי שמה		חוא יעקב עכו		ימיה	
מנשיא המדינה (3,4)						
חמח החלפת גזים ריאות			התמארות השונות			

בין הסותרים נכונה יוגרלו 2 פרסים בסך 150 ש"ח כל אחד

מה הקשר

אבי־דן

לפניכם רשימה של 5 מונחים או שמות, אשר לארבעה מהם משהו משותף. מהו המשותף?

פתרונות

פתרונות גליון 1994 (12.4.02)

מתרון חידת סוגרים מעול: 1. משפט שלמה 2. שלמה
אוצי 3. ארץ לא זרועה 4. הזורעים בדמעה 5. דמעות
גיל 6. גיל המעבר 7. עובר ושב 8. שבי ציון 9. ציון מגן

צבא הגנה לישראל
רבותי
עגבניה
חונשו
הגר
ליד
ליובליאנה
לנשומ
הוסי

בין המותרים יוגרל פרס בסך 150 ש"ח

683

2732

437803

פתרון תשבץ השבוע 1291

ל	ב	נ	ו	ז	א	מ	ר	א
ו	ב	א	ב	י	י	א	ר	ש
נ	ח	ו	ר	ת	ו	ש	ב	ת
ל	י	ר	ש	פ	מ	ה	ו	א
י	ד	ח	ת	י	ר	ה	ל	ו
נ	ש	ל	ד	צ	ר	ל	ו	ל
ג	ו	ל	ה	מ	ל	צ	ר	ל
פ	ד	י	כ	ח	פ	ס	ו	ס
ר	פ	ת	מ	כ	ה	ש	נ	ש
ל	ח	מ	ח	ב	ל	מ	ה	ה
מ	ע	ו	ג	ל	י	ד	ו	ש
נ	ס	ו	ב	ו	ר	ש	ה	ה
ב	ר	י	ה	ה	ר	ד	ש	ה

מספרו ARTL1986/בני המותרים יוגרל מרם בסך 150 ש"ח

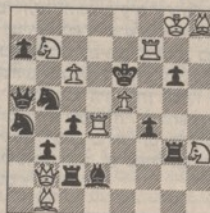
مركز البحوث والدراسات
مركز البحوث والدراسات
مركز البحوث والدراسات

Ezra Orion Collection
(29.3.02) 1992 י"ל

פתרו תשבץ תרתי משמע מס' 954

[illegible][illegible][illegible]

232 בעיה

הפעם בעיית מט בשני
מסעים. הייחוד בבעיה
המשותפת של המחברים
ג'ינז'יג'י ג'ולין ודניאל
מאנק מ-1993 הוא של
שחור שבעה מסעי הגנה
על ערונה אחת, שכל
אחד מהם גורד מט שונה.
הפתרון המובקש הוא:
המסע הראשון של הלבן
וכל מסעי ההגנה של
השחור על ערונה אחת
לפתרונות הוא: מדור ה-
מחזוריות 109×100

השחזור על ערוגה אחת שגורמים לשינוי במט. המען לפתרונות הוא: מדור השחמט, תחרות פתרונות, ידיעות אחרונות ת"ד 109 ת"א 61000.

האמן ידעאל טעפל רביאמן מרק צייטלין ניצחו במשותף בתחרות בשם מהיר (5.5 כ"א), שזערכה לאחרונה במעודן 'לסקרי' בת"א. כ"א מהמנצחים צבר 5.5 נקודות ב'7' מהשקחים. טעפל דורג ראשון בנצחו את צייטלין. ביום ד' הקבוצה תיערך עוד תחרות במעודן 'לסקרי' ברוח שלום עליכם בת"א חול המועד 18.00. פרטים בטל' 03/6295369.

מטרונות לשלוח לכתובת: ת"ד 20227,
ת"א - 61201.

נא לציין על המעטפה את שם החידה
ומס' הגיליון.

ישתתפו בהגולה רק מעטפות שיגיעו
תוך 10 ימים מיום פרוסום החידה.
נא לא לשלוח בדואר רשום.

פחדל גדר ההפרדה

(המשך מעמוד 14)

להקצות 250 מיליון שקל. חצי מהסכום יושקע בציוד וייפרס באופן נוח על-פני מספר שנות תקציב. גורם בכיר במשרתה: "זו הוצאה סבירה מאוד, אבל שום דבר לא מתקדם. ישבנו הרבה עם אגף התקציבים, ואין עדיין שום החלטה מהיכן יגיע הכסף. אנתנו מפעילים לחץ כל הזמן, אבל זה עובד לאט מאוד. לאוצר יש זמן להרבה ויכוחים. הבעיה שאין שום הוראה מלמעלה לסגור עניין ולעבור לביצוע. אני לא יודע על תאריך יעד".

"אני לא יודע למה לא התקדמו עם כל התכניות", אומר גורם אחר שהשתתף בישיבות שבחן הוחלט על הצעדים הביטחוניים. "למרות הלחצים של אנשי הביטחון לא קרה כלום. מצד שני בדיונים הפנימיים לא מאוחרת שום התנגדות פוליטית".

עדותו של מינץ, מנכ"ל מועצת יש"ע, עשויה להסביר את ההתנהלות המשונה הזו: "מיר כשרה" דיבר על אוזרי חיץ, נפגשו אתו, ההנהלה של מועצת יש"ע. הוא הבחיר לנו שכאן לא יהיה מכשול פיזי. שהכוונה היא לזרוע אבני סימון ליד שטחי אי. אמרנו לו את דעתנו בנושא ההפרדה. ויש לנו בהחלט יכולת השפעה. זה לא סוד".

מנכ"ל יש"ע מבין היטב את הקושי בעורף. "סטטיסטי", הוא מודה, "הרבה יותר מסיכון לשבת בבית-קפה בתל-אביב מאשר כאן, כשאנשי נוסעת בכביש ליד ערבים". אבל המסקנות שלו אחרות: "שום הפרדה לא עוקרת את השנאה, וזה היעד שאותו צריך להשיג. אני מאמין שאנחנו מסוגלים לחיות יחד עם הערבים ולבקר אצלם בבתים כמו שעשינו בעבר".

למה פתח חלק מיישובי יש"ע יש גדרים?

ליישובים האידאולוגיים יותר אין גדרות. לגדר אפס פסיכולוגי, ואם זה נתון למשפחות תחושה יותר טובה, זה בסדר. נכון גם שהגדר מעכבת במידה מסוימת, עשר דקות או רבע שעה. אבל זה בשוליים. גידור הוא מקסם שוא, ולכן אנתנו מנהלים נגדו מאבק.

וכשמנכ"ל מועצת יש"ע מנהל מאבק, קשה מאוד למישהו אחר

תעודת פסכון

(המשך מעמוד 24)

המועצה לבטיחות לאומי, "ארוך שהן לא מת על-עו", אומר בכיר בממשלה. "חוא על תקן חשוד, כי הוא מזוהה עם אוסלו ב'". מה עוד שמדברים לו את החשיבה המורכבת של אהוד".

כבר שנים אתה מוכח דמוי האנטי-קמאול. יכול להיות שאתה מתרחק מזה מורכב מרובי מבדל? צבא? הייתי צבא? די הרבה שנים, עשיתי כמעט רק תפקירי פיקוד ועשיתי את כולם טוב. במידה מסוימת אנשים שידעים להתבטא בעברית, שיש להם עומק, שיש להם רובד אינטלקטואלי, המסקנה היא שהם לא יודעים לעשות. זה מופרך לגמרי. יש מחשבה כאילו אינטלקט משמעותי חוסר יכולת פיקוד. אני בכלל התפעלתי מזה, מומת אלוף משנה, ראגתי לעשות 'סוציומטרי', היוו חור, ואני קיבלתי את הציון המקסימלי כמח"ט, כמפקד אוגדה, כאלוף פיקוד.

שילומת את מחיר האליטיות?

כל הסיפור הזה עם האליטיות הוא איוושהי פיקציה, שקשורה יותר לשאלה איך אתה מתייחס לעצמך. אני יכולתי באותה מידה להיות מוצג כמי שאביו נהרג כשהוא היה בן שלושה חודשים, גרל במושב בלי רצפה, בלי כביש, בלי חשמל. אני עד גיל שבע גרתי בבית בלי חשמל, לכן לא גרלתי עם שום כפית וזה בפה. החיים בעמק באותם ימים היו עבודה קשה. גרלתי בתנאי חיים הרבה יותר קשים מהרבה אנשים שלא מוצגים כאליטה. אבל דרך החיים אמרה: כל הדברים האלה הם דברים שצריך להתמודד אתם, לא דברים שצריך להפוך אותם למטכנות. אמא שלי הייתה בגיל 20 עם תינוק קטן ועם בעל חרוג, והדבר הזה לא שימש אותי בדרך עקיפה או לא עקיפה להוציא את תעודת מסכן. מה שצבא - עצוב, מה שמאכזב - מאכזב. אלה דברים מאוד אישיים, אני לא רוצה לעסוק בהם בחשיפה מוגזמת. אני בכלל לא אוהב תיוגים. גרלתי במין סביבה שעשתה מאתנו האבטיפוס של הצבר הישראלי, וזו הייתה שייכות שהייתה לי אליה ממיר הרבה אמביוולנטיות.

פצעת התקופה והאיוולת

(המשך מעמוד 18)

תדהמה אחזה בי

בעקבות ההחלטה לאמץ את הסכמי אוסלו, 1993: עליי להודות שתדהמה אחזה בי כאשר ראיתי שבסקירת 50 החללי טות החשובות ביותר בתולדות המדינה מופיעים הסכמי אוסלו בקטגוריה של החלטות נכונות. ההחלטה של ד"ר יואב פלד לת' קוף את הסוגיה מהווית הכלכלית היא לדעתי שגויה ומזעותת את המציאות. פלד מסביר את ההיגיון הנכון (!?) שעמד בבסיס ההחלטה לחתום על הסכמי אוסלו, בצורך של ישראל לצמצם את הוצאותיה הביטחוניות ולהשתלב בתהליכי הגלובליזציה של הכלכלה העולמית.

ד"ר פלד היקר, האם שיקולים כלכליים מצדיקים לקיחת סיכונים כלכליים מוחשיים, שאת מחירם נגבהו (בחי אדם, לא בשער הדולר) אנתנו משלמים עכשיו, יוסיום ושעשה שעה וכל זאת ע"י תבורה של אקדמאים מנותקים ופוליטיקאים שחצנים, וחוחים וחי סרי אחריהם, שנמנעו מלהתייעץ כהלכה עם הדרגים המקצועיים. אבל גם אם נלך לשיטתו של פלד ונבחן את הסוגיה מההיבט הכי לכלי, די זועק לעין שהוא נמנע מלבחון ברצינות את המחירים הגבוהים שמשלמת הכלכלה הישראלית באופן הכנסות מתיי רות, בבריות משקיעים, במיתון חולך ומעמיק ובשיקום הפצועים ומשפחות ההרוגים - כולם תוצאות של השלום ה"שמימי" שה ביאו עלינו הסכמי אוסלו. זה עצוב שגם כיום, לאחר כל שפכת הדמים הזאת, יש חלקים בחברה הישראלית שאין להם האומץ להודות בטעות ולבחון בצורה אובייקטיבית והוגנת את הסכמי אוסלו.

יוני נבט, תל-אביב

המשפחה: נכחתי

7/3, לאחר קריסת הקו האיטלקי הכבדות, האשימו את מתכנני הקו כי לא עמד בפלישה המצרית. במשך השנים של קיום הקו "בילית" חודשים רבים בקו, כל פעם שנכנסנו הוסבר לנו בתורדור כי המשיך מה: נוכחות על קו התעלה – הגנו על עצמכם בלבד. תפקידם הוא: לא למנוע פלישת הצבא המצרי (9). במקרה של מלחמה כוללת, אתם תפגנו לפני פריצת הקרבות, ר"ב בורר שנרע לפחות 24 שעות לפני הפלישה על כונת מצרים (10). אינני יודע למה נכשלים שוב ושוב, כבר 29 שנים, בסיופור האמת הזה.

אמנון חורב, בית-לחם הגלילית

למה אירוניה?

פרסמתם שתי רשימות של אירועים בתולדות המדינה, תחת הקביעה הנחרצת שרשימה אחת מורכבת מאירועים "טור" בים" והשנייה מאירועים "דעים".

המיוחד בשתי הרשימות הוא, האירוניה שבמקום הראשון: הסכם השלום עם מצרים (טור, כמובן) וההתיישבות היהודית בשטחים שנכבשו ב"1967 (רע, כמובן). למה אירוניה כי ללא התיישבות, לא היה ניתן אפילו לפתח במשא ומתן לאותו שלום מיוחד "רמוצול". לו החורגנו את השטחים לאחר "67" ללא התיישבות בהם, מה הייתם מציעים למצרים ודומיהם בתמורה לשלום? את הנגב, או שאולי הם היו מסתפקים ב"שלום תמורת שלום?"

גור חלפון, תדיר-השרון

אוכלים (אותה) חרב

מערכת "7 ימים" הגיעה למסקנה, שרוב ההחלטות המוצל"חות התקבלו בתקופת בן-גוריון, וזאת מאחר שאף אחד מן המור"חים שירגו את המצעד לא רן בהחלטת ישראל מיל"1948, מאיל לצייט להחלטת מועצת הביטחון 194 להשיב את הפלי"טים הלא-יהודים ממלחמת 1948 לארצם ומולדתם. אני מניח כי ממשלת ישראל החליטה כפי שהחליטה, כי רק כן היה ניתן יכולה לממש את החלום הציוני במציאות הדמוגרפית בארץ ישראל של ערב הקמת המדינה – להקים לעם היהודי בארץ ישראל מדינה בה יהיה לו רוב מוצק, ושלתוכו ניתן יהיה לה"שיב את כל הפזורה היהודית.

לצער, על הולדתה של מדינת ישראל בחטא כזה, כבר שלושה דורות שילדינו אוכלים (אותה) חרב.

ענתית בוימל, יובלים

הכחלות. שחלק מהביטויים שלו היו גלענים בעיניים. הוא היה מאופיין ביהירות, באטימות רגשית, בעילגות של שפה, ברדידות תרבותית, ובעיקר בגלילית של השורשים היהודיים של התרבות היהודית. זו הייתה דמות שהולבשה על בני דורו. אני גרלתי במושב היוגב, שהיו בו אנשים מ"26 מדינות, ולא חשבתי שצריך למגן את הגלילות האלה במובן של כור היתוך. לידנו עברה מעברה גדולה בשם "מנסי", שלמה בן-עמי גרל במנסי, והוא נראה לי דוגמה קלאסית לכך שהתורמות לתרבות ולקרמה הישראלית לא צריכה לעבור דרך יצירת אישיות סטראטיפ אחיד כזה של צבר. היו שנים שכינו אתי "מלח הארץ", עוד ביטוי שאני לא אוהב. זה נשמע לי שחוק, וארמה מלוחה, תמיד חשבת, אין בה טוב. יום אחד הלכתי למקורות לבדוק את העניין הזה, ומסתבר ש"מלח הארץ" מופיע רק בבית החרשה, כשישיו אמר לשלילים: "אתם תהיו המלח של הארמה". לקחת כזה ביטוי מהבית החרשה כסמל לישראליות המתפרצת, זה בעיני אבסורד.

יכול להיות שגם השם של השפיע על כל מערך הדימויים שלך. העובדה שברקע תמיד ריחפו דמויותיהם המיתיות במעט של חדר משה ויון ועוזר ויצמן. מה בעובדה שאתה תוצר של המבמה המצוראטיסטית הזו השפיע על חייד? הם היו דמויות שהשפיעו מעט מאד על מה שקרה. עם משה לא הייתי בקשר עד שהייתי בדרך בן 18, הקשר נוצר יותר ורך היחידה הצבאית והתיעצתי אתי לאן ללכת בצבא, שאלתי אותו אם כראי ללכת ליחידה. הוא אמר לי שלא כראי. עוד כן השפיע בלשכנע אותי ללכת ליחידה. משה כרמות פוליטית היסטורית היה הרבה יותר דומיננטי משהיה ברך. גם אם שלי טרחה כל השפיע ללכת במרחק ראוי מכל הסימוכים המשפחתיים והפוליטיים. לא רצינו שום פטרונות, אולי גם לא היה מה לקחת.

אני, היו לי שני אבות – אבא זוריק, שאני לא הכרתי אותו אף פעם כי הוא נהרג כשהייתי בן מאה ימים בברוק, ואבא משה רבינוביץ, שגורלתי את כל החיים. הייתה בית מן שלמות, אולי עבודה, אבל שלמות. אני חליתי מאד בילד עם זה שיש לי שני אבאים. כשהייתי בן 15, אולי אפילו שבע, רציתי להחליף את שם המשפחה שלי, כי לאבא משה, וכתוצאה מזה לכל המשפחה, קראו רבינוביץ, ויול לא אוהב שהוא שונה בעניין הזה. אני זוכר שהייתי לי ככה שיות נפש עם משה, שהסביר לי למה זה לא דבר נכון ולא רבר ראוי להחליף את שם המשפחה, ואני בגיל הרבה יותר מבוגר מאד הכרתי לי תורה על זה. אבל אני לא מייצג את משפחת דיון. ההיגיון בכלל משפחה מאד לא פמיליארית. אני מניח שהשם דיון עוד לי בדברים מסוימים ומשך את בדברים מסוימים, אבל רם זה לא מים ואני רייני, כל השאר זה סיפור לא חשוב. ■

מור הובי הפורט הוריד מבין פעילות על תנועות מחאה. כולן מדיניות את ההיבט הביטחוני של הגר, אך אחת אינה קוראת לחזרה לגבולות '67, ומבקשות פשוט להוציא בן החצוצה והאליטות. חלק מקבוצות המחאה מצרפות דרישה לתורת התנהלות מבודדות, צעד שכרוב במאבק פוליטי נוסף. בין התנועות – "תנועה להפרדה", "גדר לחיים" ו"לצאת גדרים" שנוסדה השוער. ראש עיריית מעלות שלמה בחובט, בעבר יו"ר פורום קו העימות בצפון, הצטרף לתנועה החדשה ומתקשה להבין את שתיקת תושבי המרכז. "אני מתפלל על אלו קול תהפך. אני הייתי מוביל הפגנות ענק בתביעה לקמת גדרות. נפגעים שוב ושוב, והרשויות שם לא יוצאות למלחמת חורמה בממשלה. אי-אפשר להקריב את כל עם ישראל בגלל כמה מאות משפחות בהתנהלות הקטנת". בחובט כועס במיוחד על המספרים המוגזמים על עלות הפרויקט. "בימין מבפלים כדי להפחיד את העם מבחינה כלכלית. הונב מכשש בכלל. תושב ש"ע עולה פי שניים מתושב עיר פיתוח. מספרים שהגדר עולה עשרות מיליארדים, וכל אחד נבהל. בפועל, מדובר בסכום הגיוני בהחלט. שלא לרבר על היסכון בחיי אדם".

סביב התנועות מתנהלת גם פעילות עצמאית. העיתונאי דן מרגלית, למשל, נפגש עם יו"ר התנועה להפרדה הלוי ובדק רעיון מקורי. "ידידתי אתו על האפשרות שאורחי ישראל מהגד הזה של הקו הירוק", מסביר מרגלית, "פעלו בלי הממשלה. שיישומם, כפרים וערים ותארגנו בעצמם, כל מועצה תקצה 300 מטר רוחב, ונבנה גדר כפולה עם שדות מוקשים ואמצעי חישה. יש שלב בחיים שצריך לעשות מעשה. ירידתי על זה עם עשרות אנשים, עלינו לשירור בגלי צה"ל, ואני חזר על זה בכל במה. זה הדבר הכי חשוב לי בשנתיים האחרונות. מדובר בהצלת חיים".

דני עטר, ראש מועצה אזורית גלבע, החליט לבצע משור כזה. "קיימו דיון", אומר עטר, "ואין חרב אחד אצלנו שהתנגד לוה, לכן החלטנו להקים גדר לבדנו. אני מתכוון לגייס תורמים ואנשי עסקים כדי להקים עצמאית גדר אלקטרונית בכל אזור הגלבע עד מנדה, שכל האלמנטים של גבול ייכללו בה, כולל שמירה של הצבא. כיור ועדה מקומית להכונן ובניה, הנחית את המהגרים להכין כל ההיתרים כחוק. אחרי-כך נגלה מאבק ציבורי, כדי שהגדר תוכר על-ידי המדינה".

בין המצטרפים לקריאה הציבורית גם אנשי ביטחון לשעבר, כאלוף פיקוד המרכז לשעבר, עמרם מצנע, או אסף חפץ, מפכ"ל המטשרה לתורה "הפיגועים יחור", מוהר חפץ, "ההפרדה ביטחונית שהגדר לשרות את התפיסה שבנה כל חייו. הוא לא יכול לקבוע גדר, אחרי שפיוז את ההתנהלות כבה שאי-אפשר להפריד בינן לשאר המדינה. הממד הפסיכולוגי הזה לא נתון לא להפסיק את ההפרדת הביטחונית, גם כשהיא עוברת כל בגול". ■

לאריק שרון
ראש הממשלה
ירושלים

תכנית אֶלון 2004

ב-1955 עברתי אצלך קורס קומנדו - 6 צניחות ורקע נרוק, בפיקודו של מרסל טובינאס - מחזור ג' - חניך מצטיין, ולחצנו יד במסדר הסיום.

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון לטיפוח תרבות
מרכז אמנותי ותרבותי
מכון לתיעוד התרבותי

היעדים:

- ☐ מדינה פלשתינית דמוקרטית ביו"ש ורצועת עזה.
- ☐ רצועת הכרדה בפיקוח משותף סביב יו"ש ורצועת עזה - כולל מדרום לרפיח.
- ☐ בקעת-הירדן מפורזת, בפיקוח משותף.
- ☐ ירושלים - אל-קודס - דו-בירה.
- ☐ לכל ההתנחלויות וחברון - אפשרות של אזרחות פלשתינית או נסיגה ארצה.

עזרא אוריון

15.5.2002

לאריק שרון
ראש המשלה
ירושלים

תכנית א'לון 2004

ב-1955 עברתי א'לך קורס קומנדו - 6 צניחות ורקע נ'רוק, בפיקודו של מרסל טובנאס - מחזור ג' - חניד מצטיין, ולחצנו נד במסדר חסיוס.

היעדים:

- ☐ אוסף עזרא אוריון
- ☐ ארכיון אמנות במרחב הציבורי
- ☐ מדינה פלשתינית דמוקרטית ביו"ש ורצועת עזה.
- ☐ רצועת הפנדה בפיקוח משותף סביב יו"ש ורצועת עזה - כולל מדרום לקפיח.
- ☐ בקעת-הירדן מפורזת, בפיקוח משותף.
- ☐ ירושלים - א'ל-קודס - דו-בירה
- ☐ לכד ההתנחלויות וחברון - אפשרות של אזרחות פלשתינית או נסיגה ארצה.

עזרא אוריון

חצ 1